

การเรียนวิชาตะกร้อตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
Middle School Female Student's Perspective on a
Sepak-Takraw Course.

กฤษฎา สุร่าไพ
ระพีพัฒน์ เตือนเพ็ญศรี
ประทีป ปุณวัฒนา
เกษมสันต์ พานิชเจริญ
วิชณุ อรุณเมฆ
ณัฐพงษ์ จรทะผา

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์
งบประมาณเงินอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปีงบประมาณ 2567

การเรียนวิชาตะกร้อตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

กฤษดา สุร่าไพ
ระพีพัฒน์ เตือนเพ็ญศรี
ประทีป ปุณวัฒนา
เกษมสันต์ พานิชเจริญ
วิษณุ อรุณเมฆ
ณัฐพงษ์ จรทะผา

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์
งบประมาณเงินอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปีงบประมาณ 2567

Middle School Female Student's Perspective on a Sepak-Takraw Course.

Kritsada Surumpai
Raphiphath Dueanphensi
Prateep Poonwatana
Kasemsan Panitcharoen
Witsanu Arunmek
Nattapong Jontapa

PHYSICAL EDUCATION PROGRAM,
FACULTY OF EDUCATION, BURAPHA UNIVERSITY
2025

กฤษดา สุร่าไพ, ระพีพัฒน์ เตือนเพ็ญศรี, ประทีป ปุณวัฒนา, เกษมสันต์ พานิชเจริญ, วิษณุ อรุณเมฆ, ณัฐพงษ์ จรทะผา. (2568). การเรียนวิชาตะกร้อตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เพื่อศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาประสบการณ์ด้านที่ดีและไม่ดี ปัจจัยที่สนับสนุนและเป็นอุปสรรคในการเรียนวิชาตะกร้อตามของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกต การสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง การเขียนแผนที่ความคิด และการบรรยายเหตุการณ์สำคัญ วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัยด้วยวิธีการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูลและตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล โดยวิธีสามเส้า ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนได้ประโยชน์จากการเรียนตะกร้อ มีทักษะการเคลื่อนไหวของตนเองดีขึ้น ผู้เรียนได้รับความรู้ทักษะตะกร้อ ได้แก่ การเดาะข้างเท้าด้านใน การเดาะด้วยเข่า การเดาะด้วยศีรษะ ประสบการณ์ที่ไม่ดีในการเรียน คือ เกิดการบาดเจ็บที่เกิดจากการเดาะตะกร้อ ผู้เรียนอภิปรายถึงปัจจัยสนับสนุนในการเรียนตะกร้อ คือ การสนับสนุนการเรียนรู้จากเพื่อน ผู้ปกครอง และครูที่ช่วยทำให้การเรียนตะกร้อดีขึ้น การได้ทำกิจกรรมที่สนุกสนานร่วมกับเพื่อนส่งผลต่อเจตคติที่ดีและตั้งใจให้นักเรียนหญิงทำกิจกรรมมากขึ้น เทคนิคการสอนของครูที่ช่วยทำให้มีความมั่นใจและไม่ท้อกับการฝึกทักษะ อุปสรรคในการเรียนตะกร้อ คือ ความพร้อมของร่างกายก่อนเรียน การมีประจำเดือนมีผลต่อสมรรถภาพทางกายรวมถึงอารมณ์ที่แปรปรวน นอกจากนั้น การบาดเจ็บจากการเดาะตะกร้อซ้ำ ๆ เพื่อให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ลูกตะกร้อที่เป็นพลาสติกมีน้ำหนักไม่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงทำให้เกิดการฟกช้ำจากการเดาะ สถานที่เรียนกว้างไม่เหมาะสมกับผู้เรียนเริ่มต้นที่ต้องตามเก็บลูกตะกร้อ สรุปได้ว่า การเรียนตะกร้อเป็นกีฬาให้ประโยชน์ต่อสุขภาพสำหรับนักเรียนหญิง กิจกรรมที่หลากหลายและมีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสมของผู้เรียนจะทำให้การเรียนสนุกสนานไม่น่าเบื่อแม้ว่าการฝึกทักษะจะยาก ลูกตะกร้อที่มีน้ำหนักเหมาะสมกับนักเรียนหญิงจะช่วยลดโอกาสการบาดเจ็บและสร้างเจตคติทางบวกในการเรียนพลศึกษา

คำสำคัญ: ประสบการณ์, ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง, ตะกร้อ, นักเรียนหญิง

Kritsada Surumpai, Raphiphat Dueanphensi, Prateep Poonwatana, Kasemsan Panitcharoen, Witsanu Arunmek, Nattapong Jontapa. (2025). Middle School Female Student's Perspective on a Sepak-Takraw Course.

Abstract

The purpose of this study is to investigate both the positive and negative experiences, enabling factors, and challenges of learning Sepak Takraw as a sport among lower-secondary female students with a sample of 30 students. Data were gathered through various methods, including observations, semi-structured interviews, mind mapping, and recounting significant events. An inductive method was employed during analysis, focusing on comparing data consistency and reliability through triangulation. The study revealed that the students are positively impacted by learning Sepak Takraw because they developed their movement skills. The learners acquired various skills, such as juggling with the inside of the foot, knee, and head. Despite this, the learners also experienced negative learning experiences, including injuries from juggling the Takraw ball. Students engaged in a conversation regarding the facilitating factors that motivated them to learn Sepak Takraw, citing the facilitation offered by peers, parents, and teachers, which enriched their learning experience. Engaging in enjoyable activities with classmates significantly affected their attitudes and motivated female participants to become more involved in the sport. Furthermore, teachers' teaching approaches were vital in developing students' confidence and dedication during skill development exercises. The learning challenges for Sepak Takraw included physical readiness before lessons and how menstruation impacted physical capacity and shifting moods. Further, frequent injuries from juggling the Takraw ball to meet set standards were noted. The plastic Takraw balls were realized to be too heavy for women and resulted in bruising when juggling. The learning area was too spacious most of the time and not suitable for beginners who needed to pick up the Takraw balls. To conclude, Sepak Takraw's skill acquisition positively correlates with female students' health outcomes. Multidimensional activities and flexible methods based on the learners' needs can make the learning process enjoyable even with the possible challenges of practice in skills. Using Takraw balls with the right weight for female students can prevent injury and foster a positive attitude toward physical education.

Keywords: Experience, Related Factors, Takraw, Female Students

ประกาศคุณประการ

ความสำเร็จของโครงการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสาทวิชาความรู้ให้แก่คณะผู้วิจัย ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ ดร.สาตี สุภาภรณ์, ศาสตราจารย์ ดร.เจริญ กระบวนรัตน์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร, ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชิดชัย ชาญสมุทร ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครูทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมวิชาชีพพลศึกษาทุกคนที่คอยให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในทุก ๆ เรื่องจนผลงานทางวิชาการชิ้นนี้จนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้การสนับสนุนทุนวิจัยสำหรับบุคลากร (เงินรายได้ส่วนงาน) ประจำปีงบประมาณ 2567 ซึ่งมีส่วนสำคัญและเป็นปัจจัยหลักที่ช่วยให้งานวิจัยชิ้นนี้สามารถดำเนินงานจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอบกพร่องหรือขอผิดพลาดประการใดในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยกราบขอภัยและขอน้อมรับไว้เพื่อใช้ในปรับปรุงแก้ไขผลงานวิชาการชิ้นต่อไปในอนาคต

ว่าที่ร้อยตรี ดร.กฤษฎา สุร่าไพ และคณะ

มีนาคม 2568

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุณูปการ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
คำถามในการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและวิธีการได้มาของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	3
การรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	4
สนามศึกษาและการเลือกสนามศึกษา.....	4
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
กีฬาสเกตบอร์ด.....	7
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาสเกตบอร์ด	7
ทักษะพื้นฐานกีฬาสเกตบอร์ด	8
หลักและวิธีการการสอนวิชาพลศึกษา.....	9
หลักการและปรัชญาการสอนวิชาพลศึกษาเบื้องต้น.....	9
ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน.....	14
ความสำคัญของการเรียนทักษะกลไกการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับ เด็กในโรงเรียน.....	14

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา	
ประสบการณ์ที่ดีที่สุดที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา.....	15
ประสบการณ์ที่ไม่ดีที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา.....	16
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	
ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	17
ปัจจัยเกี่ยวข้องที่เป็นอุปสรรคปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	18
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
งานวิจัยในประเทศ.....	19
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	21
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	25
ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและวิธีการได้มาของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	25
การเลือกสนามศึกษาและการเข้าสู่สนามศึกษา.....	25
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล.....	27
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	28
คำถามในการวิจัย.....	28
คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
สรุปผลการวิจัย.....	29
ประสบการณ์ในการเรียนกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น.....	30
ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลกระทบต่อการเล่นกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	34
5 อภิปรายผลการวิจัย.....	40
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
คำถามในการวิจัย.....	40
ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
สรุปและผลการวิจัย.....	40
ประสบการณ์ในการเรียนกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น.....	41
5 อภิปรายผลการวิจัย.....	42
ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลกระทบต่อการเล่นกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	42
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	45
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	45
บรรณานุกรม.....	46
ภาคผนวก.....	54
ภาคผนวก ก แบบสังเกต.....	56
ภาคผนวก ข แบบบรรยายเหตุการณ์สำคัญ	58
ภาคผนวก ค แบบสัมภาษณ์.....	61
ภาคผนวก ง แบบแบบเขียนแผนที่ความคิด.....	63
ภาคผนวก จ เอกสารรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์.....	67
ภาคผนวก ฉ เอกสารชี้แจงสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย.....	71
ภาคผนวก ช เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย.....	74
ภาคผนวก ซ .ผลการตรวจคุณภาพและความเที่ยงตรงเครื่องมือวิจัย.....	77
ภาคผนวก ฌ บันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยใช้ชั้นเรียน เป็นสนามศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย.....	79
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	81

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1 สรุปผลการวิจัย.....	30
-----------------------	----

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1. ทำเตรียม เตะด้วยข้างเท้าด้านใน.....	8
2. การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน.....	8
3. ทำเตรียม เตะด้วยหลังเท้า.....	8
4. การเตะด้วยหลังเท้า.....	8
5. ทำเตรียม ทักษะการใช้เข้า.....	8
6. ทักษะการใช้เข้า.....	8
7. ทำเตรียม ทักษะการใช้ศีรษะ.....	8
8. ทักษะการใช้ศีรษะ.....	8

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทั่วโลกรู้จักกีฬาเซปักตะกร้อ จากการผลักดันของสหพันธ์เซปักตะกร้อนานาชาติ (International Sepaktakraw Federation) หรือที่รู้จักกันทั่วไปในชื่อ ISTAF ได้ตั้งชื่อกีฬานี้จากการรวมคำที่มาจากภาษาของสองชาติ ภาษามาเลเซียใช้คำว่า “เซปัก” แปลว่าเตะ และ ภาษาไทยใช้คำว่า “ตะกร้อ” แปลว่าลูกบอล รวมเป็น “เซปักตะกร้อ” เซปักตะกร้อถูกนำเสนอผ่านช่องทางสื่อสารทางออนไลน์ซึ่งย่อโลกให้แคบลง การขยายตัวของกีฬาเซปักตะกร้อจึงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วปัจจุบันมีสมาชิกทั่วโลกมากกว่า ๕๔ ประเทศ โดยเฉพาะเอเชียใต้กีฬาเซปักตะกร้อได้รับความนิยมมาก ปัจจุบันประชาชนในหลายประเทศหันมาสนใจเล่นตะกร้อเพื่อเป็นการออกกำลังกายและสร้างเสริมสุขภาพทั้งในระดับโรงเรียน ระดับจังหวัด ตลอดจนระดับประเทศ การเล่นตะกร้อต้องอาศัยความสามารถทางร่างกายหลายด้าน เช่น ความแข็งแรง ความทนทานของกล้ามเนื้อ รวมถึงความคล่องแคล่วว่องไวของร่างกายเป็นพื้นฐานสำคัญ (Wu DY et al., 2025) และเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด ในการเล่นตะกร้อมีความจำเป็นต้องฝึกซ้อมทักษะอย่างถูกวิธีและเหมาะสม ด้วยความพยายาม มุ่งมั่นตั้งใจ จึงจะช่วยเสริมสร้างทักษะกีฬาตะกร้อและพัฒนาสุขภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับประเทศไทย กีฬาตะกร้อได้รับการนิยมในทั่วทุกภูมิภาค ประชาชนให้ความสนใจจนทำให้มีนักกีฬาตะกร้อของไทยสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศได้จากการแข่งขันในระดับนานาชาติและเป็นที่ยอมรับกันว่าประเทศไทยเป็นต้นแบบของกีฬานานาชาติ การส่งเสริมการเล่นกีฬาตะกร้อในประเทศจึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประชาชนทุกวัยสามารถเล่นตะกร้อได้อย่างทั่วถึง และตระหนักรู้ถึงประโยชน์ของกีฬาตะกร้อที่จะช่วยสร้างเสริมสุขภาพสร้างสังคมของการออกกำลังกายร่วมกัน โดยเฉพาะสังคมในท้องถิ่นที่ตะกร้อเปรียบเสมือนภูมิปัญญาที่อยู่กันมาตั้งแต่อดีตจนสามารถยกระดับตะกร้อให้เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมระดับเอเชียในปัจจุบัน จึงเป็นที่มาของการนำทักษะตะกร้อมาช่วยพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานให้กับเยาวชน และเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้และการสอนพลศึกษาในปัจจุบัน

หลักสูตรพลศึกษาได้บรรจุวิชาตะกร้อไว้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ด้วยเล็งเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะต้องนำทักษะพื้นฐานกีฬาตะกร้อมาเป็นสื่อกลาง ในพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน (Elliott et al., 2019; Metcalf B et al., 2012; Poitras VJ et al., 2016; Solmaz et al., 2022) และเป็นองค์ความรู้ให้กับผู้เรียนในการประยุกต์ใช้กีฬาเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายของตน อีกทั้งเป็นการวางรากฐานที่สำคัญแก่เยาวชนให้รู้จักเล่นกีฬาเพื่อชีวิต อันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและเป็นการอนุรักษ์กีฬาไทยของชาติ

ปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเจตคติที่ดีในการเรียนกีฬาเซปักตะกร้อ มีแรงจูงใจและเกิดความสนุกสนาน สร้างผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ครูผู้สอนจะต้องจัดการการเรียนการสอนตามหลักการทางพลศึกษาอย่างเข้าใจและคำนึงถึงความปลอดภัยในการเรียน (Manatchanok, 2018) สร้างบรรยากาศในชั้นเรียน กลุ่มเพื่อน รวมถึงสภาพแวดล้อมรอบข้างให้มีความพร้อมเหมาะสม เช่น ความพร้อมสถานที่ สภาพสนาม อุปกรณ์

การเรียนรู้ที่เพียงพอ วิธีการสอนตะกร้อจึงจะต้องมีการอธิบายสาธิตที่ชัดเจนและทันสมัยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและเกิดจินตนาการในการเรียนรู้กีฬา นี้ รวมถึงการใช้เทคนิคการสอนที่เน้นการปฏิบัติและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้จริงจะช่วยเสริมและพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้ดีขึ้น (Akil M et al., 2014) การเรียนตะกร้อมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา มีการฝึกหัดและการฝึกซ้อมทักษะซ้ำ ๆ ซึ่งเป็นธรรมชาติของกิจกรรมพลศึกษา (Eduard et al., 2021; Prasit, 2014) ดังนั้น ความพร้อมทางด้านร่างกายและสภาพจิตใจมีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนพลศึกษาและที่สำคัญมากกว่านั้น ทศนคติที่ดีต่อการเรียนก็อาจจะช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนวิชาพลศึกษาได้อีกด้วย

การเรียนพลศึกษาด้วยกีฬาตะกร้อถือว่ามีประโยชน์อย่างมากในด้านการพัฒนาทักษะกลไกของผู้เรียน แต่กลับพบว่าการศึกษาค้นคว้าในเชิงลึกเกี่ยวกับการเรียนวิชาตะกร้อตามการรับรู้ของผู้เรียนโดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนหญิงยังมีอยู่ค่อนข้างน้อย ซึ่งข้อมูลที่มีอยู่นั้นไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนให้ทันสมัยมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนโดยเฉพาะนักเรียนหญิงซึ่งจะส่งผลต่อความสนุกสนานและจูงใจให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถด้านทักษะในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Raphiphat et al., 2017) ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่ศึกษาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จึงได้ทำการศึกษาการเรียนวิชาตะกร้อตามมุมมองของผู้เรียน เพื่อทำการศึกษาประสบการณ์และปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนวิชาตะกร้อตามมุมมองของผู้เรียน โดยผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนพลศึกษาด้วยกีฬาตะกร้อหรือกีฬาไทยชนิดอื่นๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสบการณ์ในการเรียนวิชาตะกร้อตามมุมมองของผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนวิชาตะกร้อที่ตามมุมมองของผู้เรียน

คำถามในการวิจัย

1. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์อะไรบ้าง จากการเรียนตะกร้อ
2. มีปัจจัยเกี่ยวข้องอะไรบ้าง ที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง
3. ปัจจัยที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง ได้แก่อะไรบ้าง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาหรือระดับอื่น ๆ และสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้กับการสอนกีฬาชนิดอื่นได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประสบการณ์ในการเรียนวิชาตะกร้อ
 สังเกตการเรียนและบันทึกการสังเกต
 นักเรียนเขียนแผนที่ความคิด และแบบบรรยายเหตุการณ์สำคัญ
 สัมภาษณ์นักเรียน โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง
 สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนตะกร้อ
 กำหนดหัวข้อเรื่อง/หัวข้อ/หัวข้อย่อย

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและวิธีการได้มาของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เป็นนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน รวม 30 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selected) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญเข้า คือ

1) เป็นนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนหนึ่งในจังหวัดชลบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาตะกร้อ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

2) เป็นผู้สมัครใจร่วมกับผู้ปกครองในการยินยอมเข้าร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยโดยการลงลายมือชื่อในใบยินยอม (Consent Form) ภายใต้เงื่อนไขว่า จะไม่มีผลกระทบใด ๆ กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่ว่าจะเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในงานวิจัยนี้ก็ตาม และสามารถถอนตัวจากการเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ตลอดเวลา แม้ว่าจะงานวิจัยจะยังไม่สิ้นสุดลงก็ตาม

3) เป็นนักเรียนหญิงที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 จากเวลาเรียนทั้งหมดตลอดภาคการศึกษา (รวม 16-18 สัปดาห์)

เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญออก คือ

1) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเข้าเรียนและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในรายตะกร้อ น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดตลอดภาคการศึกษา

2) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีความประสงค์ขอถอนตัวจากการเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในทุกกรณี โดยสามารถถอนตัวจากการเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้ตลอดเวลา แม้ว่าจะงานวิจัยจะยังไม่สิ้นสุดลงก็ตาม และจะไม่มีผลกระทบใด ๆ จากการเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในงานวิจัย

การปกป้องสิทธิ์และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ งานวิจัยนี้ปกป้องสิทธิ์และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยการใช้นามสมมุติแทนชื่อจริงในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ของการวิจัย และไม่เปิดเผยชื่อสถานศึกษา รวมถึงจะมีการขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกครั้งหากต้องมีการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ หรือการบรรยายเหตุการณ์สำคัญ แต่จะไม่มี การบันทึกภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวใดๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมถึงใช้นามสมมุติแทนชื่อจริงของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ของการวิจัย คือ TK1-TK30 แทนผู้ให้ข้อมูล

การรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

การวิจัยเรื่องนี้ ผ่านการพิจารณาและรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา เลขที่รับรองโครงการวิจัย HU035/2567 ที่ IRB2-049/2567 รับรองวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2567

สนามศึกษาและการเลือกสนามศึกษา

สนามศึกษาในการวิจัยนี้ เป็นชั้นเรียนวิชาตะกร้อ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งเป็นรายวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 0.5 หน่วยกิต เรียนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ทุกวันจันทร์, อังคาร ช่วงเวลาระหว่าง 08.30-16.00 น. ช่วงระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม 2567 โดยใช้อาคารพลศึกษาในร่มของสถานศึกษาเป็นสถานที่จัดการเรียนการสอนและเก็บข้อมูลการวิจัย

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษานี้ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผลสรุปที่ได้จากการศึกษานี้ อาจมีบริบทที่แตกต่างไปจากการเรียนการสอนตะกร้อของนักเรียนหญิงในโรงเรียนอื่น ๆ ดังนั้น การนำผลการศึกษานี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการสอนพลศึกษาควรพิจารณาปัจจัยและขอบเขตของงานวิจัยนี้ ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับผู้เรียนและชั้นเรียนที่จะนำไปประยุกต์ใช้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประสบการณ์ หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะคติ ผสมผสานข้อมูลเชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ช่วยให้เข้าใจช่วงเวลาของการเรียนและความท้าทายจากประสบการณ์ในด้านดีและไม่ดีในการเรียนตะกร้อ ช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ปัจจัยเกี่ยวข้องที่มีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาตะกร้อ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ตามการรับรู้ หรือมุมมองของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญในงานวิจัยนี้

3. การเรียนวิชาตะกร้อ หมายถึง การจัดการเรียนรู้วิชาตะกร้อเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งมีลักษณะของการเคลื่อนไหวร่างกายตามทักษะเป้าหมายร่วมกับการปฏิบัติตามกฎกติกาของกีฬาตะกร้อ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านทักษะ ความรู้ และคุณลักษณะ

4. นักเรียนหญิง หมายถึง นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี (ปกปิดรายชื่อสถานศึกษาตามมาตรฐานจริยธรรมวิจัยในมนุษย์) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ตะกร้อ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 และเป็นนักเรียนที่ยินยอมเข้าร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญของสนามศึกษาของงานวิจัยนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการเรียน, ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการเรียน และความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในการเรียนวิชาบาสเกตบอลด้วยเกมพลศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรม และค้นคว้าหาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา หนังสือ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีประเด็นสำคัญและรายละเอียดดังนี้

1. กีฬาตะกร้อ
 - 1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาตะกร้อ
 - 1.2 ทักษะพื้นฐานของกีฬาตะกร้อ
2. หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา
3. หลักการและปรัชญาการสอนวิชาพลศึกษาเบื้องต้น
4. ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน (Fundamental Movement Skills)
5. ความสำคัญของการเรียนทักษะกลไกการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับเด็กในโรงเรียน
6. ประสิทธิภาพที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 6.1 ประสิทธิภาพที่ดีที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 6.2 ประสิทธิภาพที่ไม่ดีที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา
7. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
 - 7.1 ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
 - 7.2 ปัจจัยเกี่ยวข้องเป็นอุปสรรคปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
8. สนามศึกษาในการศึกษาวิจัย
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. กีฬาทะกร้อ

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกีฬาทะกร้อ

ประเทศไทยนิยมเล่นกีฬาทะกร้อมายาวนานและประยุกต์จนเข้ากับประเพณีของชนชาติไทยอย่างกลมกลืนและสวยงามทั้งด้านทักษะและความคิดในสมัยโบราณนั้นประเทศไทยเรามีกฎหมายและวิธีการลงโทษผู้กระทำความผิดโดยการนำเอานักโทษไปใส่ในสิ่งที่สานด้วยหวายให้ข้างตะ แต่สิ่งที่สนับสนุนประวัติของตะกร้อได้ดี คือ ในพระราชนิพนธ์เรื่องอิเหนารชกาลที่ 2 มีเรื่องบางตอนที่กล่าวถึงการเล่นตะกร้อและที่ระเบียงพระอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ซึ่งเป็นเรื่องรามเกียรติ์ที่มีภาพการเล่นตะกร้อแสดงไว้ให้อนุชนรุ่นหลังได้รับรู้ โดยภูมิศาสตร์ของไทยเองก็ส่งเสริมให้เราได้ซาบซึ้งประวัติของตะกร้อคือ ประเทศเรากลับไม่ได้ด้วยไม้ไผ่และหวายคนไทยจึงนิยมมาสานเป็นเครื่องสิ่งของของใช้รวมถึงการละเล่นพื้นบ้าน ด้วยอีกทั้งประเภทของกีฬาทะกร้อในประเทศไทยก็มีหลายประเภท เช่น ตะกร้อวง ตะกร้อลอดห่วง ตะกร้อชิงธง และการแสดงตะกร้อพริกแพลง ซึ่งการเล่นตะกร้อของประเทศอื่น ๆ นั้นมีไม่หลากหลาย เช่น การเล่นตะกร้อของไทยเรา การเล่นตะกร้อมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่องมาตามลำดับทั้งรูปแบบและวัตถุประสงค์ในการทำ จากสมัยแรกจนพัฒนาการมาเป็นประเภทสารสังเคราะห์หรือพลาสติก ลูกตะกร้อเป็นอุปกรณ์ที่ผสมผสานองค์ประกอบของลูกฟุตบอลและวอลเลย์บอล ลูกตะกร้อจะมีลักษณะเฉพาะคือ มีรูปร่างเป็นทรงกลมผลิตจากเส้นใยสังเคราะห์ชั้นเดียว มีความทนทาน ยืดหยุ่น ลูกตะกร้อขนาดมาตรฐานมี รูทั้งหมด 12 รู มีจุดตัด 20 จุด ขนาดเส้นรอบวงของลูกตะกร้อจะแตกต่างกันเล็กน้อยระหว่างเพศ โดยสำหรับผู้ชายจะวัดได้ระหว่าง 41 ถึง 43 ซม. มีน้ำหนักระหว่าง 170 ถึง 180 กรัม ในขณะที่ลูกตะกร้อสำหรับผู้หญิงจะวัดได้ระหว่าง 42 ถึง 44 ซม. มีน้ำหนักระหว่าง 150 ถึง 160 กรัม ลูกตะกร้อสามารถออกแบบได้หลากหลายสีซึ่งช่วยให้ใช้งานได้ง่ายและดึงดูดสายตาในการเล่นและแข่งขัน (Suppawan. 2017).

ปัจจุบันกีฬาทะกร้อ ใช้กติกาผสมระหว่างไทยกับมาเลย์พร้อมกับมีการตกลงให้เรียกกีฬาทะกร้อประเภทนี้ว่าเซปักตะกร้อ ไปปักตะกร้อได้รับการพัฒนาจนเป็นที่แพร่หลายในทวีปเอเชียและนิยมเล่นกันในประเทศ ในยุโรปและอเมริกาลักษณะของการเล่นเซปักตะกร้อคล้ายกับการเล่นตะกร้อข้ามตาข่ายของไทย แต่แตกต่างกันที่รูปแบบของสนาม การเล่นลูกการนับคะแนนและกติกาการเล่น กีฬาทะกร้อเป็นที่นิยมของคนไทยมีหน่วยงานจัดการแข่งขันทั้งในระดับ โรงเรียน สถาบันการศึกษา สโมสรกีฬากีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติระดับนานาชาติอื่น ๆ อีกมากมายกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงท่องเที่ยวกีฬาได้เล็งเห็นความสำคัญของกีฬาเซปักตะกร้อจึงได้บรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนและในปัจจุบันมีหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกีฬาทะกร้อคือ สมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย สถาบันพัฒนากีฬาทะกร้อนานาชาติ การกีฬาแห่งประเทศไทยสำนักพัฒนากีฬาและนันทนาการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาทั้งภาครัฐและเอกชน

1.2 ทักษะพื้นฐานของกีฬาตะกร้อ

กีฬาตะกร้อจะใช้ทักษะครบทุกส่วนของร่างกายโดยในทักษะพื้นฐานนี้เมื่อเล่นเป็นเกมแล้ว การเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านในจะเป็นทักษะหลักในการใช้ประโยชน์มากที่สุด รองลงมาจะเป็นการเล่นลูกด้วยศีรษะและลูกหลังเท้าในการเป็นผู้เล่นเกมรุก ดังนั้นผู้เล่นตะกร้อจะต้องฝึกจนมีความเชี่ยวชาญและชำนาญ ในทักษะพื้นฐานที่สำคัญทั้ง 4 ท่าอันนี้แล้วนำมาผสมผสานกันในการเล่นเป็นเกม

1. การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน

1. ท่าเตรียม ยืนอยู่ในท่าตรง แยกเท้าห่างกัน 1 ช่วงไหล่
2. ยกเท้าข้างที่ถนัดขึ้น แนวขนานกับพื้นสูงจากพื้นระดับเข่า ปลายเท้าอ้อมพับเข้าด้านใน ใช้ข้างเท้าด้านในเป็นจุดสัมผัสลูกตะกร้อ
3. กางแขนทั้งสองข้างออกห่างลำตัว รักษาสมดุลของร่างกาย
4. สายตามองที่ลูกตะกร้อ กระทบข้างเท้าด้านใน

ภาพที่ 1

ภาพที่ 2

2. การเตะด้วยหลังเท้า

1. ท่าเตรียม ยืนอยู่ในท่าตรง เท้าแยกห่างจากกันระยะเท่า 1 ช่วงไหล่
2. ยกเท้าข้างที่ถนัดสูงจากพื้นระดับข้อเท้า กระดกปลายเท้าขึ้นเล็กน้อย
3. กางแขนทั้งสองข้างเล็กน้อยเพื่อรักษาสมดุลของร่างกาย
4. สายตามองที่ลูกตะกร้อกระทบบนหลังเท้า

ภาพที่ 3

ภาพที่ 4

3. ทักษะการใช้เข่า

1. ท่าเตรียมและการทรงตัว ยืนอยู่ในท่าตรง เท้าทั้งสองแยกห่างจากกันประมาณช่วงไหล่
2. ยกเข่าข้างที่ถนัดสูงขึ้นไปให้ต้นขาด้านหน้าขนานกับพื้น
3. กางแขนออกเล็กน้อย เพื่อรักษาการทรงตัว
4. สายตามองที่ลูกตะกร้อและจุดกระทบที่เข่า

ภาพที่ 5

ภาพที่ 6

4. ทักษะการใช้ศีรษะ

1. ท่าเตรียม ยืนอยู่ในท่าตรง ยืนเท้าตามเท้านำ เท้าข้างที่ไม่ถนัดเป็นเท้านำอยู่ด้านหน้า เท้าแยกห่างกันประมาณ ช่วงไหล่
2. ย่อตัวลงพอประมาณ ยกแขนทั้งสองข้างขึ้นในลักษณะตั้งเพื่อการทรงตัว
3. เงยหน้าขึ้นเล็กน้อย ให้สามารถมองลูกตะกร้อ
4. จุดกระทบ บริเวณกึ่งกลางศีรษะกับหน้าผาก

ภาพที่ 7

ภาพที่ 8

2. หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา

หลักการและวิธีการสอนพลศึกษา (Principle and Methods of Teaching Physical Education) หมายถึง ถึงหลักการวิธีการ และกลวิธีต่าง ๆ ในวิชาพลศึกษาที่ครูนำมาใช้เป็นสื่อกลาง ในการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชากิจกรรมและประสบการณ์ตลอดจนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมต่างๆในการกระตุ้นให้นักเรียนได้เล่นและร่วมปฏิบัติจริงด้วยตนเองในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้มีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่ได้วางไว้ ปัจจุบันครูพลศึกษามีการใช้วิธีการสอนที่มีความหลากหลาย เช่น การสอนแบบแก้ปัญหา การสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน การสอนแบบสืบสวนค้นคว้า อย่างไรก็ตามการปรับของครูพลศึกษาหลังจากสถานการณ์โควิด 19 ที่จะต้องพัฒนารูปแบบการสอนทันสมัยน่าสนใจโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้แบบกลุ่ม หรือการจัดสถานการณ์จำลองในการเล่นกีฬา การใช้กิจกรรมเกม จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น สอดคล้องผลการวิจัยที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่าการสอนแบบเกมจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานและชื่นชอบวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น

ในอดีตถึงแม้ว่าวิธีการสอนแบบสอนตรงจะเป็นวิธีการที่ครูพลศึกษาที่มีความคุ้นเคยและส่วนใหญ่ยังคงเลือกใช้ แต่อย่างไรก็ตามผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการเรียนโดยวิธีการสอนตรงไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรยากาศในชั้นเรียนไม่มีความคล้ายคลึงกับสถานการณ์จริงของการเล่นกีฬาที่จะกระตุ้นและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากการเรียนที่ยังคงเน้นไปกับการทำแบบฝึกตามทักษะกีฬานั้น ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความสนุกสนานจากการเรียนพลศึกษาซึ่งเป็นจุดประสงค์สำคัญของการเลือกเรียนวิชาพลศึกษา (Supaporn & Griffin, 1998)

3. หลักการและปรัชญาการสอนวิชาพลศึกษาเบื้องต้น

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้กิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อเพื่อให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้หรือได้มีพัฒนาการมากขึ้น และการที่นักเรียนจะได้เรียนรู้หรือมีพัฒนาการมากขึ้นด้วยการที่นักเรียนได้มีโอกาสลงมือเล่นหรือปฏิบัติจริงในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเองเพียงอย่างเดียวเท่านั้น (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561)

นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬาจึงทำให้ได้ออกกำลังกายและมีความแข็งแรง

นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬาจึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นและเข้าใจวิธีการเกี่ยวกับทักษะกีฬาต่าง ๆ ที่ง่าย ๆ และที่จำเป็นดีขึ้น

นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬาจึงทำให้มีการใช้ทักษะต่าง ๆ ทำให้ได้ฝึกทักษะกีฬาช่วยทำให้มีทักษะกีฬาเบื้องต้นง่าย ๆ ดีขึ้น

นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬาจึงทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ปฏิบัติตามกติกาการเล่นกีฬาและมีน้ำใจนักกีฬาเป็นผลให้นักเรียนมีระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬามากยิ่งขึ้น

นักเรียนได้ลงเล่นกีฬาด้วยความสนุกสนานทำให้นักเรียนได้รู้สึกถึงความสนุกสนานของการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาทำให้มีความรักและชอบกีฬาและเห็นคุณค่าและความสำคัญของกีฬายากเล่นกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำ

การเรียนรู้ด้วยการกระทำหรือการลงมือปฏิบัติจริง (Learning by Doing) สามารถส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 5 ด้าน ไปพร้อมๆกันในขณะที่นักเรียน ได้ลงเล่นกีฬาด้วยตนเอง

สิ่งสำคัญสองประการที่ครูพลศึกษาควรจะต้องจำไว้ในการสอนพลศึกษาคือ ประการแรก ทุกครั้งหรือทุกคาบของการสอนครูจะต้องตั้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทั้ง 5 ด้านไปพร้อมกันคือ

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย
2. ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการเล่นหรือกติกาการเล่นที่ง่าย
3. ด้านทักษะการเล่นกีฬาที่ง่ายๆพอเป็นพื้นฐานที่จะนำไปใช้ เล่นตามอัธยาศัยของตนเองได้
4. ด้านคุณธรรม เช่น การมีระเบียบวินัยและการมีน้ำใจนักกีฬา
5. ด้านเจตคติที่ดีคือการเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

ประการที่สอง สิ่งที่ครูพลศึกษาต้องจำไว้ก็คือในทุกครั้งทุกคาบของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ครูจะต้องจัดกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจริง ๆ ทุกครั้งหรือทุกคาบเสมอ เพราะการที่นักเรียนจะมีพัฒนาการตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้วางไว้ดังกล่าวมาแล้วหรือไม่จะขึ้นอยู่กับว่าได้ลงมือเล่นหรือปฏิบัติจริงด้วยตนเองเป็นสำคัญ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้และศึกษาที่ดีและถูกต้องครูจำเป็นต้องจัดและดำเนินการในการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ลงมือเล่นหรือปฏิบัติจริงด้วยตนเองให้มากที่สุด

เหตุผลที่สำคัญเบื้องต้นอย่างหนึ่งในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนตั้งแต่เริ่มแรก ๆ นั่นก็คือเพื่อเป็นการสนองความต้องการในการออกกำลังกายของนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้มีสุขภาพแข็งแรงมีพละมานามัยที่สมบูรณ์เป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่ว่าร่างกายของทุกคนทุกเพศทุกวัยตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายนั้นล้วนต้องการออกกำลังกายเพื่อรักษาไว้ซึ่งสุขภาพและสมรรถภาพของร่างกายให้ดีและสมบูรณ์อยู่เสมอ ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนพลศึกษาได้เป็นไปตามหลักการการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ทุกคาบหรือทุกชั่วโมงของการเรียนการสอนนั้นก่อนอื่นจะต้องให้นักเรียนได้ลงมือเล่นหรือได้ลงมือปฏิบัติจริงในการ ทำกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่างๆด้วยตนเองทั้งนี้อย่างน้อยที่สุดก็เพื่อเป็นการสนองความต้องการการออกกำลังกายของนักเรียนเป็นเบื้องต้นก่อน

การสอนวิชาพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้ออกกำลังกายเพื่อตอบสนองความต้องการซึ่งเป็นจุดประสงค์ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่สำคัญอย่างหนึ่ง แต่ก็เป็นการสอนที่ถือว่ายังไม่ได้ผลที่สมบูรณ์เพียงพอ เพราะการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละครั้งนั้นถ้าครูได้จัดและดำเนินการเลือกกิจกรรมและวิธีการเรียนการสอนให้ถูกต้องและเป็นไปตามหลักการของพลศึกษาแล้วจะทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถบรรลุผลได้อีกหลายด้านควบคู่กันไปได้อีก คือ นักเรียนได้ออกกำลังกายเพื่อสนองความต้องการของร่างกายและทำให้ร่างกายแข็งแรงนอกจากนี้นักเรียนยังจะได้ 1. มีความรู้และเข้าใจในวิธีการเล่นกีฬาและกติกาการ

เล่นต่าง ๆ 2. มีทักษะเบื้องต้นต่าง ๆ ในการเล่นกีฬาสามารถนำไปเล่นในเวลาว่างตามอัธยาศัยของตนได้ 3. มีระเบียบวินัยมีน้ำใจนักกีฬา และ 4. เห็นคุณค่ามีความรักและมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

มาตรฐาน การเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละสาระของกลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาตามที่ได้วางไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 นั้น ก็คือสิ่งที่หลักสูตร ได้คาดหวังไว้ว่าเมื่อนักเรียนได้เรียนจบตามหลักสูตรนั้นแล้วนักเรียนควรมีพัฒนาการไปทางด้านไหนอย่างไรดังนั้นมาตรฐานจากการเรียนรู้นั้นก็คือจุดหมายของหลักสูตร กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษานั้นเอง การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรขั้นพื้นฐาน 2544 ในพ 3.1 และพ 3.2 ของสาระที่ 3 และมาตรฐานการเรียนรู้พ 4.1 และสาระที่ 4 จะเห็นได้ว่ามาตรฐานการเรียนรู้ดังกล่าวนี้เป็นมาตรฐานที่มีจุดหมายของหลักสูตรเป็นไปตามหลักการและปรัชญาของพลศึกษา คือ เป็นจุดมุ่งหมายที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทั้งใน ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะกีฬาด้านความรู้ความเข้าใจในวิชาพลศึกษาด้านคุณธรรม เช่น การมีน้ำใจนักกีฬาและเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ดังนั้น การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรของกลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาจึงเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งเพื่อให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในทุกด้านพร้อมกันทั้ง 5 ด้าน

1. วิชาพลศึกษา เป็นวิชาที่สอนเพื่อให้นักเรียนได้นำทั้งความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ในทุก ๆ ด้านที่ได้จากการเรียนมาแล้วไปใช้และปฏิบัติเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองในชีวิตประจำวัน ทั้งในระหว่างที่เรียนอยู่ในโรงเรียนหรือหลังจากการที่ได้เรียนสำเร็จ จากโรงเรียนออกไปประกอบอาชีพการงานอย่างอื่นแล้วก็ตามมากกว่าที่จะเรียนเพื่อรู้หรือเพื่อสอบและได้คะแนน อย่างเดียวดังนั้นทุกครั้งที่ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาครูจึงต้องจัดกิจกรรม จัดบรรยากาศการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้มีทักษะมีความรู้ความเข้าใจมีเจตคติที่ดีเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนได้มีความผูกพันกับวิชาพลศึกษาและการนำผลการเรียนการสอนของวิชาปริกษาที่ได้เรียนไปแล้วนั้น ไปใช้ในชีวิตจริงให้ได้

2. หลักการและอุดมคติของการพลศึกษาที่สำคัญคือการพัฒนาคนเพื่อความเป็นคนที่สมบูรณ์ในสังคม เช่นการเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงมีสุขภาพสมบูรณ์มีคลุคลิกภาพที่ดี มีน้ำใจนักกีฬามีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และมีอารมณ์หนักแน่นมั่นคง ดังนั้นหลักการสอนวิชาพลศึกษาเบื้องต้นที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งก็คือ ครูผู้สอนวิชาพลศึกษานอกจากจะเป็นผู้ที่มีความรู้เข้าใจในวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดีแล้วก็ต้องเป็นผู้ที่มีอุดมคติมีความรักและความศรัทธาในวิชาชีพของตนเองอย่างแท้จริงด้วย โดยการทำตนและปฏิบัติตนตามอุดมคติของการพลศึกษาเพื่อเป็นตัวอย่างของการมีอุดมคติให้นักเรียนได้เห็นอย่างเห็นรูปธรรมตลอดเวลาด้วย ตัวอย่างอุดมคติของการพลศึกษาที่นักเรียนได้พบและเห็นอย่างเห็นรูปธรรมในตัวครูนี้เท่านั้น จะเป็นสิ่งสำคัญช่วยให้นักเรียนได้มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริงได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ทางด้านการกีฬาในชั่วโมงหรือคาบเรียนวิชาพลศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษาและในระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเพื่อให้นักเรียนได้มีทักษะด้านกีฬาให้สามารถนำไปใช้เล่น ในเวลาว่างตามอัธยาศัยของตนเองเท่านั้นไม่ใช่เพื่อเล่นกีฬาให้เก่งมาก ๆ ตามที่มักเข้าใจกัน ดังนั้นการเรียนการสอนในแต่ละครั้งครูจึงควรนำเฉพาะทักษะที่จำเป็นและที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถนำ

กีฬานั้นไปใช้ใน การเล่น เวลาว่างได้เท่านั้นมาสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการที่จะเล่นเก่ง นายชนิดกีฬา ได้ฉันกีฬา หนึ่ง ใ้ มาก ๆ เป็นพิเศษนั้นควรจะเป็นการเรียนหรือการฝึกนอกเวลาเรียนต่างหาก หรือจัดให้มีการเรียนการสอนภายหลังจากนักเรียนทุกคนในชั้นเรียนและมีทักษะที่จำเป็นต่าง ๆ และสามารถเล่นกีฬานั้น ๆ ได้ดีหมดทุกคนแล้วเท่านั้น

4. จุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาทางด้านทักษะอาจจะมุ่งเน้น การเรียนในด้านทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นทั่วไปและทักษะพื้นฐานของกีฬาเพื่อเตรียมพร้อมให้นักเรียนไปใช้ในการเล่นเกมมูลฐานและเกมที่จะนำไปสู่การเล่นกีฬาใหญ่ตามระดับความสามารถของนักเรียนแต่ละวัยได้ต่อไป เป็นสำคัญ ส่วนจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาในด้านทักษะกีฬานั้นควรจะเน้นให้นักเรียนได้มีทักษะพื้นฐานที่ง่ายในกีฬาต่าง ๆ เพื่อให้สามารถนำไปใช้เล่นกีฬาในเวลาว่างได้ตามอัธยาศัยของตนเองเป็นสำคัญมากกว่าที่จะมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถหรือเก่งกีฬา เพื่อเป็นนักกีฬาหรือเป็นตัวแทนไปทำการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ ได้ กีฬาบางชนิดอาจมีทักษะหลาย ๆ อย่างและทักษะกีฬาบางอย่างก็เป็นทักษะที่ยากต้องใช้เวลาเรียนและเวลาฝึกซ้อมในเวลาเรียนมากจึงทำให้มีเวลาเพียงพอที่จะทำให้นักเรียนสามารถเรียนหรือฝึกทักษะที่ยากภายในเวลาที่จำกัดได้

5. การเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะต่าง ๆ การเคลื่อนไหวเบื้องต้นและทักษะการกีฬาควรเริ่มต้นให้นักเรียนเรียนหรือฝึกหัดตั้งแต่วัยเด็ก ทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองนักเรียนคุณครูล้วนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากในการที่พัฒนาทักษะเบื้องต้นให้มีขึ้นในตัวเด็กเหล่านั้นดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งฝ่ายโรงเรียนหรืออื่น ๆ ควรจะจัดให้นักเรียนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ให้มากที่สุดเช่นมีสถานที่ในการเดินทางวิ่งมีอุปกรณ์ในการกระโดดการขว้างการปาและการเตะไว้พร้อมเพียงพอ

6. การเปิดโอกาสให้เด็กได้มีพัฒนาในทักษะเบื้องต้นในระยะแรกควรให้เป็นไปตามธรรมชาติของเด็ก เป็นสำคัญการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ควรจะให้เป็นไปด้วยความสนุกสนานไม่ควรทำให้เด็กรู้สึกว่าการถูกบังคับ มิฉะนั้นแล้วเด็กจะเกิดความเบื่อหน่ายหรือต่อต้านในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นได้

7. ในการเรียนการสอนแต่ละครั้งนั้นครูควรให้นักเรียนมีความเข้าใจในจุดประสงค์การเรียนรู้โดยชัดเจนด้วยทั้งนี้เพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนได้ทราบว่า การเรียนการสอนในครั้งนั้นครูมีความคาดหวังอะไรจากนักเรียนเป็นการช่วยให้นักเรียนได้พิจารณาไตร่ตรองหาหนทางว่าจะทำอย่างไรจึงจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามที่ครูได้คาดหวังไว้โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในการเรียนเกี่ยวกับทักษะกีฬานั้นการที่นักเรียนได้มีโอกาสคิดพิจารณาพร้อมทั้งศึกษาเพื่อที่จะหาวิธีแก้ไขบกพร่องจากการฝึกหัดทักษะนั้นควบคู่กันไปด้วยจะทำให้การเรียนของนักเรียนได้ผลดีอีกมาก

8. การเรียนรู้ของนักเรียนนั้นจะขึ้นอยู่กับความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของนักเรียนด้วยคือทางด้านร่างกายของนักเรียนเองก็อยู่ในสภาพที่จะเคลื่อนไหวในกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีเช่นมีกำลังร่างกายที่แข็งแรงสุขภาพที่ดี ส่วนทางด้านจิตเจ้านั้นนักเรียนมีใจจะรักที่จะเรียนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเคลื่อนไหวหรือการกีฬาต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจการเรียนรู้จึงจะเกิดขึ้น

9. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่จะช่วยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านตามที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นควรจะมุ่งเน้นที่การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ลงมือเล่นและมีส่วนร่วมในสภาพการณ์ของเกมและกีฬาด้วย ด้วยความสนุกสนานควบคู่กันไปให้มากที่สุดที่จะเน้นการแยกทักษะมาฝึกให้ถูกต้องเพียงอย่างเดียว ให้หมดทุกอย่างเสียก่อนแล้วจึงจะเล่นเกมได้ เพราะการทำเช่นนี้อาจจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายและในขณะเดียวกันนักเรียนก็ไม่มีโอกาสเรียนรู้พฤติกรรมอื่น ๆ ที่จะมีในเวลาระหว่างกระบวนการเรียนการสอนนั้นด้วย ทักษะกีฬาบางอย่างอาจมีความจำเป็นที่นักเรียนควรจะได้มีการฝึกซ้อมก่อนบ้างตามสมควรแต่เมื่อสามารถปฏิบัติได้ดีพอสมควรแล้วก็ควรจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เล่นเกมหรือ กีฬาประเภทนั้นควบคู่ไปด้วย

10. การเล่นเกมและกีฬาด้วยความสนุกสนานในสภาพจริงในเวลาเรียนนั้นจะมีผลประโยชน์ เกิดขึ้นแก่นักเรียนทันทีทันใดโดยตรงและพร้อมๆกันหลายประการด้วยกันโดยจะกล่าวพอสังเขปได้ดังนี้ นักเรียนได้เล่นเกมหรือกีฬาด้วยความสนุกสนานตามธรรมชาติและความรู้สึกที่แท้จริงทำให้มีการแสดงออกทั้งทางร่างกายและทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึกได้อย่างเต็มที่นักเรียนจะมีความสุขสนุกสนานในการเรียนและวิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนได้มีความรัก เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายควบคู่กันไปด้วย

11. นักเรียนได้มีโอกาสเล่นมีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามธรรมชาติและตามลักษณะของเกมหรือกีฬานั้นๆได้อย่างแท้จริงทำให้ได้ออกกำลังกายร่างกายมีความแข็งแรงและมีการเจริญเติบโตตามธรรมชาติได้อย่างเต็มที่ นักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาใช้เพื่อความสนุกสนานในสภาพการณ์ของการเล่นเกมและกีฬาจริงๆทำให้มีความรู้มีความเข้าใจและมีประสบการณ์ต่าง ๆ ยิ่งขึ้นและในขณะเดียวกันสิ่งที่ได้เรียนรู้ เหล่านั้นก็มีความหมายต่อนักเรียนมากยิ่งขึ้น นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่นตามระเบียบข้อบังคับที่วางไว้นักเรียนได้มีการปะทะสัมพันธ์กันในระหว่างเพื่อนร่วมเล่นด้วยกันมีการกระทบกระทั่งมีการรู้จักยับยั้งชั่งใจต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างผู้เล่นด้วยกันซึ่งสภาพการณ์และเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นเครื่องช่วย กล่อมเกลานิสัยใจคอนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยและมีน้ำใจนักกีฬาต่อไป การที่นักเรียนมีโอกาสได้นำทักษะการเล่นเกมและกีฬามาใช้ในสภาพการณ์จริงซึ่งเท่ากับว่าเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความชำนาญในทักษะหรือเกมกีฬานั้น ๆ ดียิ่งขึ้นไป

12. นักเรียนได้มีโอกาสเล่นด้วยความสนุกสนานได้แสดงความรู้ความสามารถและทักษะในการเล่นกีฬาของตนเองในขณะที่เล่นได้อย่างเต็มที่ได้ออกแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาตามความรู้สึกที่เป็นจริงวิธีนี้เป็นการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาโดยเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริงทำให้นักเรียนได้มี พัฒนาการตามศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่เมื่อนักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเล่นก็ได้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาอย่างเต็มที่ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองดังนั้นการที่นักเรียนได้แสดงความรู้สึกจริง ๆ ของตนเองออกมาเช่นนี้ทำให้ครูสามารถทราบพฤติกรรมที่แท้จริงของเด็กแต่ละคนได้เป็นอย่างดีทั้งนักเรียนคนไหนมีพฤติกรรมที่ดีครูก็สามารถส่งเสริมและสนับสนุนพฤติกรรมของนักเรียน ให้ดีขึ้นต่อไปได้อีกแล้วถ้านักเรียนคนไหนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของสังคมก็สามารถแก้ไข ได้โดยทันทีเมื่อนั้นแล้วอาจจะสายเกินแก้ได้ด้วยเหตุนี้ในหมู่นักสังคม

วิทยานักการศึกษาและนักการพลศึกษาจึงได้มีความเห็นพ้องกันว่าห้องพลศึกษาคือห้องปฏิบัติการที่สำคัญยิ่งแห่งหนึ่งของโรงเรียน ซึ่งผลที่ได้จากการให้โอกาสเด็กเล่นในสภาพของการเล่นเกมหรือกีฬาจริง ๆ ที่สำคัญคือความผูกพันที่นักเรียนจะมีต่อการเรียนและศึกษาที่จะทำให้ให้นักเรียนมีความประทับใจอยากจะมาเรียนหรืออยากจะมาเล่นอีกถึงแม้ว่านักเรียนได้ออกจากโรงเรียนไปแล้วก็ตามความสำเร็จ และประสบการณ์ที่ดีจากการเรียนและการเล่นกีฬาที่จะฝังอยู่ในใจตลอดเวลาทำให้นักเรียนรัก และอยากออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาต่อไป

4. ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน (Fundamental Movement Skills) สามารถแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบที่สำคัญได้แก่ ทักษะการเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ (Locomotor Skills) ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการเคลื่อนที่ไปยังอีกจุดหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยทักษะ การเดิน (Walk) วิ่ง (Run) กระโดดขาเดียว (Hop) กระโดดสองขา (Jump) กระโดดแบบสลับเท้า (Skip) กระโดดแบบม้าเหาะ (Gallop) การเคลื่อนที่ด้านข้าง (Slide) และการกระโดดเหยียดขา (Leap) (Gallahue & Donnelly. 2007) ทักษะการเคลื่อนไหวแบบอยู่กับที่ (Non-locomotor Skills หรือ Stability Skills) เป็นการเคลื่อนไหวที่เน้นการรักษาสมดุลช่วยควบคุมร่างกายและการทรงตัว การทรงตัว (Static) หรือการเคลื่อนไหว (Dynamic) เช่น การบิดตัว การโน้มตัว การเหวี่ยงแขน การดึง การผลัก การงอ การเหยียด ทักษะการเคลื่อนไหวแบบใช้อุปกรณ์ (Manipulative Skills) เป็นการเคลื่อนไหรร่วมกับวัตถุหรืออุปกรณ์เรียนรู้การออกแรง การควบคุมวัตถุขณะที่มีการเคลื่อนที่ ซึ่งจะช่วยให้พัฒนาการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือ-ตา และเท้า-ตา (Burton & Miller. 1998) เช่น ทักษะการขว้าง การรับ การเตะ การตี การกลิ้ง การเลี้ยงลูกบอล การโยน การเตะ การเคลื่อนไหวพื้นฐานมีความสำคัญถือเป็น การวางรากฐาน กระตุ้นพัฒนาการทางร่างกายเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและส่งผลให้การทรงตัว และความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อและระบบประสาทดีขึ้นทำให้การควบคุมร่างกายในการทำกิจกรรมมีประสิทธิภาพ กระตุ้นพัฒนาการทางสมองส่วนต่างๆ เพิ่มความสามารถในการแก้ปัญหา เสริมสร้างความจำ และสมาธิ ในด้านพัฒนาการทางสังคมทักษะการเคลื่อนไหวที่ดีจะสร้างความมั่นใจในตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและเรียนรู้การปฏิบัติตามกฎกติกา (Stodden et al. 2008) ดังนั้นการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัยจะส่งผลดีต่อพัฒนาการทางร่างกายในแต่ละด้าน และสามารถถ่ายโอนทักษะไปสู่กีฬาและกิจกรรมทางกายที่ดีได้ในอนาคต

5. ความสำคัญของการเรียนทักษะกลไกการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับเด็กในโรงเรียน:

ในการสอนพลศึกษาสำหรับเด็กในโรงเรียน พื้นฐานทักษะกลไกการเคลื่อนไหวเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นที่เด็กต้องได้รับการเรียนรู้และฝึกฝนอย่างเป็นลำดับขั้นตอนเพื่อให้เกิดความชำนาญ ครูพลศึกษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการวางแผนหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เหมาะสม สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย (Udon & Whican. 2022) การเคลื่อนไหวพื้นฐาน เช่น การวิ่ง กระโดด กระโดดข้าม เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับเด็ก การเคลื่อนไหวพื้นฐานดังกล่าวเป็นก้าวแรกในการพัฒนาไปสู่การเล่นกีฬาและกิจกรรมทางกายที่มี

ความซับซ้อนมากขึ้น (Payne & Isaacs. 2016) เมื่อเด็กมีความมั่นใจในการเคลื่อนไหว (Stodden et al. 2008) ก็จะส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางกายที่สม่ำเสมอมากขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่อสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกายของเด็ก เป็นการป้องกันปัญหาสุขภาพที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น ปัญหาน้ำหนักเกิน โรคอ้วน (Lubans et al. 2010) การเคลื่อนไหวที่ดีในวัยเด็กยังช่วยสร้างพฤติกรรมการมีกิจกรรมทางกายที่ดีในวัยผู้ใหญ่ (Barnett et al. 2016) ดังนั้น การเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานในโรงเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการทางร่างกายจิตใจและสุขภาพของเด็กในระยะยาว

6. ประสพการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา

6.1 ประสพการณ์ที่ดีที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา

6.1.1 ผ่อนคลายความเครียดจากการเรียน

การศึกษาที่ผ่านมาพบว่า การเรียนวิชาพลศึกษา เช่น โปโลน้ำ วินด์เซิร์ฟ เป็นกิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวร่างกาย การเล่นเกม การเล่นน้ำ และการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ไม่เครียดและทำให้ผู้เรียนผ่อนคลายจากความเครียดช่วยให้ลืมเรื่องต่าง ๆ ไปได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ (Raphiphath et al. 2019) พบว่าการเรียนวิชาโปโลน้ำช่วยให้ผู้เรียนผ่อนคลายจากความเครียดได้ จากประสพการณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลายที่เรียนวิชาโปโลน้ำที่มีความเครียดจากการเรียน การเตรียมตัวสอบและการศึกษาต่อ นักเรียนผู้ให้ข้อมูลเล่าว่า “การเรียนโปโลน้ำช่วยให้ผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนวิชาอื่นๆ โดยเฉพาะเมื่อได้ลงน้ำแล้วรู้สึกสบายใจ” เช่นเดียวกับ (Kasemsan & Raphiphath. 2022) ที่ศึกษาประสพการณ์การเรียนวินด์เซิร์ฟ ซึ่งเป็นกีฬาทางน้ำ นักเรียนหญิงอธิบายว่า “ชอบการเรียนวินด์เซิร์ฟ เพราะมันท้าทาย สนุก และช่วยคลายเครียด”

6.1.2 ได้เรียนรู้ทักษะเพิ่มเติม

การเรียนวิชาพลศึกษาไม่ได้เป็นเพียงการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย แต่ยังเป็นการเรียนรู้ทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ทักษะเหล่านี้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่นอกเหนือจากการเล่นกีฬาได้ ผลการศึกษาของ (Salee. 2016) พบว่าการเรียนวิชาพลศึกษาจะช่วยพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาศึกษา ตัวอย่าง เช่น เทนนิส มักมีการฝึกแบบ Tactical Learning ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกแก้ปัญหาในสถานการณ์จริงทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะในการคิดวิเคราะห์ การตัดสินใจและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า สอดคล้องกับ (Kasemsan & Raphiphath. 2022; Raphiphath et al. 2017) ที่พบว่าการเรียนพลศึกษาทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะใหม่เพิ่มเติม เช่น ทักษะการว่ายน้ำ การเรียนวิชาโปโลน้ำซึ่งต้องอาศัยทักษะการว่ายน้ำเป็นพื้นฐาน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ทบทวนและพัฒนาทักษะการว่ายน้ำให้ดีขึ้น แม้ว่าผู้เรียนจะเคยผ่านการเรียนว่ายน้ำมาก่อน แต่การได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอในวิชาโปโลน้ำจะช่วยเพิ่มความมั่นใจและทักษะในการว่ายน้ำ ทักษะกีฬาทางน้ำ การเรียนวิชาวินด์เซิร์ฟเป็นกีฬาทางน้ำชนิดใหม่ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะในการ

เล่นวินด์เซิร์ฟ เช่น การทรงตัวบนบอร์ด การควบคุมใบเรือ การบังคับทิศทาง ซึ่งเป็นทักษะที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้จากกีฬาชนิดอื่น

6.1.3 ประโยชน์ของการเรียนกีฬา

การเรียนพลศึกษาที่มีกีฬาเป็นสื่อกลางการเรียนรู้มีประโยชน์มากมาย ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเรียนกีฬาจะช่วยให้พวกเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพแข็งแรง มีความสุข และประสบความสำเร็จในชีวิต สอดคล้องกับ (Phanchitta. 2021) ที่พบว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายด้วยโยคะ จะช่วยเสริมสร้างสุขภาพให้กับบุคคลทุกเพศ ทุกวัยช่วยให้ร่างกายแข็งแรง ระบบต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โยคะยังช่วยฟื้นฟูร่างกาย สามารถช่วยฟื้นฟูร่างกายจากอาการบาดเจ็บ หรือช่วยให้ร่างกายกลับสู่สภาพปกติได้เร็วขึ้น เช่นเดียวกับ (Prateep et al. 2023) การเรียนกีฬาช่วยพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว โดยเฉพาะเซปักตะกร้อต้องใช้ทักษะการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อน การประสานงานของร่างกายและปฏิกิริยาตอบสนอง ประโยชน์ด้านจิตใจ (Kasemsan & Raphiphat. 2022) พบว่าการเรียนกีฬาจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ การเรียนกีฬาช่วยให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อสามารถเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ หรือเอาชนะความท้าทายต่างๆ ได้ (Mahalap et al. 2016; Prasit. 2014) ที่พบว่า กีฬาหลายชนิด ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม เช่น โปโลน้ำ บาสเกตบอล เทนนิส ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม การเรียนกีฬาจึงช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การสื่อสาร การประสานงาน การแบ่งหน้าที่ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สร้างมิตรภาพ การเรียนกีฬาเป็นโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ซึ่งช่วยสร้างมิตรภาพ ความสัมพันธ์ และความสามัคคี

6.2 ประสพการณ์ที่ไม่ดีที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษา

6.2.1 บาดเจ็บจากการเรียน

การเรียนพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสุขภาพ และพัฒนาการของผู้เรียนแต่ก็ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและป้องกันการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นได้ การบาดเจ็บจากการเรียนกีฬามักมีสาเหตุมาจาก ความไม่พร้อมของร่างกาย ผู้เรียนอาจมีสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรงพอ หรือไม่ได้เตรียมความพร้อมร่างกายก่อนการเรียน เช่น ไม่ได้อบอุ่นร่างกายอย่างเพียงพอทำให้เกิดการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อ เอ็นหรือข้อต่อได้ การขาดทักษะ ผู้เรียนอาจขาดทักษะในการเล่นกีฬาหรือไม่ชำนาญทำให้ควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายได้ไม่ดี เกิดการผิดพลาดและการบาดเจ็บได้ ความไม่เหมาะสมของอุปกรณ์ อุปกรณ์กีฬา เช่น รองเท้า เสื้อผ้า ไม่เหมาะสมกับชนิดของกีฬานั้นหรือมีขนาดไม่เหมาะสม ชำรุด ทำให้เกิดการบาดเจ็บได้ สภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย สถานที่เรียน โรงยิม สระว่ายน้ำ พื้นในการเล่นกีฬา อาจมีสภาพไม่ปลอดภัย เช่น พื้นลื่น อุปกรณ์ชำรุด แสงสว่างไม่เพียงพอ ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ สอดคล้องกับผลการวิจัย Raphiphat et al. (2017) การเรียนวิชาโปโลน้ำ ผู้เรียนได้รับบาดเจ็บจากการเรียนวิชาโปโลน้ำ เช่น เกิดแผลที่ขาจากการเดินลื่นบนพื้นกระเบื้องที่แตกหรือเกิดรอยแผลเป็นจากการถูเพื่อนร่วมชั้นเรียนทำร้ายโดยไม่ได้ตั้งใจในระหว่างการเล่น เช่นเดียวกับ (Kasemsan & Raphiphat. 2022) ในการเรียนวิชาวินด์เซิร์ฟผู้เรียนได้รับบาดเจ็บที่เท้าจากการ เหยียบหอยในทะเล

7. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษา

7.1 ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษา

7.1.1 กิจกรรมพลศึกษาที่หลากหลายและแปลกใหม่

กีฬาสากลที่เป็นสื่อกลางในวิชาพลศึกษา เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล ซึ่งเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอยู่แล้วซึ่งพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนุกสนานในการเรียน ได้แก่ วิธีการสอน จะเห็นได้ว่ากิจกรรมพลศึกษาในปัจจุบันมีความหลากหลายของกิจกรรม รวมถึงมีวิธีการสอนที่ทันสมัยมากขึ้นจึงสามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนที่แตกต่างกันอีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ได้เลือกเรียนกิจกรรมที่เหมาะสมกับตนเอง นอกจากจะช่วยให้การเรียนนั้นสนุกสนานแล้วยังส่งผลดีต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตอีกด้วย (Kasemsan & Raphiphat. 2022) ได้ศึกษา ประสบการณ์ในการเรียนกีฬาวินด์เซิร์ฟ เป็นกีฬาทางน้ำที่ต้องอาศัยแรงลมในการขับเคลื่อนผู้เรียนหลายรู้สึกประทับใจและชื่นชอบที่ได้เรียนวินด์เซิร์ฟ เพราะเป็นกีฬาที่ไม่เคยคิดว่าจะมีโอกาสได้เรียนและได้สัมผัสประสบการณ์การเรียนในทะเล ในทำนองเดียวกันผลการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการเรียนพิลาทิสของนิสิตปริญญาตรี ของ (Prasit. 2014) ที่พบว่า พิลาทิสเป็นกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบใหม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน ดังเช่น โจ กล่าวไว้ว่า “ผมได้เรียนรู้ท่าออกกำลังกาย ของพิลาทิส ในท่าต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ที่ผมไม่เคยสัมผัสมาก่อนได้รู้สิ่งแปลกใหม่เป็นการออกกำลังกายอีกแบบหนึ่งที่ส่งผลดีต่อสุขภาพทำให้ร่างกายได้ผ่อนคลาย”

7.1.2 วิธีการสอนของครู

วิธีการสอนพลศึกษาของครูมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะและสมรรถภาพทางกายของนักเรียนการสอนพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความรู้ ทักษะ และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของครูผู้สอนถ่ายทอดสู่ผู้เรียนพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ และทักษะทางสังคม (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2561) กีฬาเป็นเครื่องมือหรือสื่อกลางที่สำคัญในการเรียนวิชาพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้หรือมีพัฒนาการมากขึ้นนักเรียนจะต้องมีโอกาสได้ลงมือเล่นหรือปฏิบัติ จริงในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ดังนั้นวิธีการสอนที่หลากหลายและทันสมัยของครูจะเป็นสิ่งที่กระตุ้น ให้เกิดการเรียนรู้ ผลการศึกษาของ (Salee. 2016) การสอนแบบแทคติคอลเป็นวิธีการสอนที่ใช้เกมเป็นศูนย์กลาง เพื่อพัฒนาความสามารถในการเล่นรวมถึงกลยุทธ์และทักษะของผู้เรียนวิธีการนี้ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนุกสนานในการเรียน และยังช่วยเพิ่มพูนความรู้ด้านกลยุทธ์ในการเล่น นำไปสู่การปรับแทคติคในการเล่นของผู้เรียน (Raphiphat & Kasemsan. 2022) ครูผู้สอนเป็นกันเองและสอนดี (สนุกสนาน มุ่งมั่นตั้งใจกับการสอน) ตัวครูผู้สอนมีบทบาทที่สำคัญ และส่งผลโดยตรงต่อความสนุกสนานในการเรียนพลศึกษา การออกแบบกิจกรรมและวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายและส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง ผู้เรียนอธิบายว่า “ส่วนหนึ่งที่ทำให้การเรียนวิชานี้สนุกก็เพราะว่าอาจารย์เขาสอนดี แล้วก็ก็เป็นกันเองกับนักเรียนเข้าใจธรรมชาติของเราว่าเด็กต้องการแบบไหนคือ อาจารย์จะคอยถามอยู่บ่อย ๆ ว่าแบบนี้ดีไหมอยากให้ปรับตรงไหนหรือเปล่านั้นทำให้เราไม่เครียดค่ะ แล้วก็สนุกด้วย”

7.2 ปัจจัยเกี่ยวข้องของเป็นอุปสรรคปัญหาต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

7.2.1 ตัวผู้เรียนไม่พร้อม (ร่างกายหรือจิตใจ)

มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนพลศึกษา โดยเฉพาะนักเรียนหญิง ที่มีความไม่พร้อมในด้านร่างกาย เช่น การมีประจำเดือนของนักเรียนหญิง บางคนประสบกับอาการปวดท้องประจำเดือนที่รุนแรง ความแปรปรวนทางอารมณ์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย ครูผู้สอนจะต้องยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนกิจกรรมและเข้าใจถึงความแตกต่างของบุคคล การศึกษาของ (Prasit. 2014; Salee. 2011) พบว่า ปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้พลศึกษา คือผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ จึงสามารถลงมือปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาและเรียนรู้ได้ดี เร็วกว่าผู้เรียนที่ไม่พร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ สอดคล้องกับการศึกษาของ (Raphiphat et al. 2017) ที่พบว่า ความพร้อมทางด้านร่างกายของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนมีอาการบาดเจ็บ เจ็บป่วยก่อนมาเรียนหรือมีประจำเดือนในนักเรียนหญิงจะส่งผลทำให้ไม่สามารถ เรียนวิชาไปโลน้ำได้

7.2.2 สภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการเรียน

สภาพอากาศส่งผลต่อความสนุกสนานและความตั้งใจในการเรียน โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนหญิง ที่พบว่าหลังเรียนพลศึกษาแล้วต้องกลับไปเรียนวิชาอื่นในช่วงบ่าย การเรียนในสภาพอากาศที่ร้อนทำให้มีเหงื่อ มีกลิ่นตัวที่ไม่พึงประสงค์ การที่ต้องนักเรียนหญิงต้องกลับไปเรียนวิชาถัดไปให้ทันเวลาทำให้การดูแลทำความสะอาดร่างกายเป็นจริงเป็นอุปสรรค การเรียนวิชาอื่นหลังจากเรียนวิชาพลศึกษาเป็นเรื่องที่สร้างความกังวลให้นักเรียนหญิง สอดคล้อง กับ (Kasemsan & Raphiphat. 2022) ประสบการณ์ในการเรียนกีฬาวินด์เซิร์ฟของนักศึกษาในวันที่มีสภาพอากาศร้อนทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียน เพราะต้องอยู่กลางแจ้งเป็นเวลานาน รวมถึงในวันที่มีลมแรงเป็นอุปสรรคในการดึงใบวินด์เซิร์ฟสำหรับผู้เริ่มต้น

7.2.3 รู้สึกกดดันกับการสอบวัดทักษะ

ความรู้สึกกดดันในสถานการณ์การสอบเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นได้กับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอบวัดทักษะทางกีฬา ซึ่งต้องอาศัยทั้งความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติจริง ผู้เรียนส่วนใหญ่มักมีความคาดหวังในตนเองอยากทำผลสอบให้ได้ดี ความคาดหวังจึงกลายเป็นความกดดัน หากผู้เรียนรู้สึกว่าคุณเองยังไม่พร้อมสำหรับการสอบ เช่น ยังฝึกฝนทักษะไม่เพียงพอหรือไม่เข้าใจเนื้อหาที่เรียน สอดคล้องกับ (Raphiphat & Kasemsan. 2022) พบว่าการเก็บคะแนนในวิชาพลศึกษาซึ่งเป็นวิชาปฏิบัติ ในช่วงสถานการณ์โควิด 19 ทำให้การเก็บคะแนนแบบออนไลน์เป็นไปได้ยาก ดังนั้นการเก็บคะแนนในวิชาพลศึกษาจึงต้องมีความยืดหยุ่นและมีความหลากหลายในวิธีการประเมินผล การประเมินตามสภาพจริงโดยให้ผู้เรียนนำเสนอกิจกรรมการออกกำลังกายที่ตัวเองสนใจจึงเป็นกระบวนการที่เหมาะสม มากกว่าเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะกีฬา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สาส์ สุกาภรณ์ (2559) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของการสอนเทนนิส ด้วยวิธีสอนแบบแทคติคอลและการสอนแบบโดยตรง ในกลุ่ม นักศึกษาปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเทนนิส หนึ่ง ภาคเรียนจำนวน 24 คน เป็น ชาย 20 และหญิง 4 คน ครูผู้สอนวิชานี้คือ 1 คน โดยวิธี คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยเลือกผู้เรียนจากห้องหนึ่งซึ่งครูกำลังทำการสอนด้วยวิธีผสมผสานคือ สอนแบบแทคติคอลในสัปดาห์ที่ 1 และสลับกับสอนแบบโดยตรงในสัปดาห์ที่ 2 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการสังเกต การสัมภาษณ์ การเขียนแบบบรรยายเหตุการณ์สำคัญ และการวิเคราะห์เอกสาร ทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัยด้วยวิธีการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล และตรวจสอบความเชื่อถือได้ด้วยวิธีการสามเส้า ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การเรียนทั้ง 2 แบบนั้นมีผลดีต่อการเรียนเทนนิส การสอนแบบแทคติคอล ทำให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาในเกมได้ดี เป็นผลให้การเล่นเทนนิสดีขึ้น การสอนตรง เหมาะสำหรับผู้เรียนมือใหม่ ซึ่งแม้ว่าการสอนทั้ง 2 แบบ จะมีผลดีต่อผู้เรียน แต่ผู้เรียนยังต้องการให้เริ่มสอนด้วยวิธีการสอนตรงและตามด้วยการสอนแบบแทคติคอล นอกจากนี้ ผู้เรียนยังได้รับความสนุกสนานในการเรียน ส่วนปัจจัยที่สนับสนุนการเรียน ได้แก่ ผู้เรียนมีความพร้อม มีกิจกรรมการอบอุ่นร่างกายที่ดี การใช้คิวในการสอนที่ดี การวัดผลการเรียนที่เหมาะสม ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนคือ การเลือกผู้เล่นที่ไม่เหมาะสม การได้รับข้อมูลย้อนกลับน้อย ตารางเรียนเวลาไม่เหมาะสม สรุปได้ว่าการสอนทั้ง 2 วิธีนั้นให้ผลดีต่อการสอนเทนนิส ผู้สอนควรประยุกต์ วิธีการสอนทั้ง 2 แบบกับผู้เรียนที่เริ่มต้น

ชมพูนุช ผัดผ่อง (2560) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาทักษะพื้นฐานการเล่นเกมรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกม โดยมีกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 คน โดยใช้แผนการสอนทักษะพื้นฐาน การเล่นตะกร้อโดยใช้เกม จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยมีเกมจำนวน 8 เกม รวมเวลา 8 ชั่วโมงและแบบประเมินพื้นฐานทักษะการเล่นตะกร้อจากนั้นทำ ผลการศึกษาพบว่า เกมทั้งหมด 8 เกมและแผนการสอนเพื่อฝึกทักษะพื้นฐานการเล่นตะกร้อจำนวนทั้งหมด 4 แผน แผนละ 2 เกมรวมเวลาที่ใช้สอนจำนวน 8 ชั่วโมง สามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานการเล่นตะกร้อได้และทำให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการเล่นตะกร้อสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

ระพีพัฒน์ เตือนเพ็ญศรี และเกษมสันต์ พานิชเจริญ (2562) ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนุกสนานในการเรียนวิชาบาสเกตบอล ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่ง จำนวน 35 คน เป็นนักเรียนชาย 17 คน และเป็นนักเรียนหญิง 18 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้ลงทะเบียนเรียนวิชาบาสเกตบอลและสมัครใจเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่าง จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสังเกต การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง บรรยายเหตุการณ์สำคัญ และทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล และตรวจสอบความเชื่อถือได้ด้วยวิธีการสามเส้า ทำให้พบว่าปัจจัยที่ทำให้การเรียนบาสเกตบอลมีความสนุกสนานมากขึ้น ได้แก่ 1. มีกลุ่มเพื่อนร่วมชั้นที่ดี 2. มีกิจกรรมที่มีความหลากหลายและแปลกใหม่ 3. ได้เล่นหรือแข่งขันเป็นทีม 4. ได้ฝึกทักษะก่อนการแข่งขัน

ทีม 5. มีเจตนาที่ดีต่อบาสเกตบอล และ 6. ครูผู้สอนเป็นกันเองและสอนดี ส่วนปัจจัยที่ส่งผลให้มีความสุขในการเรียนบาสเกตบอลลดน้อยลง คือ 1.สถานที่เรียนอากาศร้อน 2. อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ 3. มีส่วนร่วมในกิจกรรมน้อย 4. กัดดันกับการสอบวัดทักษะ 5. ตัวผู้เรียนไม่พร้อมกับการเรียน และ 6.ได้รับการบาดเจ็บจากการเรียน

กัญทิมา เนียมโก๊ะ (2564) ได้ทำการศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ การเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพทางกายผ่านการคิดเชิงระบบ ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายโดยการวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ 1 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพทางกายผ่านการคิดเชิงระบบของนักเรียน ปฐมศึกษาตอนปลายในช่วงที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการ เรียนรู้พลศึกษาโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพทางกายผ่านการคิดเชิงระบบของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โดยทำการศึกษาในนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสอง กลุ่ม จากโรงเรียนในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 8 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบดังนี้ 1. หลักการของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2. วัตถุประสงค์ของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่คาดหวังให้เกิดขึ้น 3. ขั้นตอนการดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยกำหนดวิธีการปฏิบัติใน แต่ละกิจกรรมให้ชัดเจน 4. การวัดและประเมินผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2. ผลการประเมินประสิทธิผล ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในกลุ่มทดลองพบว่ามีคะแนนสมรรถภาพทางกายหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการคิดเชิงระบบหลังการ ทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อมาวลี สว่างวงศ์และคณะ (2566) ได้ทำการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิด การเรียนรู้เชิงรุก ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนเรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนประถมศึกษา โดยใช้ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดเชิงรุกจำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.77 ถึง 0.88 และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้เจตคติและทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน มีค่าดัชนีความ สอดคล้อง 0.83, 0.97 และ 1 ตามลำดับ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.784 ด้านเจตคติมีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.790 แบบทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานมีค่า ความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.573 โดยมีระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 8 สัปดาห์ โดยแบ่งกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการ จัดการการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกจำนวน 27 คน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ ปกติจำนวน 27 คน ผลการศึกษา พบว่า คะแนนค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางด้านความรู้ด้านเจตคติและด้านการ เคลื่อนไหวพื้นฐานของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางด้านเจตคติ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และด้านทักษะการ เคลื่อนไหวพื้นฐานหลังการทดลอง ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกษมสันต์ พานิชเจริญ และระพีพัฒน์ เดือนเพ็ญศรี (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาวินด์เซิร์ฟตามการรับรู้ของผู้เรียนโดยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสังเกต การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การเขียนแผนที่ความคิดและการบรรยายเหตุการณ์สำคัญ หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการอุปนัยเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูลและตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูลด้วยกลุ่มตัวอย่างร่วมกับวิธีการสามเส้า ในกลุ่มนิสิตสาขาวิชาพลศึกษาที่ลงเรียนรายวิชาวินด์เซิร์ฟ ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 32 คน ผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์ในการเรียนวินด์เซิร์ฟประกอบไปด้วยประสบการณ์ที่ดี คือ ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะกีฬาทางน้ำชนิดใหม่และได้เรียนในทะเล ประสบการณ์ด้านที่ไม่ดีคือ ได้รับบาดเจ็บจากการเรียน และจากการศึกษายังพบอีกว่า ปัจจัยที่สนับสนุนในการเรียนวินด์เซิร์ฟ คือ ครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่ดี มีขั้นตอนการสอนง่ายต่อการเรียนรู้ มีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ดีและมีกิจกรรมการเรียนที่สนุกสนาน ความมุ่งมั่นตั้งใจของตัวผู้เรียนเอง เพื่อนร่วมชั้นเรียนคอยให้ความช่วยเหลือและระบรรักษาความปลอดภัยและให้ความช่วยเหลือที่ดี ในขณะที่ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการเรียนวิชาวินด์เซิร์ฟ คือ อุปกรณ์ชำรุดและไม่เพียงพอ สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน สถานที่เรียนอยู่ไกล ต้องเสียค่าเดินทาง สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอทำให้การเรียนไม่ต่อเนื่อง ร่างกายและจิตใจของผู้เรียนขาดความพร้อม

งานวิจัยในต่างประเทศ

ชินหงและคณะ (2013) ได้ทำการวิเคราะห์เชิงประจักษ์เกี่ยวกับโมเดลการสอนกีฬาของนักเรียนหญิงตามลักษณะองค์ประกอบทางสรีรวิทยาและจิตวิทยา การศึกษาเกี่ยวกับการสอนกีฬาเป็นส่วนสำคัญของการศึกษาในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะการสอนกีฬาสำหรับนักเรียนหญิงซึ่งควรกระตุ้นการมีจิตสำนึกของการออกกำลังกายตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาสุขภาพที่ดีและสร้างพื้นฐานสำหรับการพัฒนาสุขภาพของคนรุ่นถัดไป จากลักษณะทางสรีรวิทยาและจิตวิทยาที่พิเศษของนักเรียนหญิง งานวิจัยนี้ได้สร้างโมเดลการสอนกีฬาสำหรับนักเรียนหญิงที่อ้างอิงจากการวิเคราะห์ลักษณะหลาย ๆ ด้านและได้มีการวิเคราะห์ผลของการสอนและการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านของนักเรียน เพื่อสร้างแนวทางใหม่ในการศึกษาและฝึกเกี่ยวกับการสอนกีฬาสำหรับนักเรียนหญิง การสอนกีฬามีแนวโน้มในการพัฒนาที่หลากหลายมิติ ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น อายุ เพศ ร่างกายและอื่น ๆ มีผลกระทบต่อผล การสอนแบบมีเป้าหมายสามารถตรวจสอบได้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การปลูกฝังให้นักเรียนใส่ใจสุขภาพและจิตสำนึกในการออกกำลังกายเพื่อบรรลุเป้าหมายสูงสุดของการสอนกีฬา และเป็นหลักประกันสำหรับการสร้างระบบสุขภาพให้กับประชาชน การสำรวจเชิงลึกเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมและจิตสำนึกด้านกีฬาของนักศึกษาหญิงในระดับมหาวิทยาลัยทำความเข้าใจรูปแบบของการออกกำลังกายของนักศึกษาหญิงในมหาวิทยาลัยจะสร้างพื้นฐานที่ดีสำหรับการปฏิรูปการสอนกีฬาและการพัฒนากระบวนการสอนภายในกรอบการปฏิรูประบบการศึกษาของชาติและการยกระดับสุขภาพ ดังนั้นการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนต่าง ๆ ในการเรียนการสอนกีฬาจึงกลายเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการส่งเสริมให้การสอนกีฬามีคุณภาพ

แอลลิสันและคณะ (2019) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางกายและ กิจกรรมทางกายของนักเรียนในระดับ มัธยมศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 537 คน เป็นนักเรียนชาย 298 คน นักเรียนหญิง 227 คน ด้วยการประเมินด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านความทนทาน แอโรบิก ความทนทาน ของกล้ามเนื้อ องค์ประกอบของร่างกาย ระดับน้ำตาลและไขมันเลือด ทำการสำรวจกิจกรรมทางกายในปัจจุบัน ประสพการณ์พลศึกษาในโรงเรียนมัธยม ผลการศึกษาในกลุ่มนักเรียนชาย พบว่า ระดับความ สนุกสนานของกิจกรรมพลศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ ความสามารถในการใช้ออกซิเจน VO2Max ความยืดหยุ่น และกิจกรรมทางกายที่เพิ่มขึ้น จำนวนภาคเรียนของพลศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงลบ กับระดับไตรกลีเซอไรด์และคอเลสเตอรอล ในทางตรงกันข้ามพบความสัมพันธ์เชิงบวกในกิจกรรมทางกาย ระดับปานกลาง ในกลุ่มนักเรียนที่สมัครใจเรียนพลศึกษามีความกระฉับกระเฉง มีระดับไขมันในร่างกายต่ำกว่า ความยืดหยุ่นของร่างกายมากขึ้น และมีระดับกิจกรรมทางกายในระดับปานกลางและหนักมากขึ้นกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนพลศึกษา ในกลุ่มนักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่เรียนพลศึกษาด้วยความสมัครใจ มีผลการใช้ออกซิเจนสูงสุดเพิ่มขึ้นและมีกิจกรรมทางกายที่หนักมากขึ้นกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้เรียนพลศึกษาที่มีระดับ ไตรกลีเซอไรด์และ คอเลสเตอรอล รวมที่สูงกว่า และมีดัชนีมวลกายสูงขึ้นและอัตราการใช้ออกซิเจนสูงสุด สูงกว่ากลุ่มที่มีการจัดให้เรียนพลศึกษา ดังนั้นผลของ กิจกรรมพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะสามารถสร้างเสริม ลักษณะนิสัยที่รักสุขภาพได้อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับมัธยมถึงระดับมหาวิทยาลัยหรือตลอดชีวิต

เอ็ดดวาร์ดและคณะ (2021) ได้ศึกษาระดับของกิจกรรมทางกายภาพในนักเรียนหญิงที่มีการ เคลื่อนไหวในอายุที่ต่างกันเพื่อศึกษาถึงผลกระทบ ของกิจกรรมแอโรบิกที่มีผลต่อการเคลื่อนไหวในนักเรียน หญิง ที่มีอายุแตกต่างกัน โดยใช้การสำรวจกลุ่มนักเรียนหญิงชั้นปีที่ 2 จำนวน 115 คน และการออกแบบ โปรแกรมเพื่อทดสอบ กลุ่มนักเรียนหญิงจำนวน 42 คน โดยใช้ตัวชี้วัดดังนี้ คือ อายุโดยใช้วิธีของ พี.วี โทเวลโก (1991) อายุการเคลื่อนไหว ระดับสมรรถภาพทางกายทั่วไป อัตราการเต้นของหัวใจ เวลาในการฟื้นตัว หลังจากทำสควอท 20 ครั้งใน 30 วินาที ระดับสุขภาพทางกาย ดัชนีกิจกรรมทางกาย ความสามารถในการ ทำงาน ระดับการใช้ออกซิเจนสูงสุด ความสามารถในการพัฒนาระดับการเคลื่อนไหวด้วย การทดสอบการวิ่ง 2,000 เมตร การวิ่งเก็บของระยะทาง 4x9 เมตร การยืนกระโดดไกล ความทนทานกล้ามเนื้อหน้าท้อง 1 นาที การดันพื้นและวัดความยืดหยุ่นด้วยการโน้มตัวไปข้างหน้าขณะนั่ง ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาและ ทดสอบโปรแกรมการเรียนการแอโรบิกเพื่อสุขภาพโดยใช้แนวทางการกำหนดระดับความหนักของกิจกรรมทาง กายในนักเรียนหญิงที่มีอายุการเคลื่อนไหวที่แตกต่างกัน ความแข็งแรงและความทนทาน- 15.88%, ความ แข็งแรงของกล้ามเนื้อขณะหดตัว- 12.86%, ความเร็วความแข็งแรงและความทนทาน- 8.72%, ความทนทาน ขณะกล้ามเนื้อการหดตัว- 17.87%, ความยืดหยุ่น - 12.69%, ความสามารถด้านความเร็ว - 14.66%, และ ความสามารถการเคลื่อนไหวประสานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ - 17.32% การศึกษาพบความสัมพันธ์ เชิงลบในระดับปานกลางระหว่างอายุการเคลื่อนไหวกับระดับสุขภาพทางกาย ($r = -0.68$ ที่ $p < 0.01$) อายุ การเคลื่อนไหวสามระดับมีความสัมพันธ์กับระดับสุขภาพทางกาย นอกจากนี้ยังพบว่าโปรแกรมที่เหมาะสมตาม

ช่วงอายุในระหว่างการเรียนแอโรบิกทำให้เกิดการเคลื่อนไหวทางกายและเพิ่มระดับสมรรถภาพทางร่างกายอย่างเหมาะสม

นาปัลโคว่าและคณะ (2022) ทำการศึกษาการเรียนพลศึกษาที่มีผลต่อสมรรถภาพทางกายของนักเรียนหญิงในสถาบันอุดมศึกษา ด้วยระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า ความปริมาณและเข้มข้นของการเรียนพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ไม่สามารถแก้ปัญหาเรื่องของสมรรถภาพทางกาย จิตวิญญาณและสติปัญญาของนักศึกษาได้อย่างสมบูรณ์ จึงสรุปได้ว่า โปรแกรมการเรียนพลศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้นเกิดจากการจัดสรรเวลาให้กับการเรียน พลศึกษาภาคบังคับไม่เพียงพอรวมถึงมีพัฒนาการและวิธีการที่ยังไม่เป็นวิทยาศาสตร์หรือมีกระบวนการเรียนการสอนที่ยังไม่ครอบคลุม ด้วยเหตุนี้การเรียนพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงมุ่งหวังที่จะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาที่มีรูปแบบอิสระหรือมีการกระทำด้วยตนเองภายใต้เงื่อนไขของเวลาว่าง ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสนใจ กระบวนการพัฒนาตนเองของนักศึกษาหญิง ควรมีการกำหนดทิศทางของการศึกษาและวิธีการ เรียนพลศึกษาการให้ความรู้กับนักศึกษาหญิงจะช่วยให้กลุ่มนักศึกษาหญิงเหล่านี้ดำเนินกิจกรรมทางกาย ได้มากขึ้นและมีการเล่นกีฬา โดยใช้เหตุผลเพื่อทางวัฒนธรรมทางกาย วิธีการดั้งเดิมร่วมกับวิธีการสมัยใหม่ของพลศึกษาการใช้เวลาว่างอย่างเต็มที่มุ่งเน้นให้การศึกษาพลศึกษาโดยเฉพาะในช่วงเวลาว่าง จึงสรุปได้ว่า แนวทางในการสร้างแรงจูงใจที่มีเป้าหมายชัดเจนจะช่วยสร้างความสนใจและปลูกฝังทัศนคติและวัฒนธรรมทางกายรวมถึงการตระหนักถึงสุขภาวะของนักศึกษาได้อย่างดีเพิ่มมากขึ้น

โซลมาซและคณะ (2022) ได้ทำการศึกษา เกี่ยวกับวิธีการสอนที่แตกต่างกัน คือ 1. การสอนที่ครูเป็นศูนย์กลาง (teacher-centered) และการสอนที่มีนักเรียนศูนย์กลาง (student-centered) ที่ส่งผลกระทบต่อ การตอบสนองทางอารมณ์และการรับรู้ของนักเรียนในระหว่างชั้นเรียนพลศึกษา วิธีการที่ 2. ใช้วิธีการสอนของมอสตันและแอสเวิร์ท (Mosston & Ashworth. 1994) หลายวิธี รูปแบบการสอนแบบตรง (command style) รูปแบบการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท (reciprocal style) และรูปแบบการสอนที่มีการนำทาง (guided exploration style) โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอน จำนวน 4 คน และนักเรียน จำนวน 92 คน ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการสอนแบบตรง (command style) รูปแบบการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท (reciprocal style) และรูปแบบการสอนที่มีการนำทาง (guided exploration style) มีผลลัพธ์ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องของความสำเร็จโดยรวมและประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท (reciprocal style) และรูปแบบการสอนที่มีการนำทาง (guided exploration style) มีประสิทธิภาพมากกว่า รูปแบบการสอนแบบตรง (command style) ในเรื่องของความสำเร็จของนักเรียนพฤติกรรมที่มุ่งเน้นไปที่ครูน้อยกว่า รวมถึงการตอบสนองทางความคิดและอารมณ์ ซึ่งสรุปได้ว่าผลกระทบของการสอนในแต่ละแบบมีความแตกต่างกัน รูปแบบการสอนการสอนที่ครูเป็นศูนย์กลาง (teacher-centered) และการสอนที่นักเรียนศูนย์กลาง (student-centered) ส่งผลกระทบต่อ การตอบสนองทางอารมณ์และความคิดของนักเรียนในระหว่างการเรียนการสอน

ปาการ์นีและคณะ (2024) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลของการเล่นกีฬาที่มีต่อความสำเร็จในการศึกษา ของเด็กชายและเด็กหญิงในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กหญิง 746 คนและเด็กชาย 721 คน ทำการศึกษาความสัมพันธ์ล่วงหน้า ระหว่างการเข้าร่วมกีฬาในวัยเด็กกับตัวกลางที่บ่งชี้ถึงความสำเร็จด้าน การศึกษาที่ตามมาในวัยรุ่น โดยมีสมมติฐาน เกี่ยวกับการเข้าร่วมกีฬาอย่างสม่ำเสมอจะเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จ ในระยะยาว โดยได้ทำการเก็บข้อมูลจากผู้ปกครอง เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา โดยมีโค้ชหรือผู้ฝึกสอน ตั้งแต่อายุ 6 ถึง 10 ปี โดยจะ โดยจะมีการ การพัฒนาการเข้าร่วมถูกสร้างขึ้นโดยการวิเคราะห์คลาสแฝงแบบ ยาว (longitudinal latent class analysis) และนำมาใช้ในการคาดการณ์ผลลัพธ์ ตั้งแต่อายุ 12 ถึง 17 ปี เยาวชนได้รายงานเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ความสำเร็จด้านการศึกษาในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งนำมาวิเคราะห์ด้วย การถดถอยเชิงเส้น (linear regression) โดยควบคุมสำหรับความสับสนที่มีอยู่ก่อนและพร้อมกันในเด็กและ ครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ในช่วงอายุ 6 ถึง 10 ปีสามารถคาดการณ์โอกาสที่จะ ประสบความสำเร็จด้านการศึกษาในระยะยาวได้ทั้งเด็กหญิง และเด็กชายโดยมีการควบคุมปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ของแต่ละบุคคลและครอบครัวการเข้าร่วมอย่างสม่ำเสมอเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของอนาคตและลดความเสี่ยง ของการล้มเหลวทางการศึกษาและการลาออกจากโรงเรียนโดยในช่วงปีสุดท้ายของโรงเรียนมัธยม ตั้งแต่ 9.1% ถึง 21.3% สำหรับเด็กหญิงและ 11.7% ถึง 29% สำหรับเด็กชาย ซึ่งสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ของการเข้าเล่น กีฬาในวัยเด็กเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการศึกษาในวัยรุ่นซึ่งพัฒนาได้ตามปกติในเด็กชายและเด็กหญิงการมี ส่วนร่วมกีฬาอย่างต่อเนื่องส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาในวัยรุ่นซึ่งอาจจะเพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จ ในวัยผู้ใหญ่ได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและวิธีการได้มาของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญหรือกลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคือ

1. เป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนรายวิชาตะกร้อ มีความเหมาะสมกับการเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักของงานวิจัยนี้ จำนวน 30 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี
2. เป็นผู้สมัครใจเข้ามาร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยโดยการลงนามลายมือชื่อในใบยินยอม (Consent Form) ภายใต้งานใจสำคัญว่า ผู้ให้ข้อมูลหลักทุกคนสามารถถอนตัวจากการวิจัยได้ตลอดเวลา แม้ว่างานวิจัยจะยังไม่สิ้นสุดลงก็ตาม โดยจะไม่ได้รับผลกระทบใด ๆ ทุกกรณี รวมถึงจะได้รับการปกป้องสิทธิ์ และข้อมูลส่วนบุคคลโดยการใช้นามสมมติแทนชื่อจริงของผู้ให้ข้อมูลหลักในการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ของการวิจัย เช่น TK1 แทนผู้ให้ข้อมูล

การเลือกสนามศึกษาและการเข้าสู่สนามศึกษา

สนามศึกษาในการวิจัยครั้งนี้เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในเขตจังหวัดชลบุรี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีการเรียนการสอนรายวิชาตะกร้อและมีนักเรียนหญิงเข้าร่วม โดยมีกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องตลอด 1 ภาคการศึกษา 2567 รวมทั้งเป็นชั้นเรียนที่ครูผู้สอนอนุญาตให้ผู้เรียนยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย

การดำเนินการคัดเลือกสนามศึกษา โดยเริ่มจากผู้วิจัยเขาสังเกต การเรียนการสอนและเข้าพูดคุยเพื่อขอข้อมูลเบื้องต้นกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องรวมถึงครูและนักเรียนของสถานศึกษานี้เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับการเก็บข้อมูลวิจัย ทั้งในเรื่องกระบวนการเรียนการสอน ระยะเวลาในการเดินทางและการให้ความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้อง สุดท้ายจึงเลือกสถานศึกษาดังกล่าว (ขอสงวนชื่อ) ที่มีความเหมาะสมที่จะเป็นสนามศึกษาของการวิจัยนี้

สนามศึกษาในการศึกษาวิจัย

สนามศึกษาในการวิจัยนี้ เป็นชั้นเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของวิชาตะกร้อทักษะ ซึ่งเป็นรายวิชากีฬาไทยในกลุ่มสาระเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชลบุรีที่เปิดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 8 ห้องเรียน เป็นนักเรียนหญิงจำนวน 123 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาตะกร้อ

กิจกรรมการเรียนการสอนใช้เวลาเรียนรวม 16 สัปดาห์ (พฤษภาคม 2567 - กันยายน 2567) ในทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ ช่วงเวลา 8.30-16.00 น. (ครึ่งละ 50 นาที) สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ตามตารางเรียนของแต่ละห้องเรียน โดยใช้โรงยิมกีฬาในร่ม (สนามเป็นพื้นปาร์เก้ แบบมีหลังคา มีกำแพง มีพัดลม มีไฟส่องสว่าง) ซึ่งใช้เพื่อจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในทุกสัปดาห์ ครูผู้สอนจะนัดผู้เรียนในแต่ละห้องเรียนพร้อมด้วยอุปกรณ์โดยนักเรียนทุกคนจะต้องมีลูกตะกร้อประจำตัว

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนและเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดย (Rattana. 2013)

การเขียนแผนที่ความคิด (Concept Map) เป็นวิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพที่ให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุน และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชาตะกร้อ โดยข้อมูลจากการเขียนแผนที่ความคิด จะถูกนำไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากการบรรยายเหตุการณ์สำคัญ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในขั้นตอนต่อไป

การบรรยายเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident) ซึ่งเป็นเทคนิควิธีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพทางพลศึกษาและกีฬา ที่ผู้วิจัยให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเขียนหรือพูดบรรยายถึงเหตุการณ์ในวันที่เรียนตะกร้อแล้วเรียนวิชาตะกร้อแล้วเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด มีพัฒนาการทางการเรียน มีความสุขและสนุกกับการเรียน ทำกิจกรรมหรือทักษะใดทักษะหนึ่งได้ดีที่สุด และเหตุการณ์ในวันที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเรียนวิชาตะกร้อเกิดการเรียนรู้น้อยที่สุด โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญจะได้รับแจกแบบบรรยายเหตุการณ์สำคัญในช่วงเดือนสุดท้ายของการเรียนเพื่อนำกลับไปเขียนบรรยายด้วยตนเองที่บ้านพักและนำมาส่งคืนให้กับทีมวิจัยในช่วงสัปดาห์สุดท้ายของภาคการศึกษา และนัดหมายพูดบรรยายตามวันและเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสะดวกในช่วงเดือนสุดท้ายของการเรียนการสอน

การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) โดยผู้วิจัยมุ่งประเด็นข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ และปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลกระทบต่อในการเรียนวิชาในระหว่างการเรียนวิชาตะกร้อ โดยจะเป็นการสัมภาษณ์แบบรายบุคคลหรือรายคู่ตามความสะดวกของผู้ให้ข้อมูลหลัก (ช่วงเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลหลักสะดวก) โดยการสัมภาษณ์จะดำเนินการในช่วงสัปดาห์สุดท้ายภาคการศึกษา ด้วยวิธีผสมผสานระหว่างการเก็บข้อมูลแบบออนไลน์ (Online) และการเก็บข้อมูลแบบแบบเผชิญหน้าตัวต่อตัว (Face to Face) โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ความสะดวกและความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูลหลัก

สำหรับเครื่องมือวิจัยที่เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ผู้วิจัยจะส่งแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน (ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนพลศึกษา 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยคุณภาพทางพลศึกษาและกีฬา 2 คน) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม ก่อนนำไปทดลองใช้ในการศึกษานำร่อง (Field Test) กับกลุ่มทดลองเครื่องมือวิจัยอีกกลุ่มหนึ่งที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกันแต่ไม่ใช่ผู้ให้ข้อมูลหลัก (นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนรายวิชาตะกร้อ และไม่ได้ถูกเลือกให้เป็นผู้ให้

ข้อมูลหลัก) จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวิจัยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

ขั้นตอนและกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยและทีมผู้ช่วยวิจัยที่จะเข้าชี้แจงรายละเอียดรวมถึงอธิบายเงื่อนไขและสิทธิ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยให้แก่ผู้ให้ข้อมูลหลัก (ติดต่อกับครูพลศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกผ่านทางโรงเรียนและกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา) ด้วยตนเอง จากนั้นจะทำการการนัดหมายกับครูพลศึกษาที่ยินยอมเข้าร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีผสมผสานในแบบออนไลน์ (Online) หรือแบบเผชิญหน้า (Face to Face) โดยการนัดหมายจะเป็นทั้งแบบรายบุคคลหรือรายคู่ ขึ้นอยู่กับความประสงค์ของผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งจะเป็นช่วงเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละคนสะดวกและไม่เป็นการรบกวนเวลาการสอน (ช่วงเดือนสุดท้ายของภาคการศึกษา)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากทีมผู้ช่วยวิจัย ไปทำการพิมพ์บันทึกลงในคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมเวิร์ด (Word) จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Inductive) ด้วยวิธีการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Constant Comparison) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การอ่านข้อมูลเพื่อหาหัวข้อ (Scanning Data for Common Category) จัดกลุ่มหัวเรื่อง (Classifying Common Theme) นำข้อมูลมาจัดเข้าหัวข้อที่เหมาะสม (Placing Data into Common Category) และอธิบายหัวข้อ (Explaining of Category) เพื่อหาหัวเรื่องและหัวข้อเพื่อใช้สรุปผลการวิจัย (Salee, 2007)

การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล

การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล ใช้วิธีตรวจสอบโดยกลุ่มตัวอย่าง (Member Check) และวิธีสามเส้า (Triangulation) ของข้อมูลที่ได้มาจากการสังเกต การสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง การเขียนแผนที่ความคิด และการบรรยายเหตุการณ์สำคัญ (Salee, 2007)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสบการณ์ในการเรียนวิชาตะกร้อตามมุมมองของผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการเรียนรู้วิชาตะกร้อที่ตามมุมมองของผู้เรียน

คำถามในการวิจัย

1. ประสบการณ์ในการเรียนวิชาตะกร้อตามมุมมองของนักเรียนหญิง ได้อย่างไรบ้าง
2. ปัจจัยเกี่ยวข้องอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้วิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง

คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนหญิงชั้นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน อายุระหว่าง 14-15 ปี จากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี โดยใช้วิธีคัดเลือกตามความสมัครใจของนักเรียน ทุกคนสมัครใจเป็นกลุ่มตัวอย่างและเซ็นหนังสือยินยอมเพื่อเข้าร่วมในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดลงทะเบียนเรียนวิชาตะกร้อ วิชาตะกร้อเป็นรายวิชากีฬาไทย ในกลุ่มสาระเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาของโรงเรียนเปิดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยแต่ละห้องจะเรียนวิชาตะกร้อสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละประมาณ 50 นาที ตามตารางของแต่ละห้องเรียนเป็นเวลา 16 สัปดาห์ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนไม่เคยลงเรียนวิชาตะกร้อมาก่อน แต่บางคนอาจจะเคยเล่นตะกร้อแบบไม่เป็นทางการกับเพื่อนหรือคนในครอบครัวมาบ้าง จึงมีความเข้าใจ ในการเล่นตะกร้ออยู่บ้าง

กลุ่มตัวอย่างเรียนตะกร้อ ตามตารางของห้องเรียนตนเองโดยมีอุปกรณ์ลูกตะกร้อที่จะต้องเตรียมมาเอง การเรียนจะใช้โรงยิมในร่มของโรงเรียน ที่มีการแบ่งพื้นที่เป็นสนามตะกร้อและสนามกีฬาชนิดอื่นอยู่ในบริเวณเดียวกัน พื้นสนามเป็นพื้นไม้ปาร์เก้ บริเวณโดยรอบไม่มีสิ่งกีดขวางมีอัฒจันทร์ตั้งอยู่ด้านข้างของสนาม

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย การสังเกต (Observation) การเขียนแผนที่ความคิด (Concept Map) การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) และแบบบรรยายเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident) โดยเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นและนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์และตรวจสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้เป็น 2 หัวเรื่อง คือ (1) ประสบการณ์ในการเรียนวิชาตะกร้อ ตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (2) ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาตะกร้อ ตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ดังแสดงในตาราง

ตาราง 1 สรุปผลการวิจัย

<p>1. ประสบการณ์ในการเรียนวิชาตะกร้อ ตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น</p>	<p>2. ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาตะกร้อ ตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น</p>
<p>1.1 ประสบการณ์ที่ดี</p> <p>1.1.1 ประโยชน์ของการเรียนตะกร้อ</p> <p>1.1.1.1 พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว</p> <p>1.1.1.2 พัฒนาร่างกายและจิตใจ</p> <p>1.1.1.3 การเรียนรู้ทักษะใหม่</p> <p>1.1.1.4 การเรียนรู้จากผู้อื่น</p> <p>1.1.1.5 การตั้งเป้าหมายที่เหมาะสม</p> <p>1.1.1.6 ความท้าทาย</p> <p>1.2 ประสบการณ์ที่ไม่ดี</p> <p>1.2.1 การบาดเจ็บจากการเรียน</p>	<p>2.1 ปัจจัยที่มีส่วนสนับสนุนการเรียน</p> <p>2.1.1 มีผู้สนับสนุนในการเรียน</p> <p>2.1.1.1 เพื่อนช่วยสอน</p> <p>2.1.1.2 ครูคอยช่วยเหลือ</p> <p>2.1.1.3 ผู้ปกครองมีส่วนร่วม</p> <p>2.1.2 ความสนุกสนาน</p> <p>2.1.3.1 กิจกรรมมีความหลากหลาย</p> <p>2.1.3.2 ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน</p> <p>2.1.3.3 เห็นประโยชน์จากการเรียน</p> <p>2.1.3. วิธีการสอนของครู</p> <p>2.1.3.1 ให้ข้อมูลย้อนกลับเหมาะสม</p> <p>2.1.3.2 ความยืดหยุ่นในการประเมิน</p> <p>2.1.3.3 การจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม</p> <p>2.2 ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคปัญหาต่อการเรียน</p> <p>2.2.1 สมรรถภาพทางกายก่อนเรียน</p> <p>2.2.2 การบาดเจ็บจากการปฏิบัติทักษะตะกร้อ</p> <p>2.2.3 สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน</p> <p>2.2.3.1 ขนาดและลักษณะของสถานที่</p> <p>2.2.3.2 การใช้พื้นที่ร่วมกับกิจกรรมอื่น</p> <p>2.2.3.3 สภาพอากาศ</p> <p>2.2.3.4 ต้องมีอุปกรณ์ส่วนตัว</p>

1. ประสบการณ์ในการเรียนวิชาตะกร้อ ตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1 ประสบการณ์ที่ดี

1.1.1 ประโยชน์ของกีฬาตะกร้อ

พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว การเรียนตะกร้อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนหญิงได้ใช้ทักษะการเคลื่อนไหว พื้นฐานมากขึ้น รวมถึงพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวเฉพาะกีฬาตะกร้อ จากการฝึกเดาะลูกด้วยส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น ข้างเท้าด้านใน เข่า และศีรษะ ทำให้ตัวผู้เรียนรู้สึกกระฉับกระเฉงและมีความสุขกับการเคลื่อนไหว ซึ่งส่งผลดีต่อสมรรถภาพทางกายโดยรวม สอดคล้องกับ TK12 ที่เล่าว่า “ได้มีการเคลื่อนไหวร่างกายมากขึ้น เพราะเล่นกีฬาที่ต้องเคลื่อนไหวมากขึ้นซึ่งสำหรับหนูถือว่าได้พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬามากขึ้น ได้ใช้อวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายเดาะ เข่า ข้างเท้าด้านใน หัว” เช่นเดียวกับ TK5 เล่าถึงกิจกรรมที่ตนเรียนว่า “ในตอนที่คุณให้ฝึกตะกร้อหนูรู้สึกสนุกค่ะถึงมันจะเดาะแล้วกระเด็นไปไกลไปก็ยังสนุกได้อยู่เพราะหนูไม่ชอบอยู่นิ่ง รวมถึงได้พัฒนาการเคลื่อนไหวของตัวเองด้วยนะคะ แบบใช้ขา แขน เพราะเดาะตะกร้อใช้ขาและต้องใช้แรงที่เหมาะสมถึงจะเดาะได้” TK6 เสริมอีกว่า “ได้พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวด้วยเพราะว่าพอเรียนตะกร้อแล้วรู้สึกว่าตัวเองได้เคลื่อนไหวมากขึ้น ทั้งขา แขน เท้า เรียกได้ว่าได้เคลื่อนไหวทั้งตัวเลย ได้วิ่งเก็บลูก หนูไม่ค่อยออกกำลังกายก็เลยรู้สึกเหนื่อยง่ายค่ะ” สมรรถภาพทางกายเกิดการเคลื่อนไหวโดยรวมของผู้เรียนที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ

TK25 กล่าวว่า “ได้ออกกำลังไปในตัวแบบวิ่งเตะเก็บลูกทำอะไรหลาย ๆ อย่าง พอเล่นแล้วช่วยในเรื่องระบบของร่างกายช่วยสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขาและลำตัวเท่าที่รู้สึกนะคะเพราะตอนเล่นต้องใช้แรงดึงและแรงต้านในขณะที่เล่น มีการเคลื่อนไหวที่รวดเร็วมองว่าไปช่วยกระตุ้นการไหลเวียนเลือดทำให้เลือดสูบฉีดไปยังกล้ามเนื้อได้ดีขึ้นส่งผลให้หัวใจและหลอดเลือดแข็งแรง แล้วหนูก็รู้สึกว่าสมรรถภาพดีขึ้นเคลื่อนไหวได้เร็วขึ้นรู้สึกว่าการเตะตะกร้อ”

พัฒนาร่างกายและจิตใจ การฝึกทักษะตะกร้อของนักเรียนหญิงเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทั้งร่างกายและจิตใจไปพร้อมกัน โดยส่งเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ในขณะเดียวกันยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ ความภาคภูมิใจ และการเรียนรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับ TK11 เล่าว่า “ตอนซ้อมกับเพื่อนรู้สึกว่ามีเพื่อนทำด้วยแล้วสนุกทำให้อยากทำคะ มันได้ออกกำลังกายเพราะว่าหนูได้เคลื่อนไหวร่างกายหลายส่วนมาก ๆ คะ แบบพอเวลาได้เล่นเหงื่อออกเยอะมาก ๆ และใจเต้นแรงขึ้นอาจจะเพราะเหนื่อยด้วยคะ รู้สึกว่าหัวใจได้ทำงานระบบในร่างกายมีการเคลื่อนไหวมากขึ้น เช่น ระบบไหลเวียนเลือดอะไรแบบนี้คะ ส่วนร่างกายก็ได้ยืดหยุ่นมากขึ้นหนูรู้สึกว่าหลัง ๆ มาหนูแข็งแรงขึ้นคะ หลีก ๆ แล้วคือได้ประสบการณ์ที่ดีในการเคลื่อนไหวร่างกาย ทักษะการเล่นกีฬา การออกกำลังกาย” TK20 ยังได้เล่าถึงการเรียนตะกร้อของตนเองว่า “หนูชอบตอนที่ครูให้ฝึกแบบจับคู่กับเพื่อนให้สลัดกันโยนให้กันแล้วใช้เท้าเตะประมาณ20ครั้งคะมันก็สนุกดี แล้วหนูก็ว่ามันเป็นการออกกำลังกายอย่างนึงหนูก็โอเคนะคะ แบบว่าพอเล่นแล้วรู้สึกได้ใช้งานร่างกายหลาย ๆ ส่วน เช่น ขา แขน แบบเวลาหนูเตะตะกร้อรู้สึกว่าร่างกายได้ยืดเหยียดมากขึ้น ก็คือเวลาเตะใช้ไหมคะมันได้ใช้ขาตรงนี้และคะทำให้กล้ามเนื้อขาและลำตัวต้องยืดเหยียดอยู่เสมอ มันส่งผลให้กล้ามเนื้อยืดหยุ่นและมีความแข็งแรงมากขึ้น หนูรู้สึกว่าร่างกายหนูแข็งแรงมากขึ้นถือเป็นเรื่องที่ดีมากที่สุดในการเล่นกีฬานี้คะ ถึงแม้ว่าบางทีจะเจ็บตัวไปบ้าง”

การเรียนรู้ทักษะใหม่ นักเรียนหญิงที่ได้เรียนวิชาตะกร้อมองว่าทักษะที่ได้รับนี้เป็นสิ่งที่มีคุณค่าเป็นความสามารถที่ติดตัวและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและกีฬาประเภทอื่นๆ ได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความภาคภูมิใจและความมั่นใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ทักษะตะกร้อ TK11 เล่าประสบการณ์ของตนว่า “ตอนที่ครูให้ฝึกซ้อมโดยใช้ท่าอะไรก็ได้คะที่สอนไปทั้งหมดไม่ว่าจะหัวหน้าผากเข้าหรือว่าข้างเท้าด้านในหลังเท้าพวกนี้คะหนูรู้สึกสนุกที่ได้ฝึกกับเพื่อนคะได้ออกกำลังกาย และที่รู้สึกวดีสำหรับตัวเองคือมันทำให้หนูได้รับทักษะใหม่ ๆ ในการด้านกีฬาคะ เช่น เวลาเตะ เตะลูกต่างๆ แม้กระทั่งการรับลูก เก็บลูกตะกร้อ มองว่าการได้รับทักษะใหม่นี้ถือเป็นสกิลที่ติดตัวเรา แบบว่าสามารถบอกคนอื่นได้เลยคะว่าเราเล่นตะกร้อเป็นคะ”

การเรียนรู้จากผู้อื่น การเรียนตะกร้อนักเรียนหญิงครูผู้สอนจะให้ทำกิจกรรมหลายรูปแบบร่วมกับเพื่อน การได้เห็นตัวอย่างจากเพื่อนได้ฝึกทักษะร่วมกันจะช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สร้างความสนุกและความมั่นใจให้กับนักเรียนหญิงมากขึ้น ในระหว่างการเรียนครูจะคอยให้คำแนะนำอยู่ตลอดทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนหญิงมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ TK18 เล่าว่า “ในตอนที่ครูให้ฝึกเตะแต่ก็กับเพื่อนเห็นเพื่อนทำได้หนูก็อยากทำบ้างพอทำได้หนูก็รู้สึกว่ามันสนุกดีคะดีใจแล้วยังตอนเตะกับเพื่อนหรือกับครูมันยิ่งทำให้ดีขึ้นเพราะตอนไปสอบเลยทำง่ายเลยคะ พอทำไปก็รู้สึกวดีคะ ได้เคลื่อนไหวตัวมากขึ้น ได้ใช้ขา แขน เข้า ในการเล่นมากขึ้นมองว่าได้ทำให้เรามีการพัฒนาตนเองในการเล่นกีฬาคะ”

นอกจากนั้นการฝึกทักษะกีฬาตะกร้อยังช่วยเพิ่มทักษะในการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในรูปแบบต่างๆ สอดคล้องกับ TK20 ได้เล่าว่าตอนเรียนคาบแรกอาจารย์ได้ให้ทำความคุ้นเคยกับลูกตะกร้อโดยให้จับคู่โยนสลับกันไปมาคะโดยแต่ละคนถือคนละลูกแล้วโยนให้กับคู่ตัวเองมาพร้อมกันแล้วให้รับลูกที่คู่เราโยนมาให้ได้โดยที่ลูกไม่ตกพื้นเราก็ห้ามชนกันประมาณ 20 ครั้งทำกิจกรรมนี้หนูรู้สึกสนุกแล้วก็ได้ออกกำลังกายไปด้วย

การตั้งเป้าหมายที่เหมาะสม การตั้งเป้าหมายในการฝึกทักษะที่เหมาะสม ร่วมกับการฝึกตามแบบฝึกที่ครูได้กำหนดให้อย่างสม่ำเสมอ ช่วยให้นักเรียนหญิงมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในการเรียนตะกร้อ ทำให้รู้สึกภาคภูมิใจและมีแรงจูงใจที่จะพัฒนาทักษะของตนเองต่อไป สอดคล้องกับ TK3 ที่เล่าให้ฟังว่า “การที่อาจารย์ปล่อยให้ฝึกด้วยทักษะอะไรก็ได้ที่สอนไป หนูทำทักษะเตะด้วยเข้า หนูชอบตอนที่เข้าเข้าคะเพราะเรียนรู้ได้เร็วและทำได้เร็วมากที่สุดคะแบบว่าจากที่ทำไม่ได้ใช้ใหม่พอได้เรียนรู้ ก็ฝึกมาเรื่อย ๆ บวกกับอาจจะเป็นทักษะที่ง่ายสำหรับหนูด้วยคะก็เลยทำได้ง่าย แบบว่าทำได้ตามเป้าหมายที่อยากทำในการเล่นตะกร้อคะ เท่าที่หนูจำได้หนูได้ 2-3 ครั้งติดกันคะ” สอดคล้องกับTK29 เล่าว่า “ตอนที่ครูให้ฝึกโดยกำหนดให้ผู้หญิงต้องต่อเนื่องสามครั้ง แล้วหนูทำได้สามครั้งพอดี หนูรู้สึกดีใจมาก แล้วก็มีความสุขมากที่หนูทำได้ เพราะถ้าหนูไปสอบหนูก็คงทำได้เหมือนกัน ตอนนั้นหนูเตะโดยใช้เข้า”

TK15 เล่าเสริมอีกว่า “ตอนที่ครูให้ฝึกบอลกับเพื่อนโดยให้จับคู่แต่ละคนถือบอลหรือว่าตะกร้อคนละหนึ่งลูกให้โยนพร้อมกันไปเรื่อยเรื่อยภายในเวลา 40 วินาทีทำให้ได้ถึง 10 ครั้งโดย ที่ลูกไม่ชนกันและไม่หล่นพื้นตอนทำหนูรู้สึกสนุกคะไม่เครียด ได้เล่นกับเพื่อนหนูไม่ชอบทำอะไรคนเดียวพอเริ่มทำได้

ติดต่อกันก็รู้สึกดีใจที่ได้ทำตามเป้า เพราะหนูตั้งเป้าหมายไว้ในแต่คาบคะว่าทำอะไรได้บ้าง การเดาะลูก กำหนดว่าต้องได้กี่ที การรับลูก ฝึกซ้อมบ่อยและนึกถึงเป้าหมายที่ตั้งใจและต้องทำให้ได้แล้วพอมันทำหนูรู้สึกดีใจคะทำได้แล้วรู้สึกภูมิใจ”

ความท้าทาย การฝึกทักษะตะกร้อของนักเรียนหญิงเป็นการผสมผสานระหว่างการพัฒนาทักษะทางกายภาพ ด้วยกิจกรรมที่ครูเป็นผู้กำหนดให้ กับทักษะทางจิตใจ ฝึกสมาธิไปพร้อมกับการแก้ปัญหาในการฝึกทักษะตะกร้อ โดยครูผู้สอนจะกำหนดเงื่อนไขที่ท้าทายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความพยายามและสมาธิ ในขณะเดียวกันก็สร้างบรรยากาศที่สนุกสนานและไม่เครียด ทำให้เป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสร้างน่าสนใจให้กับผู้เรียน

สอดคล้องกับ TK15 ที่เล่าว่า “ตอนที่ครูให้ฝึกบอลกับเพื่อนโดยให้จับคู่แต่ละคนถือบอลหรือว่าตะกร้อ คนละหนึ่งลูกให้โยรับพร้อมกันไปเรื่อยเรื่อยภายในเวลา 40 วินาทีทำให้ได้ถึง 10 ครั้งโดย ที่ลูกไม่ชนกันและไม่หล่นพื้นตอนทำหนูรู้สึกสนุกคะไม่เครียดได้เล่นกับเพื่อน”

1.2 ประสบการณ์ที่ไม่ดี

1.2.1 การบาดเจ็บจากการเรียน

นักเรียนหญิงมีประสบการณ์การบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมทักษะตะกร้อหลายรูปแบบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งการบาดเจ็บเหล่านี้เกิดจาก ความแข็งของลูกตะกร้อ การฝึกซ้ำ ๆ นานเกินไปโดยทำทักษะการฝึกที่ยังไม่ถูกต้อง นักเรียนหญิงหลายคนเกิดความรู้สึกท้อและไม่อยากเรียน ดังที่ TK1 กล่าวว่ “หนูเดาะแล้วรู้สึกเจ็บคะ หนูลองเดาะตะกร้อด้วยหัวหรือว่าหน้าผากคะ แล้วรู้สึกว่ามันเจ็บมาก หนูเลยเปลี่ยนไปเดาะด้วยข้างเท้าด้านในหรือเข้าแทนแต่ก็ทำได้แค่ 1-2 ครั้ง” TK16 ได้เล่าว่า “วันนั้นเดาะด้วยเข้าแล้วมันเข้าเส้นเลือดฝอยแตกเข้าไปประมาณ 1 อาทิตย์ได้คะ” TK10 เล่าเสริมในประสบการณ์ของตนเองว่า “ตอนที่ครูให้ฝึกเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในแล้วหนูทำไม่ถูกมันทำให้หนูเจ็บเท้าแล้วก็ไม่อยากทำต่อ แล้วในบางวันที่หนูป่วย เช่น ปวดหัวหรือประจำเดือนมาปวดท้องพอต้องมาฝึกมันยิ่งทำให้ปวดมากกว่าเดิม” ความแข็งของลูกตะกร้อมีผลทำให้ผู้เรียนเกิดอาการบาดเจ็บ ดังที่ TK15 ได้เล่าว่า “เดาะแล้วมันเจ็บคะ เพราะว่าหนูว่าลูกมันแข็งมาก พอปฏิบัติแล้วก็เจ็บแต่หนูก็พยายามขยับแข้งขยับขาให้มันดีขึ้นคะ ให้อยู่ตรงหน้าขาหรือว่าตรงเข้า” อาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นทำให้นักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีประสบการณ์ที่ไม่ดีต่อการเรียนตะกร้อ ดังที่ TK28 เล่าว่า “ตอนนั้นที่หนูฝึกเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในแล้วหนูพลาดทำให้ไปโดนตาตุ่มด้านใน ทำให้หนูเจ็บจนมันเริ่มแดง เลยรู้สึกไม่ชอบกีฬานี้เพราะทำให้เจ็บตัวแล้วยังพอเราเจ็บอยู่แล้วก็ต้องฝึกเดาะไปอีกเรื่อย ๆ ทำให้เจ็บมากกว่าเดิม” TK18 เสริมว่า “ตอนที่หนูทำแรกแรกฝึกแรกแรกเลยคะที่ครูให้ฝึกคาบแรกหนูทำไม่ได้ไม่รู้ว่าต้องทำยังไงแล้วมันเดาะไปโดนตาตุ่มหลังหรือเจ็บมากเพราะลูกตะกร้อแข็งเพราะฝึกไปเรื่อยเรื่อยมันก็เข้าไปหลายวันเลยคะทำให้ไม่อยากทำเลยคะตอนนั้น”

2. ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาตะกร้อ ตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.1 ปัจจัยที่มีส่วนสนับสนุนการเรียน

2.1.1 มีผู้สนับสนุนในการเรียน

เพื่อนช่วยสอน ในการฝึกทักษะตะกร้อของนักเรียนหญิง จะได้รับการสนับสนุนและคำแนะนำจากเพื่อนร่วมชั้นโดยเฉพาะเพื่อนผู้ชายที่มีทักษะกีฬาดี ทำให้บรรยากาศในการเรียน มีความสนุกสนาน มีแรงจูงใจ และยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะ ไปพร้อมๆกัน สอดคล้องกับ TK1 ที่เล่าว่า “เพื่อนก็มีมาช่วยแนะนำบ้างคะในบางที่ เช่นการเดาะตรงเข้า เพื่อนผู้ชายเขาจะถนัดมากกว่าคะเพราะเล่นบอลลี้นะมาคอยช่วยบอกเราได้คะ” สอดคล้องกับ TK3 เล่าเสริมว่า “เพื่อนคนที่ทำได้ก็จะแนะนำในตรงทักษะการเดาะที่ใช้หัวคะ เพื่อนก็คอยบอก ว่าควรทำแบบไหน เล็งยังไง”

ในระหว่างการเรียนรู้เพื่อนจะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ กระตุ้นให้การเรียนสนุกสนานมากขึ้น สอดคล้องกับ TK16 เล่าว่า “ตอนที่หนูสอบแล้วเดาะได้ 3 ครั้งติดกัน ตอนได้ฝึกพร้อมกับเพื่อน มันมีเพื่อนทำด้วยคะมันสนุกได้ช่วยกัน ได้แก้มากัน พอทำได้ก็จะตบมือให้กันเหมือนคอยให้กำลังใจกัน ถึงเหนื่อยแต่สนุกคะ TK13 เล่าเสริมว่า “ถ้าเพื่อนสนุกมันก็สนุกคะแนนคะทักษะที่ไม่อยากจนเกินไปคะมีตัวเลือกให้เราเลือกได้ว่าจะทำทักษะไหนก็ได้”

ครูคอยช่วยเหลือ ครูมีบทบาทในการสนับสนุนการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง ในการให้คำแนะนำ บอกเทคนิค ให้ข้อมูลย้อนกลับ ทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นกันเอง ในระหว่างปฏิบัติทักษะที่ยากเกินไปครูจะปรับวิธีการสอนให้เหมาะกับผู้เรียน รวมถึงให้กำลังใจและสร้างแรงจูงใจให้เด็กมีความสุขในการเรียน สอดคล้องกับ TK9 เล่าว่า “ครูดีคะ ครูตั้งใจสอนเข้าใจเราแบบเราทำไม่ได้จะช่วยสอน แบบเขาจะทำให้ดู ให้ลองทำ ถ้าทำผิดตรงไหนเขาจะบอกให้แก้ไขเลยคะ” TK25 เสริมว่า “ครูสอนลงรายละเอียดและให้ฝึกแบบกับเรา”

ครูมีความเข้าใจในตัวผู้เรียนที่เป็นนักเรียนหญิง TK7 เล่าว่า “ครูเข้าใจว่าทุกคนไม่ได้ทำได้ ไม่ได้คาดหวังสูงไม่ตั้งเกณฑ์ที่ยากเกินไปคะ อาจารย์ไม่แฉกคะแนนยาก ความอยากทำตามเป้าหมายของตัวเองคะ” ครูมีวิธีการสอนที่ยืดหยุ่น รวมถึงความหลากหลายของกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกตามความสามารถของตนเอง สอดคล้องกับ TK13 “ครูกำหนดทักษะที่ไม่อยากจนเกินไปคะมีตัวเลือกให้เราเลือกได้ว่าจะทำทักษะไหนก็ได้”

ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกับการฝึกปฏิบัติทักษะตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วยสอนทักษะตะกร้อ ทำให้นักเรียนหญิงมีกำลังใจ รู้สึกอบอุ่น และอยากที่จะพัฒนาทักษะของตัวเองต่อ TK22 เล่าว่า “แม่หนูคะกลับบ้านไปอินไหนทำไม่ได้ก็ให้แม่ช่วยสอน” TK26 เล่าเสริมว่า “พ่อเคยสอนหนูเล่น

ด้วยคะแปลูกตะกร้อหนูจำไม่ได้ว่ามันเรียกว่าทักษะอะไร แล้วพ่อก็จะสอนเดาะตะกร้อให้มันข้ามเน็ต น่าจะด้วยข้างเท้าด้านใน ช่วงนั้นมันเด็กคะแบบพ่อพาเล่นก็อยากเล่นสนุกดี” ในประเด็นเดียวกัน TK28 เสริมอีกว่า “หนูพอมจะมีทักษะการเล่นอยู่บ้างเล็กน้อยคะ เพราะเคยเล่นตะกร้อกับพ่อ พ่อเคยสอนการเล่นตะกร้อ มีอยู่ครั้งหนึ่งคะพ่อเคยสอนโยนลูกตะกร้อแล้วให้หนูลองเตะตะกร้อดู มันสนุกดีนะคะ พอลเล่นบ่อยๆ ขึ้นทำให้พอมมีทักษะอยู่บ้างคะ”

2.1.2 ความสนุกสนานจากการเรียน

กิจกรรมมีความหลากหลาย การจัดการเรียนการสอนของครู มีการใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และเกิดความสนุกสนานในการเรียน ทำให้นักเรียนหญิงมีความเครียดลดลง สอดคล้องกับ TK3 ที่กล่าวว่า “ตอนที่ครูเค้าให้ทำกิจกรรมคะที่เป็นกิจกรรมโยนรับสลับบอลกับเพื่อนคือให้จับคู่กันทำแล้วก็โยนลูกตะกร้อกันไปมาสองลูกพร้อมกันถือกันคนละลูก 40 วินาทีต้องได้ 60 ครั้ง ตอนฝึกโยนรู้สึกสนุกดีคะไม่เครียด” เช่นเดียวกับ TK7 ที่เล่าว่า “ความสนุกคะไม่กดดันไม่เครียดแล้วก็ไม่จนเกินไปมีกิจกรรมให้เล่นตลอดก็ก็สนุกกว่าไม่มีอะไรให้เลย แบบฝึกอย่างเดียว”

TK15 เล่าเสริมว่า “ตอนที่ครูให้ฝึกโยน-รับบอลกับเพื่อน โดยให้จับคู่แล้วโยนรับพร้อมกันไปเรื่อย ๆ ภายในเวลา 40 วินาที ให้ได้ 60 ครั้ง โดยที่ลูกไม่หล่นพื้น ตอนทำหนูรู้สึกว่ามันไม่เครียด ได้เล่นกับเพื่อนได้ทำกิจกรรมกับเพื่อน หนูไม่ชอบทำอะไรคนเดียว ดีใจตอนที่สามารทำติดต่อกันได้คะ”

ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน การทำกิจกรรมกลุ่ม ร่วมกับเพื่อนทำให้บรรยากาศในการเรียน มีความสนุกสนาน นักเรียนหญิง ได้รับการสนับสนุนและกำลังใจจากเพื่อน ทำให้มีความมั่นใจและรู้สึกมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรมสอดคล้องกับ TK24 ที่เล่าว่า “ตอนครูให้เดาะตะกร้อโดยใช้เขาคะ มันสนุกเพราะว่ามันง่ายที่สุดแล้วคะ ที่จำได้ครูจะสอนทักษะก่อนแล้วก็จะให้เราไปฝึกเองคะ ตอนฝึกรู้สึกสนุกดีเพราะว่าได้ฝึกกับเพื่อนคะแล้วก็แบบว่าถ้ามันทำได้มันจะรู้สึกดีมากคะ แบบว่าอยากทำอีก” TK21 เล่าว่าเสริมว่า “ตอนครูให้โยนบอลกับเพื่อนคะตอนนั้นสั่งให้โยนบอลกับเพื่อนสลับกันไม่ให้บอลมันโดนกันให้ทำอยู่ประมาณ 10 นาทีคะไม่ค่อยเหนื่อยคะ แล้วก็ชอบความรู้สึกสนุกที่ได้ทำกับเพื่อนแล้วสามารถทำได้” TK20 เล่าทำนองเดียวกันว่า “หนูชอบตอนที่ครูให้ฝึกแบบจับคู่กับเพื่อนให้สลับกันโยนให้กันแล้วใช้เท้าเตะประมาณ 20 ครั้งคะมันก็สนุกดี”

เห็นประโยชน์จากการเรียน กลุ่มตัวอย่างได้แสดงให้เห็นว่าการเรียนพลศึกษาแม่จะมีความอยากในการทำทักษะแต่การได้เคลื่อนไหวและทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อน ทำให้ได้ออกกำลังกาย ซึ่งรู้สึกว่ามีประโยชน์กับตนเอง สอดคล้องกับ TK6 ระบุว่า ในตอนที่ครูให้จับคู่โยนรับสลับกันมันทำแล้วรู้สึกดีไม่เหนื่อยจนเกินไปแล้วก็ได้ทำกิจกรรมกับเพื่อนพอได้ลองเดาะ ด้วยเข่าหรือข้างเท้าด้านในแล้วก็สนุกสนุกดีคะได้วิ่งเก็บลูกออกกกำลังกายไปด้วยภายในตัวหนูไม่ค่อยออกกกำลังกายคะจะได้ออกกกำลังกายไปด้วย ในทำนองเดียวกัน

TK6 เล่าว่า “กิจกรรมคะถ้ากิจกรรมสนุกหนูก็สนุกคะได้ออกกำลังกายคะจากปกติไม่ค่อยจะออกกำลังกายแล้วก็ได้เรียนรู้ทักษะอะไรใหม่ใหม่ด้วยคะ” TK20 เสริมว่า “หนูชอบตอนที่ครูให้ฝึกแบบจับคู่กับเพื่อนให้สลับกันโยนให้กันแล้วใช้เท้าเตะประมาณ 20 ครั้งคะมันก็สนุกดี แล้วหนูก็ว่ามันเป็นการออกกำลังกายอย่างนึ่งหนูก็โอเคคะคะ”

2.1.3 ครูมีวิธีการสอนที่ดี

ให้คำแนะนำย้อนกลับได้เหมาะสม ในการเรียนตะกร้อครูมีการให้ฟีดแบค (Feedback) หรือคำแนะนำย้อนกลับอย่างเหมาะสมทำให้นักเรียนหญิงมีความมั่นใจและสามารถทำทักษะได้ถูกต้องมากขึ้น ดังเช่น TK2 กล่าวว่ “ขณะที่ทำกิจกรรมครูปล่อยให้เด็กฝึก สักพักในระหว่างนั้นครูก็เดินดูเด็กแล้วก็แนะนำว่าควรทำแบบไหน” สอดคล้องกับ TK24 “ครูคนที่สองเค้าบอกรายละเอียดสอนว่าทำยังไงบ้างพอปล่อยฝึกแล้วเค้าก็ให้ฟีดแบคกับเรามากทำให้เราทำได้ดี” การได้รับคำแนะนำย้อนกลับที่ชัดเจนทำให้นักเรียนหญิงรับรู้ถึงพัฒนาการและสามารถแก้ไขทักษะตะกร้อได้ถูกต้อง สอดคล้องกับ TK24 ที่กล่าวว่า “ครูก็ให้ฟีดแบคดีคะเค้าบอกตลอดว่าตอนที่หนูทำผิดหนูต้องทำยังไงคะเนนครูตอนสอนก็สอนดีด้วยคะพอหนูทำได้หรือว่าเริ่มทำได้ดีขึ้นกว่าเดิมหนูก็รู้สึกดีใจคะที่ทำได้ภูมิใจ”

ความยืดหยุ่นในการประเมิน การเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกับนักเรียนชายในด้านสมรรถภาพทางกาย ประสบการณ์ ความสามารถในการทำกิจกรรมครูมีความเข้าใจถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล ได้ให้ทางเลือกแก่นักเรียนในการเลือกทักษะที่จะประเมิน กระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีการวางแผนและมีความมั่นใจ ดังเช่น TK20 ที่กล่าวว่า “ครูให้ทางเลือกกับเด็กด้วยว่าจะสอบกี่ครั้งก็ได้คะแล้วแต่และก็สอบด้วยทักษะอะไรก็ได้คะขอให้ครบสามครั้ง” สอดคล้องกับ TK25 ที่กล่าวว่า “หนูคิดว่ามันดีมากก็คือการที่ครูเข้าใจความแตกต่างของผู้เรียนเวลาแบ่งกลุ่มหรือจับคู่ในการทำกิจกรรมครูโอเฟ่นในการจับคู่ และให้เพื่อนผู้ชายช่วยเหลือเพื่อนผู้หญิง เพราะหนูเป็นผู้หญิงที่ค่อนข้างเล่นกีฬาตะกร้อแทบจะไม่ได้หนูชอบการสอนแนวนี้มันดูไม่บังคับกันจนเกินไป”

การจัดการชั้นเรียนที่เหมาะสม ในการเรียนตะกร้อครูได้ชี้แจงวิธีการเรียนและกำหนดข้อตกลงในชั้นเรียนด้วยหลัก การกำหนดกฎ ระเบียบ และความคาดหวังก่อนเรียน (Rules/Routines/Expectations - RRE) โดยมีอธิบายถึงขั้นตอนของการสอน การทำกิจกรรมที่ชัดเจน มีการกำหนดกฎระเบียบและการประเมินผลร่วมกันชัดเจน ดังเช่น TK8 ได้กล่าวว่า “อาจารย์เค้าบอกไว้ตั้งแต่คาบแรกเลยคะว่าถ้านักเรียนคนไหนไม่เอาลูกตะกร้อมาจะถูกหักคะแนน นับตั้งแต่คาบที่ 2 เป็นต้นไป แล้วหลังจากนั้นถ้าถูกหักคะแนนเกิน 4 ครั้งจะหมดสิทธิ์สอบทุกอย่างของวิชานี้คะ” ซึ่งสอดคล้องกับ TK2 ที่ได้เล่าไว้ว่า “ไม่ยอมให้อาจารย์ไม่หักคะแนนตอนที่ไม่มีเอาลูกตะกร้อมา อยากจะให้มื่ออุปกรณ์ของโรงเรียนให้ยืมคะแล้วก็ถ้าไม่มีเอาลูกตะกร้อมา 5 ครั้ง ก็จะไม่ให้สอบทักษะต่าง ๆ” TK2 เล่าเสริมว่า “ครูจะหักคะแนนเมื่อลืมเอาลูกตะกร้อมา ครู

เค้าจะหักคะแนนถ้าไม่เอาลูกตะกร้อมาครึ่งละสองคะแนน ทุกสัปดาห์เค้าจะเช็คตลอดเลยว่าวันนี้มาเรียนไหม แล้วก็เอาลูกตะกร้อมาหรือเปล่า” การประเมินผลของอาจารย์จะคำนึงถึงความแตกต่างโดยได้ทำการกำหนด ข้อตกลงกับผู้เรียน ดังที่ TK2 เล่าว่า “การสอบทักษะตะกร้ออาจารย์ได้ตั้งเกณฑ์โดยแบ่งเพศ เป็นเพศชายต้อง เตะตะกร้อด้วยทักษะใดก็ได้เป็นจำนวน 10 ครั้งติดต่อกันจึงจะได้คะแนนเต็ม 10 ครั้งคะแนน ส่วนเพศหญิง ครูผู้สอนให้เตะติดต่อกันให้ได้ 3 ครั้งถึงจะได้คะแนนเต็ม ซึ่งครูผู้สอนไม่ได้กำหนดว่าจะต้องใช้ทักษะอันใด อันหนึ่งในการสอนเตะตะกร้อ อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำตามความถนัดของตนเอง” สอดคล้องกับ TK22 ได้เล่าว่า “ตอนที่ครูให้สอบเตะตะกร้อด้วยทักษะอะไรก็ได้ที่สอนไปทั้งหมด ตอนนั้นที่ หนูสอบหนูทำได้ 2 ครั้งเท่ากับว่าหนูได้แค่ 5 คะแนนเต็ม 10 คะแนน” TK28 เล่าว่า “วิธีการสอบของอาจารย์ ก็ให้ไปสอบเตะให้ครบ 3 รอบ ใช้ส่วนไหนก็ได้เขาไม่ได้บังคับถ้าได้ 3 รอบ ก็เอาไปเลย 10 คะแนนเต็ม”

2.2 ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคปัญหาต่อการเรียน

2.2.1 สมรรถภาพทางกายก่อนเรียน

สภาพร่างกายของนักเรียนหญิงเป็นสาเหตุหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการเรียนตะกร้อ นักเรียนบางคนมี ประจำเดือนมาตรงกับวันที่เรียนทำให้นักเรียนไม่สามารถทำทักษะได้เต็มที่หรือทำได้น้อยกว่าวันอื่น ๆ หรือมีอาการป่วยในวันที่ต้องเรียน มีการบาดเจ็บอยู่ก่อน ทำให้สภาพร่างกายไม่พร้อมต่อการเรียน ซึ่งใน ประเด็นนี้ TK10 กล่าวว่า “แล้วในบางวันที่หนูป่วย เช่นแบบว่าปวดหัวหรือประจำเดือนมาปวดท้องพอต้อง มาฝึกมันยิ่งทำให้ปวดมากกว่าเดิม” TK24 เสริมว่า “สุขภาพร่างกายเวลาเราป่วยหรือว่าบาดเจ็บคะหรือว่า ตอนประจำเดือนมา ทำให้ทำได้ไม่เต็มที่ด้วยคะ” อาการบาดเจ็บที่มีอยู่ก่อนมาเรียนตะกร้อทำให้มีความกังวลที่ จะเจ็บซ้ำทำให้การเรียนทำได้ไม่เต็มความสามารถ ตามที่ TK20 ได้เล่าว่า “จะมีปัญหาที่แค่ตอนที่เป่าลมหรือ เจ็บแล้วต้องมาเรียนคะก็จะเรียนลำบากเรียนไม่ทันเพื่อนทำได้ไม่เต็มที่ ซึ่งทำให้เกิดอารมณ์ไม่พร้อมเรียนและ เกิดอารมณ์หงุดหงิด” TK30 กล่าวเสริมว่า “ยิ่งวันไหนอารมณ์ไม่ค่อยพร้อมเรียนเราก็จะทำเพราะผ่าน ๆ ไป ไม่สนุกต่ออื่น ๆ ที่เราอยากเรียนไม่ได้ตั้งใจอะไรมาก” TK23 เล่าในประเด็นนี้อีกว่า “วันนึงหนูนอนตึกแล้วต้อง มาเรียนตะกร้อมันทำให้หนูห่อเหี่ยวมากไม่อยากเรียนแต่ครูก็บอกว่าเราต้องสตรอง หนูเลยแบบทำก็ได้แต่พอ ทำแล้วก็ไม่ได้ มันไม่มีแรงแล้วก็ไม่อยากทำอะไรมันทิว มันเหนื่อยจากการเรียนวิชาอื่นมาด้วยก่อนหน้าที่จะมา เรียนตะกร้อ”

2.2.2 การบาดเจ็บจากการปฏิบัติทักษะตะกร้อ

การบาดเจ็บจากการปฏิบัติทักษะตะกร้อส่งผลกระทบต่อทัศนคติในการเรียนตะกร้อของนักเรียน หญิง การบาดเจ็บมักจะเกิดขึ้นซ้ำๆ บริเวณที่ใช้ฝึกทักษะส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นรอยฟกช้ำบริเวณ ข้อเท้า ด้านใน ต้นขาด้านหน้า และศีรษะ ส่งผลให้นักเรียนไม่อยากเรียนหรือฝึกฝนต่อการพยายามที่จะทำทักษะ ตะกร้อซ้ำๆ การฝึกเป็นเวลานานยิ่งทำให้นักเรียนหญิงมีอาการเจ็บหรือปวดเพิ่มมากขึ้น ทำให้รู้สึกท้อกับทักษะ ที่ทำไม่ได้ การทำทักษะยังไม่ถูกต้องจึงไม่สามารถเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน เข่า หรือศีรษะได้อย่าง

ต่อเนื่อง ดังที่ TK10 ได้เล่าว่า ตอนที่ครูให้ฝึกเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในแล้วหนูทำไม่ถูกมันทำให้หนูเจ็บเท้าแล้วก็ไม่ TK9 เล่าเสริมว่า “ตอนฝึกเดาะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน อาจารย์สอนแล้วก็สาธิตเสริมก็ให้นักเรียนฝึกเดาะด้วยข้างเท้าด้านใน ตอนทำแรก ๆ ทำไม่ได้เลยโยนก็ไม่ตรงบ้าง เดาะไม่โดนบ้าง เตะแล้วก็เบี้ยว พอเตะโดนก็เจ็บอีก มันชอบโดนตาคุ่มมันทำให้หนูเจ็บ” สอดคล้องกับ TK6 ที่ได้เล่าว่า ฝึกเดาะลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในค่อมันเจ็บตาคุ่มแล้วยิ่งทำไปเรื่อย ๆ ก็ยิ่งรู้สึกเจ็บตาคุ่มมากขึ้นคะ และการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นบริเวณเข้าหรือต้นขาด้านหน้า ดังที่ TK17 ได้เล่าว่า “พอฝึกโดยใช้เข้าหรือว่าหน้าขาที่เข้าจนม่วงเลยคะ ซึ่งสอดคล้องกับ TK5 ใช้เข้าเดาะตะกร้อแล้วมันเจ็บ มันก็ซ้ำ มันเจ็บมันเลยทำให้ไม่อยากเรียนคะ”

2.2.3 สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนตะกร้อ

ขนาดและลักษณะของสถานที่ โรงยิมที่ใช้ในการเรียนตะกร้อมีความเหมาะสม แต่ในการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิงที่ไม่มีประสบการณ์ เพิ่งเริ่มฝึกทักษะตะกร้อเป็นครั้งแรก พื้นที่ที่กว้างเกินไปกลายเป็นอุปสรรคสำคัญทำให้นักเรียนหญิงต้องเสียเวลาและพลังงานไปกับการเก็บลูกมากกว่าการฝึกทักษะ ดังที่ TK27 ได้เล่าว่า “ตอนฝึกครูปล่อยให้ฝึก ตอนนั้นหนูทำได้แค่หนึ่งรอบแล้วก็กระเด็นไปไกล หนูเลยต้องเหนื่อยเก็บลูกมากกว่าเหนื่อยซ้อมอีก” สอดคล้องกับ TK10 ที่ได้เล่าว่า “แล้วในตอนที่ได้เตะแล้วกระเด็นไปทางอื่นหนูต้องวิ่งไปเก็บไกลทำให้หนูเหนื่อยเก็บมากกว่าเหนื่อยซ้อมอีกคะ” สิ่งกีดขวางทำให้เก็บลูกยาก ตามที่ TK24 ได้กล่าวว่า “มันมีสิ่งกีดขวาง เช่น อัฒจันทร์ อยู่มันเลยมุดเก็บยากคะ” TK18 ได้กล่าวเสริมว่า “สถานที่ มันไม่จำกัดขอบเขตคะ แบบว่ามันกว้างเกินไปทำให้เวลาลูกตกหนูต้องวิ่งไปเก็บไกล ๆ หรือไม่ก็บางที่มันเข้าไปอยู่ใต้อัฒจันทร์คะหนูก็ต้องก้มลงไปเก็บ”

การใช้พื้นที่ร่วมกับกิจกรรมอื่น การเรียนตะกร้อมีการใช้พื้นที่ร่วมกับการเรียนกีฬาอื่นๆ และมีนักเรียนจากหลายห้องอยู่ในบริเวณเดียวกัน ทำให้เกิดสิ่งรบกวนไม่ว่าจะเป็นเสียงของห้องเรียนอื่น หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่ล้ำเข้ามาในบริเวณฝึก ดังเช่น TK7 ได้เล่าว่า “จะมีพวกที่เรียนวอลเลย์บอล บอลมันก็จะมาโดนบ้างคะ คือหนูอยากเรียนแบบที่เป็นส่วนตัวมากกว่านี้จะได้มีสมาธิทำคะ” ซึ่งสอดคล้องกับ TK13 ได้กล่าวว่า “บางที่มีคนอยู่รอบ ๆ ที่เราเรียนเยอะด้วยคะไม่ค่อยได้ยิน” และ TK16 กล่าวเสริมประเด็นนี้ว่า “ในโรงยิมมันปนกันไปหมดเลยของหลาย ๆ กีฬา มีลูกบาสเกตบอล ลูกวอลเลย์บอล ตะกร้อ ปน ๆ กันไปคะ มันส่งผลกับหนูตอนเรียนแบบบางทีก็มีลูก บาส กระเด็นมาหรือไม่ก็ลูกตะกร้อของหนูมันก็รอดไปพื้นที่ของพี่เขาภายในบริเวณที่เรียน”

สภาพอากาศ สภาพอากาศเป็นปัจจัยที่นักเรียนหญิงได้กล่าวถึงในการเรียนวิชาตะกร้อ ในวันที่สภาพอากาศร้อนและอบอ้าว การระบายอากาศในโรงยิมไม่ดีพอ รวมถึงปัญหาในวันที่ฝนตกที่ทำให้ลูกตะกร้อเปียกทำให้นักเรียนหญิงไม่อยากที่จะเรียนต่อ นักเรียนเกิดความรู้สึกไม่อยากเรียน ดังที่ TK3 เล่าว่า “อากาศก็ร้อนทำให้ ไม่ชอบไม่อยากเรียนตัวเหม็นถึงจะมีพัดลมแต่หนูก็ว่ามันอบ ๆ ค่อมันร้อน” ซึ่งสอดคล้องกับ TK14

ได้เล่าว่า “เวลาเรียนไม่ว่าวันไหนก็ร้อนสนาม พื้นที่ สถานที่ ไม่มีความพร้อมสำหรับหนู หนูมองว่ามันร้อนเกินไปแล้วมันก็ไม่มีการระบายอากาศที่ดีมากพอ ด้วยความเป็นโตมแต่ไม่ค่อยเปิดให้ลมระบายได้ง่าย ๆ ยิ่งวันไหนฝนตกเค้าปิดไม่ให้ฝนสาดก็ยิ่งอบเข้าไปอีก” TK30 ได้เล่าเสริมอีกว่า “ฝนตกลูกก็เปียก มันทำให้เราเหนื่อยและไม่ค่อยอยากฝึกต่อถ้าลูกเปียก”

ต้องมีอุปกรณ์ส่วนตัว นักเรียนทุกคนจะต้องมีลูกตะกร้อเป็นของตนเอง ครูจะตั้งกติกาในการหักคะแนนหากไม่มีลูกตะกร้อ นักเรียนที่ลืมหรือไม่ได้เตรียมลูกตะกร้อมามากจะแก้ปัญหาโดยไปยืมจากเพื่อนห้องอื่นเพื่อให้สามารถเข้าเรียนและไม่โดนหักคะแนน ดังที่ TK1 ได้เล่าว่า “ไม่ยอมให้หักคะแนนถ้าไม่เอาลูกตะกร้อมาเรียนเค้ามีกฎว่าถ้าไม่เอาลูกตะกร้อมาจะถูกตัดครั้งละ 2 คะแนนคะ แล้วเท่าที่หนูจำได้ว่าถ้าครบ 4 ครั้งจะหมดสิทธิ์สอบ สอดคล้องกับ TK2 เล่าว่า “ครูหักคะแนนเมื่อลืมเอาลูกตะกร้อมา ครูเค้าจะหักคะแนนถ้าไม่เอาลูกตะกร้อมาครั้งละสองคะแนน ทุกสัปดาห์เค้าจะเช็คตลอดเลยว่าวันนี้มาเรียนไหมแล้วก็เอาลูกตะกร้อมาหรือเปล่าคะ และเมื่อมีนักเรียนที่ไม่มีอุปกรณ์มาเรียนครูได้ให้นักเรียนยืมอุปกรณ์การเรียน (ลูกตะกร้อ) ของโรงเรียน

บทที่ 5

อภิปรายผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสบการณ์ในการเรียนวิชาตะกร้อตามมุมมองของผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อาตตะกร้อที่ตามมุมมองของผู้เรียน

คำถามการวิจัย

1. ประสบการณ์ในการเรียนวิชาตะกร้อตามมุมมองของนักเรียนหญิง ได้แก่อะไรบ้าง
2. ปัจจัยเกี่ยวข้องอะไรบ้าง ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อาตตะกร้อของนักเรียนหญิง

ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non Participation Observation) 2) การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) 3) การเขียนแผนที่ความคิด (Concept Map) และ 4) การบรรยายเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident) โดยในขั้นตอนและกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยนั้น ทีมผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวังและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) และโรคระบาดทางเดินหายใจอื่นๆ โดยการใช้ช่องทางการสื่อสารแบบออนไลน์ และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีผสมผสานทั้งแบบออนไลน์ (Online) ร่วมกับการสื่อสารและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบเผชิญหน้า (Face to Face) ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความปลอดภัย ช่วงเวลาที่เหมาะสม และความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นสำคัญ

นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ การเขียนแผนที่ความคิดและการเขียนแบบบรรยายเหตุการณ์สำคัญ มาทำการวิเคราะห์ เอกสาร ด้วยวิธีการเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูลเพื่อหาหัวเรื่องและหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา เปรียบเทียบความเชื่อถือได้ของข้อมูลของข้อมูลด้วยวิธีการสามเส้า (Salee, 2007)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเรียนวิชาตะกร้อตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 30 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งได้ 2 หัวข้อ โดยหัวข้อแรกได้แก่ ประสบการณ์ในการเรียนวิชาตะกร้อ ประกอบด้วย ประสบการณ์ที่ดี คือ (1) ประโยชน์ของกีฬาตะกร้อ และประสบการณ์ที่ไม่ดี คือ (1) การบาดเจ็บจากการเรียน ส่วนหัวข้อที่ 2 คือ ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาตะกร้อตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วยปัจจัยที่มี

ส่วนสนับสนุนการเรียน ได้แก่ (1) มีผู้สนับสนุนในการเรียน (2) ความสนุกสนาน และ(3) วิธีการสอนของครู ส่วนปัจจัยที่เป็นอุปสรรคปัญหาต่อการเรียนตะกร้อ ได้แก่ (1) สมรรถภาพทางกายก่อนเรียน (2) การบาดเจ็บจากการปฏิบัติทักษะตะกร้อ และ(3) สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนตะกร้อ แต่ละหัวข้อประกอบไปด้วยหัวข้อ และหรือหัวข้อย่อย (ดูตาราง หน้า 30 ประกอบ)

1. ประสบการณ์ในการเรียนกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึงประสบการณ์จากการเรียนตะกร้อไว้ 2 ด้านด้วยกัน คือ ประสบการณ์ด้านดีและประสบการณ์ด้านไม่ดี

1. ประสบการณ์ที่ดี

1.1 ประโยชน์ของการเรียนตะกร้อ

กลุ่มตัวอย่าง ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนกีฬาตะกร้อไว้ 6 ประการด้วยกัน คือ 1. พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว 2. พัฒนาร่างกายและจิตใจ 3. การเรียนรู้ทักษะใหม่ 4. การเรียนรู้จากผู้อื่น 5. การตั้งเป้าหมายที่เหมาะสม 6. ความท้าทาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Chompunut, 2017) การพัฒนาทักษะพื้นฐานของนักเรียนที่เรียนกีฬาตะกร้อ โดยใช้เกมร่วมกับแผนการสอนทักษะพื้นฐาน พบว่า เกมและแผนการสอนรักษาพื้นฐานสามารถพัฒนาทักษะการเล่นตะกร้อของนักเรียนให้มีทักษะสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนเชิงรุก ร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย ผ่านการคิดเชิงระบบมีผลทำให้สมรรถภาพทางกายและทักษะการเคลื่อนไหวของนักเรียนดีขึ้น (Amawasri. 2023; Guntima. 2021; Martínez-Andrés et al. 2020; Milkina & Napalkova. 2022)

2. ประสบการณ์ที่ไม่ดี

2.1 การบาดเจ็บจากการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า การเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง ทำให้เกิดการบาดเจ็บ ในส่วนต่างๆของร่างกายตามทักษะที่ปฏิบัติ โดยกลุ่มตัวอย่างอธิบายว่า การบาดเจ็บเกิดขึ้นจากการปฏิบัติทักษะซ้ำ ๆ ด้วยการปฏิบัติทักษะ ยังไม่ถูกต้องทำให้บริเวณที่สัมผัสกับลูกตะกร้อบ่อย ๆ เช่น บริเวณข้อเท้า ตาตุ่ม เข่าต้นขาด้านหน้า รวมถึงศีรษะเกิดเป็นรอยขีด ทำให้การเรียนตะกร้อไม่สนุกลดความน่าสนใจ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Beseler et al. 2024; Mahalap et al. 2016; Wong et al. 2022) พบว่า การทำกิจกรรมพลศึกษาของเด็กแล้วเกิดการบาดเจ็บในระหว่างเรียนการแข่งขันหรือการทำกิจกรรมเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนพลศึกษา (Raphiphat et al. 2017; Telford et al. 2016) การบาดเจ็บเป็นประสบการณ์ด้านที่ไม่ดีในระหว่างการเรียนรู้วิชาพลศึกษา แม้จะเป็นการบาดเจ็บที่ไม่รุนแรงมากนัก แต่ถือเป็นประสบการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนมีความกังวล และต้องใช้ความระมัดระวังในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนตะกร้อไว้ 2 ประการด้วยกัน คือ ปัจจัยที่สนับสนุนการเรียน และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคปัญหาต่อการเรียนตะกร้อ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนตะกร้อในลักษณะตรงกันข้ามดังจะได้อภิปราย ตามลำดับ

1. ปัจจัยที่มีส่วนสนับสนุนการเรียน

1.1 มีผู้สนับสนุนในการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีส่วนสนับสนุนในการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบไปด้วย 1. เพื่อนช่วยสอน 2. ครูคอยให้ความช่วยเหลือ และ 3. ผู้ปกครองช่วยสอน

1.1.1 เพื่อนช่วยสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้กล่าวถึงเพื่อนในชั้นเรียนโดยเฉพาะเพื่อนนักเรียนชายที่มีทักษะตะกร้อที่ดีกว่า มีส่วนช่วยสนับสนุนและให้การช่วยเหลือในการเรียนทำให้เกิดการเรียนรู้จากเพื่อน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Beseler et al. 2024; Mahalap et al. 2016; Wong et al. 2022) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลเกี่ยวข้องกับการเกิดเจตคติทางบวก คือ กลุ่มเพื่อน การได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนได้ฝึกกิจกรรมกับเพื่อนใหม่

1.1.2. ครูคอยให้ความช่วยเหลือ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นตรงกันว่า การเรียนกีฬาที่มีทักษะที่ซับซ้อน ครูที่คอยให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด ทำให้การเรียนทักษะกีฬาทำได้ง่ายขึ้นและมีความมั่นใจมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (Kim HD & Cruz AB. 2024; Raphiphath & Kasemsan. 2019; Salters & Scharoun Benson. 2022). พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนุกสนานในการเรียน คือ ครูผู้สอน เป็นกันเองและสอนดีสนุกสนานมุ่งมั่นตั้งใจกับการสอน ดังนั้นตัวครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะทำให้การเรียนนั้นมีความสุขสนุกสนานครูที่มีบุคลิกเป็นกันเองเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดีรวมถึงมีความตั้งใจพัฒนางานสอนของตนเองอยู่เสมอจะช่วยให้ผู้เรียนนับประสบความสำเร็จและสนุกไปกับการเรียน

1.1.3. ผู้ปกครองมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่าง ได้เล่าให้ฟังตรงกันว่า หลังจากการเรียนตะกร้อในช่วงเวลาเรียนแล้ว เมื่อกลับไปถึงบ้านผู้ปกครองมีส่วนช่วยทำให้นักเรียนได้ฝึกซ้อมทักษะเพิ่มขึ้น ได้ใช้เวลากับกีฬาที่เรียนและได้ทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว การศึกษาที่ผ่านมา (Furusa et al. 2020; Harwood & Knight. 2015; Knight et al. 2016; Pagani et al. 2024; Zahra, Sebire, & Jago. 2015) การเล่นกีฬาส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนของและเด็กชายและเด็กหญิง การเข้าร่วมเล่นกีฬาตั้งแต่ในวัยเด็กจะสามารถคาดการณ์ถึงความสำเร็จทางการศึกษาได้ในอนาคตด้วย ดังนั้นการเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นและทักษะทางกีฬาควรเริ่มต้นให้นักเรียนฝึกหัดตั้งแต่วัยเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครองจึงล้วนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญมากในการที่จะพัฒนาทักษะเบื้องต้นเหล่านั้นให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก

1.2 ความสนุกสนาน

กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นตรงกันว่า การเรียนกีฬาตะกร้อแล้วเกิดความสุขสนุกสนานเพราะมี 1. กิจกรรมมีความหลากหลาย 2. ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และ 3. เห็นประโยชน์จากการเรียน จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและอยากเรียนถึงแม้กีฬาตะกร้อจะมีทักษะที่ยาก แต่ด้วยกิจกรรมที่ทำให้มีความสุขสนุกสนานจึงทำให้ยังคงอยากเรียนกีฬานี้ สอดคล้องกับ (DeJonge et al. 2023; Owen et al. 2017; Raphiphath & Kasemsan. 2019) การเรียนพลศึกษาด้วยการปรับกิจกรรมให้มีความท้าทายต่อความสามารถของกลุ่มผู้เรียน จากกิจกรรมที่ง่ายไปจนถึงกิจกรรมที่มีซับซ้อนขึ้นท้าทายความสามารถรวมถึงมีความหลากหลายของกิจกรรมทำให้การเรียนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน การได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน บรรยากาศการเรียนของเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดีนั้นจะช่วยเพิ่มความสุขสนุกสนานมากกว่าการเรียนกับเพื่อนที่ไม่รู้จักกันมาก่อน อีกทั้งกิจกรรมที่ได้ร่วมกันแข่งขันกับเพื่อนได้อยู่ที่เหมือนกันทำให้ผู้เรียนอยากที่จะแสดงความสามารถทางทักษะกีฬาของตนเองมากยิ่งขึ้น (Raphiphath & Kasemsan. 2019) สิ่งสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้การเรียนพลศึกษาของนักเรียนเกิดประสิทธิภาพคือ ครูพลศึกษาจะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับกีฬาที่เรียนและกระตุ้นให้นักเรียนเห็นประโยชน์จากการเรียนตะกร้อ สอดคล้องกับ (Horback et al. 2024) การกระตุ้นให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ด้านสุขภาพจากการเรียนหรือกิจกรรมทางกาย การให้ความสำคัญในการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีความสำคัญ จะช่วยส่งเสริมให้การเรียนกีฬาหรือมีกิจกรรมทางกายเป็นส่วนหนึ่งของกิจวัตรประจำวัน ดังนั้นการให้ความรู้ยังมีความจำเป็นและถือเป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางกายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มนักเรียนหญิง

1.3 วิธีการสอนของครู ครูพลศึกษาที่มีวิธีการสอนที่หลากหลายจะสามารถทำให้การเรียนกีฬาที่มีความซับซ้อนในการใช้ทักษะมีความสุขสนุกสนานมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการกีฬาที่เรียนนั้นไม่ได้ยากเกินความสามารถด้วยวิธีการที่แตกต่างตามระดับของผู้เรียนและยังสามารถกระตุ้นการเคลื่อนไหวพื้นฐานของผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนพลศึกษาได้เป็นอย่างดี (Kirch et al. 2021) กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึงวิธีการสอนของครูที่ประกอบไปด้วย 1. ให้ข้อมูลย้อนกลับเหมาะสม 2. ความยืดหยุ่นในการประเมิน 3. การจัดชั้นเรียนที่เหมาะสม มีส่วนสนับสนุนให้การเรียนตะกร้อประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา ของ (Salee. 2010) พบว่า มี 2 ปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อการสอนและทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพคือ ความสามารถในการประยุกต์เกมของครูและการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ดี ซึ่งความสามารถในการประยุกต์เกมของครูเป็นสิ่งสำคัญมากในการสอนด้วยวิธีการแทคติคอล ทั้งนี้เพราะครูต้องพิจารณาความสามารถของผู้เรียนและประยุกต์เกมให้เหมาะสม เกมที่ยากเกินไปทำให้เกิดความเครียดในทางตรงกันข้ามเกมที่ง่ายเกินไปก็จะสร้างความเบื่อหน่าย การปรับระดับความเหมาะสมของเกมเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน ดังนั้น ครูจึงต้องมีความสามารถในการประยุกต์และสามารถพิจารณาถึงระดับความสามารถของผู้เรียนได้ (Mahalap Pomsuk et al. 2016) ครูพลศึกษาควรนำเสนอรูปแบบกิจกรรมและวิธีการประเมินผลที่มีความหลากหลายให้เหมาะสมกับความแตกต่างของในเรื่องทั้งความรู้ ประสบการณ์เดิม สมรรถภาพทางกายและความสามารถในการปฏิบัติทักษะของนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้สามารถพัฒนา

ศักยภาพของตนได้อย่างเหมาะสม ในทางตรงข้ามการตั้งเกณฑ์ในการวัดและประมวลผลเพื่อตัดเกรดหากตั้งไว้สูงเกินไปหรือมุ่งเน้นเพียงการทดสอบทักษะที่ทำให้ผู้เรียนทำไม่ได้หรือสอบไม่ผ่าน จะทำให้นักเรียนลดความสนใจในกีฬาชนิดนั้นหรือไม่ชอบการเรียนรู้พลศึกษา

การจัดชั้นเรียนที่เหมาะสม สอดคล้องกับ การศึกษาของ (Mahalap et al. 2016; Salee. 2010) ที่ใช้การสอนแบบแทคติคอล ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมแทคติคที่กำหนดให้ กล่าวคือ เป็นการเล่นเกมโดยแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ 3 ถึง 4 คน ซึ่งเวลาส่วนใหญ่ผู้เรียนจะใช้ในการเล่นเกมมากกว่าการทำแบบฝึกหัดจึงทำสนุกสนานไปกับการเรียน

2. ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคปัญหาต่อการเรียน

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคปัญหาต่อการเรียนการสอนตะกร้อซึ่งกลุ่มจะอย่างนั้นได้กล่าวถึงสรุปได้เป็น 3 ประเด็นดังนี้ 1. สมรรถภาพทางกายก่อนเรียน 2. การบาดเจ็บจากการปฏิบัติทักษะ และ 3. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน ดังจะได้อธิบายในรายละเอียด

2.1 สมรรถภาพทางกายก่อนเรียน ผลจากการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงมีอุปสรรคในด้านความพร้อมของร่างกายก่อนเรียน เช่น การมีประจำเดือน ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนพลศึกษาที่ต้องการการเคลื่อนไหวรวมถึงปัญหาการเจ็บป่วยก่อนมาเรียนทำให้ประสิทธิภาพและความสนใจในการเรียนลดลง ในการเรียนตะกร้อนักเรียนหญิงจะต้องมีการเคลื่อนไหวในการทำทักษะที่หลากหลายรูปแบบ การศึกษาของ (Kasemsan & Raphiphat. 2022; Pitangui et al. 2013; Wellard. 2016) พบว่า สภาพร่างกายและจิตใจของผู้เรียนที่ขาดความพร้อมเป็นอุปสรรคที่ทำให้การเรียนพลศึกษาไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ (Harvey et al. 2020; Raphiphat et al. 2017) ที่พบว่าปัญหาด้านสุขภาพของผู้เรียนที่เรียนพลศึกษามีนักเรียนส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถลงเล่น หรือทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนด้วยเนื่องจากปัญหาสุขภาพ คือ ไม่สบายหรือเจ็บป่วยมาก่อนผู้หญิงที่มีประจำเดือนปัญหาสุขภาพจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนพลศึกษา

2.2 การบาดเจ็บจากการปฏิบัติทักษะ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นตรงกันว่า การปฏิบัติทักษะตะกร้อทำให้เกิดการบาดเจ็บบริเวณที่ใช้ฝึกปฏิบัติทักษะ ในการเรียนตะกร้อช่วงแรกนักเรียนหญิงยังไม่สามารถทำทักษะได้ถูกวิธี ทำให้เกิดรอยฟกช้ำบริเวณข้อเท้า เข่าหรือต้นขาด้านหน้าส่งผลทำให้ความมุ่งมั่นในการเรียนตะกร้อลดลง สอดคล้องกับ (Dane et al. 2022; Kasemsan & Raphiphat. 2022) ที่พบว่า การเรียนกีฬาที่มีความเร็วและมีการปะทะ ทำให้มีโอกาสเกิดการบาดเจ็บซึ่งส่งผลต่อความสนุกสนานในการเรียน ดังนั้น การใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนพลศึกษาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากการฝึกทักษะหรือการแข่งขันล้วนส่งผลต่อความสนุกสนานที่มีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนพลศึกษา

2.3 สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน สำหรับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการเรียนสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างได้กล่าวถึงนั้น สามารถสรุปได้เป็น 4 ประเด็นด้วยกันคือ ขนาดและลักษณะของสถานที่ การใช้พื้นที่ร่วมกันกับวิชาอื่น สภาพอากาศและอุปกรณ์ส่วนตัว (Alcántara-Porcuna et al. 2021; Alcántara-Porcuna et al. 2022; Kasemsan & Raphiphat. 2022) ปัจจัยที่ส่งผล

ให้ความสำเร็จในการจัดการเรียนพลศึกษาไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ คือ ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ในการเรียน สถานที่ที่มีการประยุกต์ไปตามสภาพสนามรวมไปถึงสภาพอากาศที่ไม่เหมาะสม สอดคล้องกับ (Salee. 2010) ที่ศึกษาพบว่า อุปกรณ์ในการเรียนการสอนที่ชำรุดหรือมีเสียงดังรบกวนจากภายนอกในระหว่างการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและไม่ได้เรียนรู้อย่างเต็มที่จึงไม่รู้สึกรักสนุกกับการเรียนแบบมีตัวตน ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนพลศึกษาและกีฬา เช่นเดียวกับ (Usakorn. 2015) ที่พบว่าปัญหาสถานที่เรียนไม่เหมาะสม อุปกรณ์ชำรุดและไม่เพียงพอเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนยิมนาสติก

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ตะกร้อสามารถเป็นเครื่องมือสำคัญของพลศึกษาที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ได้ แม้ว่าการฝึกทักษะของตะกร้อจะมีความท้าทายอย่างมากสำหรับนักกีฬาคณะที่ไม่มีประสบการณ์ แต่หากผู้สอนใช้แผนการสอนที่พิจารณาเกี่ยวกับระดับทักษะ กระบวนการคิดของผู้เรียน และความต้องการที่เกี่ยวข้องกับเพศนั้นได้แสดงให้เห็นแล้วว่าใช้ได้ผลดี รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วม กิจกรรมการสอนและแนวทางจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม สามารถเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนักเรียนหญิง จะทำให้นักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้พลศึกษามากขึ้น ในการศึกษาครั้งนี้ยังพบว่าการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนและการจัดระเบียบพื้นที่การเรียนรู้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะการจัดพื้นที่โดยรอบให้มีแสงกันเพื่อควบคุมการเคลื่อนไหวของลูกตะกร้อเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนซึ่งช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการขยายขอบเขตของศึกษาด้านประสบการณ์และปัจจัยที่ส่งเสริมการเรียนพลศึกษาสำหรับนักเรียนหญิงในกลุ่มอายุที่แตกต่างกัน
2. ควรมีการศึกษากีฬาไทยที่เหมาะสมกับการใช้เป็นสื่อกลางการเรียนรู้ทางพลศึกษาสำหรับนักเรียนหญิงในทุกระดับของประเทศไทย
3. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ของการบาดเจ็บจากการเรียนพลศึกษาของนักเรียนหญิงที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนพลศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2561). *รวมบทความเกี่ยวกับ ประชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อ ประเมินผลทางพลศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Akil M., Tokay, B., Güngör, M.G. (2014). Cognitive health outcomes of fundamental motor skill applications in children through cooperative learning method. *BMC Psychol*, 12(1),522. <https://doi.org/10.1186/s40359-024-02006-y>
- Alcántara-Porcuna, V., Sánchez-López, M., Martínez-Vizcaíno, V., Martínez-Andrés, M., Ruiz-Hermosa, A., & Rodríguez-Martin. B., (2021). “Parents’ perceptions on barriers and facilitators of physical activity among schoolchildren: A qualitative study.” *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 18 (6), 3086. <https://doi.org/10.3390/ijerph18063086>
- Alcántara-Porcuna, V., Sánchez-López, M., Martínez-Andrés, M., Martínez-Vizcaíno, V., Ruiz-Hermosa, A., & Rodríguez-Martin, B. (2022). Teachers’ perceptions of barriers and facilitators of the school environment for physical activity in schoolchildren: a qualitative study. *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 14(7), 1113–1137. <https://doi.org/10.1080/2159676X.2022.2037696>
- Allison, B., Bopp, M., Papalia, Z., Weimer, A., & Bopp, C. (2019). Examining the relationship between high school physical education and fitness outcomes in college students. *The Physical Educator*, 76(1), 285-300. <https://doi.org/10.18666/TPE-2019-V76-I1-8462>
- Amawasri, S. (2023). *Effects of physical education learning management using active learning on learning achievement in fundamental movement skill on primary school students*. <https://doi.org/10.58837/CHULA.THE.2020.1268>
- Barnett, L. M., Lai, S. K., Veldman, S. L., Hardy, L. L., Cliff, D. P., Morgan, P. J., & Okely, A. D. (2016). Correlates of gross motor competence in children and adolescents: a systematic review and meta-analysis. *Sports medicine*, 46, 1663-1688.
- Beseler, B., Plumb, M.S., Spittle, M., Johnson, N.F., Harvey, J.T., & Mesagno, C. (2024). Examining single session peer-teaching instructional approaches on pre-service physical education teachers' throwing techniques. *Percept Mot Skills*. 246-266. <https://doi.org/10.1177/00315125231214126>
- Burton, A. W., & Miller, D. E. (1998). *Movement skill assessment*. Human Kinetics.
- Chompunut, P. (2017). *Development Basic Skills in Playing Takraw of Grade 5*

- Students Through Games*. [Master's degree, Chiang Mai University]. Chiang Mai University, Chiang Mai. <https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/Info/item/dc:143279>
- Dane, K., Simms, C., Hendricks, S., West, S. W., Griffin, S., Nugent, F. J., Farrell, G., Mockler, D., & Wilson, F. (2022). "Physical and technical demands and preparatory strategies in female field collision sports: A scoping review." *International Journal of Sports Medicine*, 43(14), 1173–1182. <https://doi.org/10.1055/a-1839-6040>
- DeJonge, M. L., Vani, M. F., Zammitt, K., & Sabiston, C. M. (2023). "One of these is not like the other: The retrospective experiences of girl athletes playing on boys' sports teams during adolescence." *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 15(6), 742–755. <https://doi.org/10.1080/2159676X.2023.2187444>
- Elliott, S., Bevan, N., & Litchfield, C. (2019). "Parents, girls' and Australian Football: A constructivist grounded theory for attracting and retaining participation." *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 12(3), 392–413. <https://doi.org/10.1080/2159676X.2019.1602560>
- Eduard, D., Hurieieva, A., Symonik, A., Chernenko, O., Chernenko, A., Serdyuk, D., Svatiev, A., & Tsarenko, K. (2021). Differentiation of physical loads in female students of different motor ages. *Theory and Methodology of Physical Education*, 21(2), 158-166. <https://doi.org/10.17309/TMFV.2021.2.09>
- Furusa, M. G., Knight, C. J., & Hill, D. M. (2020). Parental involvement and children's enjoyment in sport. *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 13(6), 936–954. <https://doi.org/10.1080/2159676X.2020.1803393>
- Gallahue, D., & Cleland-Donnelly, F. (2007). *Developmental physical education for all children* (4th ed). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Guntima, N. (2021). *Development of physical education instructional model using active learning and creativity-based learning to enhance physical fitness through system thinking of upper primary school students*. (2021). Chulalongkorn University Theses and Dissertations. <https://doi.org/10.58837/CHULA.THE.2021.1093>
- Harvey, J., Emm-Collison, L., & Sebire, S. (2020). "I feel proper self-conscious all the time": A qualitative study of adolescent girls' views of menstruation and physical activity. 5(279). <https://doi.org/10.12688/wellcomeopenres.16391.1>
- Harwood, C.G., & Knight, C.J. (2015). Parenting in youth sport: A position paper on parenting

- expertise. *Psychology of Sport and Exercise*, 16, 24–35.
<https://doi.org/10.1016/j.psychsport.2014.03.001>
- Horbacz, A., Majherová, M., Melichar, R., & Junger, J. (2024). Self-reported physical activity and aerobic endurance among female students of Pavol Jozef Šafárik University in Košice, Slovakia. *Tourism and Recreation*, 7(4), 149–162.
<http://dx.doi.org/10.16926/sit.2024.04.08>
- Kasemsan, P., & Raphiphat, D. (2022). Experience and relevant factor influencing windsurfing learning as perceived by learner. *Journal of Education Burapha University*, 33(2), 30 – 42. <https://ojs.lib.buu.ac.th/index.php/education2/article/view/8002/6474>
- Kim, H.D., & Cruz, A.B. (2024). Leadership practices of physical education teachers and student-related outcomes: a systematic mixed method review and analysis. *Front Psychol.* 15:1442014. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1442014>
- Kirch, A., Schnitzius, M., Spengler, S., Blaschke, S., & Mess, F. (2021). Knowing students' characteristics: Opportunities to adapt physical education teaching. *Frontiers in Psychology*, 12, 619944. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.619944>
- Knight, C. J., Little, G. C. D., Harwood, C. G., & Goodger, K. (2016). Parental involvement in elite junior slalom canoeing. *Journal of Applied Sport Psychology*, 28(2), 234–256. <https://doi.org/10.1080/10413200.2015.1111273>
- Lubans, D. R., Morgan, P. J., Cliff, D. P., Barnett, L. M., & Okely, A. D. (2010). Fundamental movement skills in children and adolescents: Review of associated health benefits. *Sports medicine*, 40, 1019-1035.
- Manatchanok, K. (2018). Effects Of Physical education learning management in gymnastic using safety principles on Injuries prevention of elementary school's students. Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD), 3571.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/3571>
- Mahalap, P., Salee S., & Usakron, P. (2016). Attitude toward physical education activities as perceived by leaners. *Journal of Faculty of Physical Education*, 19(1), 167-182.
<https://search.tcithailand.org/article.html?b3BlbkFydGljbGUmaWQ9MTk1MzQy>
- Martínez-Andrés, M., Bartolomé-Gutiérrez, R., Rodríguez-Martín, B., Pardo-Guijarro, M. J., Garrido-Miguel, M., & Martínez-Vizcaíno, V. (2020). “Barriers and facilitators to leisure physical activity in children: A qualitative approach using the socio-ecological

- model.” *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 17(9), 3033. <https://doi.org/10.3390/ijerph17093033>
- McGannon, K. R., Schinke, R. J., Ge, Y., & Blodgett, A. T. (2019). “Negotiating gender and sexuality: A qualitative study of elite women boxer intersecting identities and sport psychology implications.” *Journal of Applied Sport Psychology*, 31(2), 168–186. <https://doi.org/10.1080/10413200.2017.1421593>.
- Metcalfe, B., Henley, W., & Wilkin, T. (2012). Effectiveness of intervention on physical activity of children: Systematic review and meta-analysis of controlled trials with objectively measured outcomes. 345, e5888. <https://doi.org/10.1136/bmj.e5888>
- Milkina, O., & Napalkova, T. (2022). Features of physical education classes and their effects on increase of physical workability of female students and the course. *Scientific journal National Pedagogical Dragomanov University*, 9(154). [https://doi.org/10.31392/npu-nc.series15.2022.9\(154\).02](https://doi.org/10.31392/npu-nc.series15.2022.9(154).02)
- Owen, M. B., Curry, W. B., Kerner, C., Newson, L., & Fairclough, S. J. (2017). The effectiveness of school-based physical activity interventions for adolescent girls: A systematic review and meta-analysis. *Preventive Medicine*, 105, 237-249. <https://doi.org/10.1016/j.ypmed.2017.09.018>
- Pagani, L. S., Haradian, K., Gauthier, B., Kosak, L. A., Necsca, B., & Tremblay, M. S. (2024). Middle childhood sport participation predicts timely long-term chances of academic success in boys and girls by late adolescence. *Medicine & Science in Sports & Exercise*, 56(11), 2182-2194. <https://doi.org/10.1249/MSS.00000000000003511>
- Payne, V. G., & Isaacs, L. D. (2017). *Human motor development: A lifespan approach*. Routledge.
- Phanchitta, S. (2021). Body enhancement with yoga. *Research and Development Institute Journal of Chaiyaphum Rajabhat University*. 3(2).
- Pitanguí, A. C., Gomes, M. R., Lima, A. S., Schwingel, P. A., Albuquerque, A. P., & de Araújo, R. C. (2013). Menstruation disturbances: prevalence, characteristics, and effects on the activities of daily living among adolescent girls from Brazil. *Journal of Pediatric and Adolescent Gynecology*, 148-152. <https://doi.org/10.1016/j.jpap.2012.12.001>
- Poitras, V. J., Gray, C. E., Borghese, M. M., Carson, V., Chaput, J. P., Janssen, I., Katzmarzyk, P. T., Pate, R. R., Connor Gorber, S., Kho, M. E., Sampson, M., & Tremblay, M. S. (2016).

- Systematic review of the relationships between objectively measured physical activity and health indicators in school-aged children and youth. *Applied Physiology, Nutrition Metabolism*. 41(6 Suppl 3), S197-239.
<https://doi.org/10.1139/apnm-2015-0663>
- Prasit, P. (2014). A Qualitative study of Pilates learning undergraduate student. *Journal of piece of our education faculty*, 17(1), 233-241.
<https://ejournals.swu.ac.th/index.php/pe/article/view/4704>
- Prateep, P., Kritsada, S., Pichaya, N., Chatpong, R., & Samran, S. (2023). The effects of plyometric training on speed, agility and leg muscle power of sepaktakraw players. *Journal of Education Burapha University*, 34(2).
- Rattana, B. (2013). *Qualitative research in education*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Raphiphat, D., & Kasemsan, P. (2019). Affecting factors on the fun in basketball learning: case study in high school class. *Journal of Education Burapha University*, 15(1), 183-192. <http://dspace.lib.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/4463>
- Raphiphat, D., Panatda, J., & Kasemsan, P. (2017). Qualitative study on water POLO course of high school student: A case study in a demonstration school. *Journal of Education and Social Development*. 13(1), 46-56.
<https://ojs.lib.buu.ac.th/index.php/social/article/view/5088>
- Salee, S. (2007). *Qualitative Research in Physical Education and Sport*. Bangkok: 3 Lada Limited.
- Salee, S. (2010). Learners 'perspective about tactical teaching style in physical education. *Journal of Faculty of Physical Education*, 13(1), 246-253. <https://search.tci-thailand.org/article.html?b3BBlbkFydGljbGUmaWQ9ODM5Nzk>
- Salee, S. (2011). Learning experience of a taichi qigong course. *Journal of Faculty of Physical Education*, 14(2), 123-135.
<https://ejournals.swu.ac.th/index.php/pe/article/view/2266>
- Salee, S. (2016). The impact of learning tennis through tactical game approach and direct teaching. *Journal of Faculty of Physical Education*, 16(1), 20-34.
- Salters, D., & Scharoun, S. M. (2022). Perceptions and use of teaching strategies for fundamental movement skills in primary school physical education programs. *Children*, 9(2), 226. <https://doi.org/10.3390/children9020226>

- Solmaz, B., Bonab, S., & Rezaei, B. (2022). The role of general physical education classes on the characteristics, personality and mental well-being of female student. *Depiction of Health*, 13(1), 48-58. <https://doi.org/10.34172/doh.2022.04>
- Stodden, D. F., Goodway, J. D., Langendorfer, S. J., Roberton, M. A., Rudisill, M. E., Garcia, C., & Garcia, L. E. (2008). A developmental perspective on the role of motor skill competence in physical activity: An emergent relationship. *Quest*, 60(2), 290-306.
- Supaporn, S., & Griffin, L. L. (1998). Undergraduate students report their meaning and experiences of having fun in physical education. *Physical Educator*, 55(2), 57.
- Suppawan, V. (2017). *Principles and methods of teaching Takraw*. Kasetsart University. Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, Thailand. Faculty of Education and Development Sciences.
- Telford R.M., Telford, R.D., Olive, L.S., Cochrane, T., & Davey, R. (2016). Why are girls less physically active than boys? findings from the LOOK longitudinal study. *PLoS One*, 11(3), e0150041. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0150041>
- T., Napalkova, O., & Milkina, O. (2022). Features of physical education classes and their effects on increase of physical workability of female students and the course. *Scientific Journal of National Pedagogical Dragomanov University*, 9-12. [https://doi.org/10.31392/npu-nc.series15.2022.9\(154\).02](https://doi.org/10.31392/npu-nc.series15.2022.9(154).02)
- Udon, N., & Wichan, M. (2022). Fundamental motor skills for children in the school. *Journal of Kasetsart Educational*, 37(2), 148-153.
- Usakorn, P. (2015). Learners' perspective about learning a gymnastics course. *Journal of Faculty of Physical Education*, 18(1), 27 – 41. <https://libdoc.dpu.ac.th/mtext/cont/104535.pdf>
- Wellard, I. (2016). "Gendered performances in sport: An embodied approach." *Palgrave Communications*, 2(1), 16003. <https://doi.org/10.1057/palcomms.2016.3>
- Wong, J. B., McDonough, M. H., Bridel, W., & Culos-Reed, N. (2022). The role of peers and the recreational environment in adolescent emotional safety. *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 14(6), 916–932. <https://doi.org/10.1080/2159676X.2022.2048058>
- Wu, D. Y., Tan, T. C., & Wang, Y. T. (2025). A new shortcut for competitive sports

development? The purpose of and strategy for developing and introducing sepaktakraw in Taiwan. *PLoS One*, 20(1), e0317451.

<https://doi.org/10.1371/journal.pone.0317451>.

Xinhong, Yan., Yuanyuan, Fang., & Chunying, Cao. (2013). Empirical analysis on the characteristic model of girls' sports teaching based on the element characteristics of physiology and psychology, 301-305. <https://doi.org/10.2991/MSIE-13.2013.64>

Zahra, J., Sebire, S. J., & Jago, R. (2015). "He's probably more Mr. sport than Me" - A qualitative exploration of mothers' perceptions of fathers' role in their children's physical activity." *BMC Pediatrics*, 15. <https://doi.org/10.1186/s12887-015-0421-9>

ภาคผนวก

ภาคผนวก

แบบบันทึกการสังเกต (Observation Form)
แบบบรรยายเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident)
แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structure Interview)
แบบเขียนแผนที่ความคิด (Concept Map)

BUU-IRB Approved
7 May 2024

ภาคผนวก ก

แบบบันทึกการสังเกต (Observation Form)

BUU-IRB Approved
7 May 2024

แบบบันทึกการสังเกต (Observation Form)

สังเกตวันที่.....

รายละเอียดสนามศึกษา

.....

.....

.....

เริ่มสังเกต เวลา.....

เวลา

เหตุการณ์

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

เลิกสังเกต เวลา.....

สรุปประเด็นการสังเกต

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....

BUU-IRB Approved
7 May 2024

ภาคผนวก ข

แบบบรรยายเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident)

BUU-IRB Approved
7 May 2024

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structure Interview)

BUU-IRB Approved
7 May 2024

แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structure Interview)

การวิจัยเรื่อง “ประสบการณ์ ปัจจัยเกี่ยวข้อง และความต้องการในการเรียนวิชาตะกร้อตามมุมมองของ
นักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น”

1. ท่าน (ตัวนักเรียน) เคยเรียนวิชาพลศึกษาด้วยกิจกรรมหรือกีฬาชนิดใดมาบ้าง
2. ในการเรียนวิชาพลศึกษาที่ผ่านมา ท่านชอบกิจกรรมหรือกีฬาชนิดใดมากที่สุด และเพราะเหตุใด
คำถามตาม แล้วกิจกรรมหรือกีฬาชนิดใดในการเรียนวิชาพลศึกษาที่ท่านชอบน้อยที่สุด เพราะเหตุใด
3. ท่านเคยได้อินหรือเคยรู้จักวิชาตะกร้อมาก่อนหรือไม่ และเมื่อใด
คำถามตาม (เคย/ไม่เคย) พอทราบหรือไม่ว่าเป็นการเรียนการสอนเกี่ยวกับอะไร
4. วิชาตะกร้อที่ท่านลงทะเบียนเรียนในเทอมนี้ (ปีการศึกษา 2567) ท่านได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง (ความรู้หรือทักษะอะไรบ้าง) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
5. ในมุมมองของท่าน ประสบการณ์ที่ดีที่ท่านได้จากการเรียนวิชาตะกร้อ ได้แก่อะไรบ้าง
คำถามตาม แล้วประสบการณ์ที่ไม่ดีคืออะไรบ้าง
6. ท่านคิดว่ามีปัจจัยเกี่ยวข้องอะไรบ้าง ที่มีส่วนสนับสนุนหรือช่วยส่งเสริม (การเรียนสนุกสนาน มีความสุข หรือเกิดการเรียนรู้ได้ดี) ต่อการเรียนวิชาตะกร้อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
คำถามตาม ปัจจัยแต่ละข้อที่ท่านตอบมา มีส่วนสนับสนุนหรือส่งเสริมต่อการเรียนวิชาตะกร้ออย่างไร
7. มีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรบ้าง ที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนวิชาตะกร้อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
คำถามตาม ปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น ท่านคิดว่ามีสาเหตุจากอะไร
8. ท่านคิดว่า วิชาตะกร้อมีความสำคัญ มีประโยชน์หรือมีความจำเป็นต่อตัวท่านหรือต่อนักเรียนคนอื่น ๆ หรือไม่ อย่างไร
9. สิ่งที่ท่านได้เรียนรู้จากการเรียนวิชาตะกร้อได้แก่อะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) และสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้นั้นมีประโยชน์ หรือมีความสำคัญต่อตัวท่านอย่างไรบ้าง
10. ท่านคิดว่า จำเป็นต้องปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงในเรื่องอะไรบ้าง จึงจะทำให้การเรียนวิชาตะกร้อมีความน่าสนใจและตรงกับความต้องการของตัวท่านหรือเพื่อนร่วมชั้นเรียนคนอื่น ๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ พร้อมอธิบายเหตุการณ์หรือเหตุผลโดยละเอียด)
11. ช่วยประเมินความสามารถโดยรวมของตัวท่านเอง ในการเรียนรู้วิชาตะกร้อ (ระบุเป็นคะแนน 1-5)
(1 ไม่เก่ง 2 พอทำได้ 3 ปานกลาง 4 เก่ง 5 เก่งมาก)
12. หากท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ขอให้ช่วยอธิบายเพิ่มเติม

BUU-IRB Approved
7 May 2024

ภาคผนวก ง

แบบเขียนแผนที่ความคิด (Concept Map)

BUU-IRB Approved
7 May 2024

แบบเขียนแผนที่ความคิด (Concept Map)
เกี่ยวกับประสบการณ์ (ดีและไม่ดี) จากการเรียนวิชาตะกร้อตามมุมมองของผู้เรียน

เขียนเมื่อวันที่.....

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนช่วยเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ (ประสบการณ์ดีและไม่ดี) ที่ท่านได้รับจากการเรียนวิชาตะกร้อ โดยขอให้ท่านเขียนบรรยายเป็นคำสำคัญหรือวลีสั้น ๆ (ความคิดหลัก) ที่มีความหมายชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย แล้วแตกความคิดจากคำนั้น ๆ ออกเป็นรายละเอียดย่อย (ความคิดรอง และความคิดเสริม) ตัวอย่างเช่น ความคิดหลัก ปัญหาด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการสอน ความคิดรอง 1. ไม่มีอุปกรณ์ใช้สอน 2. อุปกรณ์ไม่เหมาะสมกับการสอน

ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนวิชาตะกร้อ	
ประสบการณ์ที่ดี	ประสบการณ์ที่ไม่ดี
1.....	1.....
.....
2.....	2.....
.....
3.....	3.....
.....
4.....	4.....
.....
5.....	5.....
.....
6.....	6.....
.....
7.....	7.....
.....

BUU-IRB Approved
7 May 2024

แบบเขียนแผนที่ความคิด (Concept Map)

เกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาตะกร้อตามมุมมองของผู้เรียน

เขียนเมื่อวันที่.....

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนช่วยเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวข้อง (ปัจจัยสนับสนุนและปัญหาอุปสรรค) ที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาตะกร้อ โดยขอให้ท่านเขียนบรรยายเป็นคำสำคัญหรือวลีสั้น ๆ (ความคิดหลัก) ที่มีความหมายชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย แล้วแตกความคิดจากคำนั้น ๆ ออกเป็นรายละเอียดย่อย (ความคิดรอง และความคิดเสริม) ตัวอย่างเช่น ความคิดหลัก ปัญหาด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการสอน ความคิดรอง 1. ไม่มีอุปกรณ์ใช้สอน 2. อุปกรณ์ไม่เหมาะสมกับการสอน

ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาตะกร้อ	
ปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนในการเรียน	ปัจจัยที่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียน
1.....	1.....
.....
2.....	2.....
.....
3.....	3.....
.....
4.....	4.....
.....
5.....	5.....
.....
6.....	6.....
.....
7.....	7.....
.....

BUU-IRB Approved
7 May 2024

แบบเขียนแผนที่ความคิด (Concept Map)

เกี่ยวกับความต้องการในการเรียนวิชาตะกร้อตามความต้องการของผู้เรียน

เขียนเมื่อวันที่.....

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนช่วยเขียนแผนที่ความคิดเกี่ยวกับความต้องการในการเรียนวิชาตะกร้อ ว่าท่านต้องการให้วิชาตะกร้อมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในเรื่องใดบ้าง โดยขอให้ท่านเขียนบรรยายเป็นคำสำคัญหรือวลีสั้น ๆ (ความคิดหลัก) ที่มีความหมายชัดเจนและเข้าใจได้ง่าย แล้วแตกความคิดจากคำนั้น ๆ ออกเป็นรายละเอียดย่อย (ความคิดรองและความคิดเสริม) ตัวอย่างเช่น ความคิดหลัก ปรับวิธีการสอนความคิดรอง 1. เพิ่มกิจกรรมแบบกลุ่มให้มากขึ้น 2. ลดเวลาของการพูดอธิบายให้น้อยลง

ความต้องการในการเรียนวิชาตะกร้อ	
เรื่องหรือสิ่งที่ต้องการให้ลดลงหรือน้อยลง	เรื่องหรือสิ่งที่ต้องการให้เพิ่มมากขึ้น
1.....	1.....
2.....	2.....
3.....	3.....
4.....	4.....
5.....	5.....
6.....	6.....
7.....	7.....

BUU-IRB Approved
7 May 2024

ภาคผนวก จ

เอกสารรับรองจริยธรรมวิจัยในมนุษย์โดยคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนา

ที่ IRB2-049/2567

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : HU035/2567
 โครงการวิจัยเรื่อง : การเรียนวิชาตะกร้อตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 หัวหน้าโครงการวิจัย : ว่าที่ร้อยตรีฤชดา สุร่าไพ
 หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์
 ที่ปรึกษาโครงการ : นายอดิเทพ ณ พัทลุง
 หน่วยงานที่สังกัด :
 ผู้ร่วมวิจัย : นายระพีพัฒน์ เตือนเพ็ญศรี
 หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์
 ผู้ร่วมวิจัย : นายประทีป ปุณวิวัฒนา
 หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์
 ผู้ร่วมวิจัย : นายเกษมสันต์ พานิชเจริญ
 หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์
 ผู้ร่วมวิจัย : นายวิชณุ อรุณเมฆ
 หน่วยงานที่สังกัด :
 ผู้ร่วมวิจัย : นายณัฐพงษ์ จรทะผา
 หน่วยงานที่สังกัด :
 วิธีพิจารณา : Exemption Determination Expedited Reviews Full Board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 1 วันที่ 23 เดือน เมษายน พ.ศ. 2567
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 1 วันที่ 23 เดือน เมษายน พ.ศ. 2567
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 19 เดือน เมษายน พ.ศ. 2567
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 19 เดือน เมษายน พ.ศ. 2567

สำเนา

5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)

แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ 1 วันที่ 23 เดือน เมษายน พ.ศ. 2567

6. เอกสารอื่น ๆ

6.1 (ร่าง) หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล ฉบับที่ 1 วันที่ 23 เดือน เมษายน พ.ศ. 2567

วันที่รับรอง : วันที่ 7 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567

วันที่หมดอายุ : วันที่ 7 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2568

ลงนาม อาจารย์เจนวิทย์ นวลแสง

(อาจารย์เจนวิทย์ นวลแสง)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชุดที่ 2 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

****หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง ****

สำเนา

ผู้วิจัยทุกท่านที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยใช้เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Participant Information Sheet) (AF 06-02), เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form) (AF 06-03), แบบสัมภาษณ์ และ/หรือแบบสอบถาม รวมถึงเอกสารอื่น ๆ เช่น ใบประชาสัมพันธ์ หรือ ประกาศเชิญชวนเข้าร่วมโครงการ เป็นต้น
ที่ผ่านการรับรองและประทับตราจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา แล้วเท่านั้น
2. ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานความก้าวหน้าของการวิจัย (Progress Report Form) (AF 09-01) ต่อคณะกรรมการฯ ตามเวลาที่กำหนดหรือเมื่อได้รับการร้องขอ
3. การรับรองโครงการวิจัยของคณะกรรมการฯ มีกำหนด 1 ปี หลังจากวันที่คณะกรรมการฯ มีมติให้การรับรอง หากการวิจัยไม่สามารถดำเนินการเสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยสามารถยื่นขออายุการรับรองโครงการวิจัย อย่างน้อย 30 วัน ก่อนวันหมดอายุตามที่กำหนดไว้ในเอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
4. หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย เช่น เปลี่ยนแปลงหัวข้อโครงการวิจัย/ เพิ่มเติมผู้ร่วมวิจัย การแก้ไข หรือเพิ่มเติมวิธีดำเนินการวิจัย การแก้ไขการสะกดคำ เป็นต้น ผู้วิจัยจะต้องยื่นขอแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย โดยส่งแบบรายงานการแก้ไขเพิ่มเติมโครงการวิจัย (Amendment Form) (AF 08-01) ต่อคณะกรรมการฯ โดยอ้างอิงรหัสโครงการวิจัยที่ได้รับไว้ และต้องระบุรายละเอียดให้ชัดเจนว่ามีการเปลี่ยนแปลงอะไร อย่างไร และเหตุผลที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ ในกรณีการเปลี่ยนแปลงหัวข้อโครงการวิจัย/ เพิ่มเติมผู้ร่วมวิจัยท่านใหม่ให้แนบประวัติมาด้วย
5. ผู้วิจัยมีหน้าที่รายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ชนิดร้ายแรงที่เกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ภายในระยะเวลาที่กำหนดในวิธีดำเนินการมาตรฐาน (Standard Operating Procedures, SOPs) ให้แก่คณะกรรมการฯ ตามแบบรายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ชนิดร้ายแรง (Serious Adverse Event (SAE) Report Form) (AF 10-01)
6. ผู้วิจัยมีหน้าที่รายงานให้คณะกรรมการฯ ทราบ เมื่อมีการยุติโครงการวิจัยก่อนกำหนด หรือการระงับโครงการวิจัยโดยผู้วิจัยหรือผู้สนับสนุนทุนวิจัย พร้อมทั้งคำอธิบายเป็นลายลักษณ์อักษรโดยละเอียดถึงสาเหตุของการยุติหรือระงับโครงการวิจัย ตามแบบรายงานการยุติโครงการวิจัยก่อนกำหนด (Study Termination Memorandum) (AF 12-01)
7. ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด (Non-compliance / Protocol Deviation / Protocol Violation Report) (AF 13-01) ให้คณะกรรมการฯ และผู้สนับสนุนทันทีที่ตรวจพบ หรือได้รับรายงานว่ามีปฏิบัติที่ไม่ตรงกับขั้นตอนที่ระบุไว้ในโครงการวิจัย หรือข้อ กำหนดของคณะกรรมการฯ
8. เมื่อสิ้นสุดโครงการวิจัย ผู้วิจัยมีหน้าที่ส่งแบบรายงานสรุปผลการวิจัย (Final Report) (AF 11-01) ให้คณะกรรมการฯ ทราบ ภายใน 30 วัน หลังจากสิ้นสุดการดำเนินการวิจัย

ภาคผนวก ฉ
เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
(Participant Information Sheet)

รหัสโครงการวิจัย :

(งานมาตรฐานและจริยธรรมในการวิจัย กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นผู้ออกรหัสโครงการวิจัย)

โครงการวิจัยเรื่อง : “การเรียนรู้วิชาตะกร้อตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น”

เรียน ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

ข้าพเจ้า ว่าที่ร้อยตรี ดร.กฤษดา สุรำไพ ตำแหน่ง อาจารย์ หน่วยงาน สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมโครงการวิจัย “การเรียนรู้วิชาตะกร้อตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น” ก่อนที่ท่านจะตกลงเข้าร่วมการวิจัย ขอเรียนให้ท่านทราบรายละเอียดของโครงการวิจัย ดังนี้

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประสบการณ์ ปัจจัยเกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในการเรียนรู้วิชาตะกร้อตามมุมมองของผู้เรียน การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยการสัมภาษณ์แบบออนไลน์หรือเผชิญหน้าจำนวน 1 ครั้ง (ประมาณ 20-25 นาที) โดยเป็นการบันทึกเสียง (ไม่มีกรบันทึกภาพท่านในระหว่างการสัมภาษณ์) โดยท่านสามารถข้ามข้อคำถามใดคำถามหนึ่งที่ไม่สะดวกใจในการให้ข้อมูลได้, เขียนบรรยายเหตุการณ์สำคัญและเขียนแผนที่ความคิด โดยเป็นการเขียนที่บ้านพัก 1 ครั้งประมาณ 15-20 นาที (ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคะแนนและผลการเรียนของรายวิชา) รวมถึงทีมผู้ช่วยวิจัยจะขอเข้าสังเกตการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ ในช่วงสัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 15 ในภาคเรียนต้น ปีการศึกษา 2567 ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ รวมถึงการนำเสนอผลการวิจัยจะใช้ในลักษณะที่เป็นนามสมมติ แทนการระบุชื่อบุคคลหรือสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวมถึงจะมีการทำลายข้อมูลดิบต่างจากการเผยแพร่ผลการวิจัยแล้วอย่างน้อย 1 ปี

การเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจ และท่านจะไม่ได้ค่าชดเชยการเสียเวลาหรือของที่ระลึกใดๆ ตอบแทน ทั้งนี้ ท่านสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย หรือหากท่านตกลงเข้าร่วม ท่านก็สามารถถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ได้ทุกเมื่อ การปฏิเสธหรือการถอนตัวออกจากโครงการวิจัยจะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการเรียนการสอนที่ท่านจะพึงได้รับในรายวิชาต่างๆ ที่ท่านลงทะเบียนเรียนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งจะไม่มีการกระทบต่อเกรดหรือคะแนนสอบที่ท่านจะพึงได้รับแต่อย่างใด รวมถึงท่านจะไม่ได้เป็นผู้ให้ชื่อหลักต่อไปในกรณีที่ท่านมีเวลาเรียนวิชาตะกร้อในภาคเรียนต้น ปีการศึกษา 2567 รวมน้อยกว่า 80% จากเวลาเรียนทั้งหมดตลอดภาคการศึกษา (รวม 18-20 สัปดาห์ตลอดภาคการศึกษา) ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้จะประโยชน์

7 May 2024

- 1 -

ฉบับที่ 01 วันที่ 19 เมษายน 2567

เอกสารจากระบบการขอรับการพิจารณาจริยธรรมวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา

AF 06-02/v2.1

ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาหรือระดับอื่น ๆ และท่านสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้กับการเรียนกีฬาชนิดอื่นได้

หากท่านมีข้อสงสัยหรือต้องการสอบถามในประการใดเกี่ยวกับโครงการวิจัยนี้ สามารถติดต่อข้าพเจ้าได้ที่สำนักงานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หรือที่เบอร์โทรศัพท์ 086-7030197 หรือที่ E-mail: kritsada.su@go.buu.ac.th ได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ หากท่านพบว่าข้าพเจ้าในฐานะผู้วิจัย ไม่ปฏิบัติตามที่ได้ชี้แจงไว้ในเอกสารชี้แจงฉบับนี้ ท่านสามารถแจ้งเรื่องไปยังคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา กองบริหารการวิจัย และนวัตกรรม หมายเลขโทรศัพท์ 038-102620

หากท่านพิจารณารายละเอียดและยินดีสมัครใจที่จะเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในโครงการวิจัยนี้ ขอให้ท่านลงลายมือชื่อในใบยินยอมที่ได้แนบมาพร้อมกับเอกสารฉบับนี้

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือมา ณ ที่นี้

BUU-IRB Approved
7 May 2024

- 2 -

ฉบับที่ 01 วันที่ 19 เมษายน 2567

เอกสารจากระบบการขอรับการพิจารณาจริยธรรมวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ข

เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form)

AF 06-03.2/v2.1

เอกสารแสดงความยินยอม
ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form)
(สำหรับผู้ที่มียุติตั้งแต่ 12 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี)

รหัสโครงการวิจัย :

(งานมาตรฐานและจริยธรรมในการวิจัย กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นผู้ออกรหัสโครงการวิจัย)

โครงการวิจัยเรื่อง “การเรียนรู้วิชาตะกร้อตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น”

ให้คำยินยอม วันที่ เดือน พ.ศ.

ก่อนที่จะลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย วิธีการวิจัย และรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่ระบุในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ไว้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าเข้าใจคำอธิบายดังกล่าวครบถ้วนเป็นอย่างดีแล้ว และผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยเกี่ยวกับโครงการวิจัยนี้ด้วยความเต็มใจ และไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ

ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และมีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ การบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ไม่มีผลกระทบไม่มีผลกระทบต่อผลการเรียน ที่ข้าพเจ้าจะพึงได้รับต่อไป

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ จะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุปผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลของข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับอนุญาตจากข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้วมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม ผู้ยินยอม

(.....)

ข้าพเจ้า บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ยินยอมให้
 เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้

BUU-IRB Approved

7 May 2024

- 1 -

ฉบับที่ 01 วันที่ 19 เมษายน 2567

เอกสารจากระบบการขอรับการพิจารณาจริยธรรมวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา

AF 06-03.2/v2.1

กรณีที่ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ ผู้วิจัยได้อ่านข้อความในเอกสารแสดงความยินยอม ให้แก่ข้าพเจ้าฟังจนเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงนามหรือประทับลายนิ้วหัวแม่มือของข้าพเจ้าในเอกสาร แสดงความยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม

(.....)

บิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ลงนาม พยาน

(.....)

หมายเหตุ กรณีที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้ความยินยอมด้วยการประทับลายนิ้วหัวแม่มือ ขอให้พยาน ลงลายมือชื่อรับรองด้วย

BUU-IRB Approved

7 May 2024

- 2 -

ฉบับที่ 01 วันที่ 19 เมษายน 2567

เอกสารจากระบบการขอรับการพิจารณาจริยธรรมวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ซ

ผลการตรวจคุณภาพและความเที่ยงตรงเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ สำนักงานการศึกษา โทร. ๒๐๐๕

ที่ อว ๘๑๑๘/

วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗

เรียน คณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

เรื่อง ของงดเว้นการแนบเอกสารรับรองการตรวจคุณภาพและความเที่ยงตรงเครื่องมือวิจัย

ด้วยข้าพเจ้า ว่าที่ร้อยตรี ดร.กฤษดา สุร่าไพ ได้รับอนุมัติโครงการวิจัยเรื่อง “การเรียนรู้วิชาตะกร้อตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Middle School Female Student’s Perspective on a Sepak-Takraw Crouse)” ทั้งนี้ โครงการวิจัยดังกล่าว ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย การสังเกต (Observation) แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) แบบเขียนแผนที่ความคิด (Concept Map) และแบบบรรยายเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident) โดยเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า ออกแบบและพัฒนาขึ้น

ในการนี้ จึงขอตงเว้นการแนบเอกสารรับรองการตรวจคุณภาพและความเที่ยงตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิและผลการทดลองใช้เครื่องมือมาก่อน (Try out)

(ว่าที่ร้อยตรี ดร.กฤษดา สุร่าไพ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

BUU-IRB Approved
7 May 2024

ภาคผนวก ฅ

บันทึกข้อความขอความอนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยใช้ชั้นเรียนเป็นสนามศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ สำนักงานการศึกษา โทร. ๒๐๖๕
 ที่ อว ๘๑๑๘/๐ ๙๕๓๓ วันที่ ๒๕/๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้วิจัยใช้ชั้นเรียนเป็นสนามศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

ตามที่ ว่าที่ร้อยตรี ดร.กฤษดา สุรำไพ อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา สำนักงานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติโครงการวิจัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ เรื่อง “การเรียนรู้ตามการรับรู้ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Middle School Female Student’s Perspective on a Sepak-Takraw Crouse)” ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้วิจัย ใช้ชั้นเรียนวิชาตะกร้อ (รายวิชาเพิ่มเติม) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ เป็นสนามศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลวิจัย ด้วยการสังเกตแบบกึ่งมีส่วนร่วม การบรรยาย เหตุการณ์สำคัญ การเขียนแผนที่ความคิด และการสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาดังกล่าวที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย อีกทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้ในเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสะดวกและไม่รบกวนเวลาเรียนปกติ รวมถึงจะนำเสนอข้อมูลด้วยชื่อสมมติแทนชื่อนักเรียน ทั้งนี้ ทางผู้วิจัยได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา และอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

18
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)
 รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

BUU-IRB Approved
 7 May 2024